

RENEŠANSNA ZA GOLDING

- V NASLEDNJIH 5 LETIH GENERALNA OBNOVA V SLOVENSKEM HMELJARSTVU
- NA ISTIH POVRŠINAH MOŽNI DOSTI VEČJI HEKTARSKI DONOSI OD SEDANJIH
- SLOVENSKI HMELJ V HUDI KONKURENCI NA SVETOVNEM TRGU. ZATO JE ZANAŠANJE ZGOLJ NA TRADICIJO PREMALO

Zadnja leta je v Sloveniji zasajenih s hmeljem skupno približno 2500 hektarov površin. Skupne površine od 2400 do 2550 hektarov, pač različno v posameznih letih, so v skladu z dogovorom med članicami EHB. Največ te industrijske rastline gojijo kajpak v Savinjski dolini (približno 1700 hektarov), tej sledi mariborsko-koroški okoliš in Dolenjska.

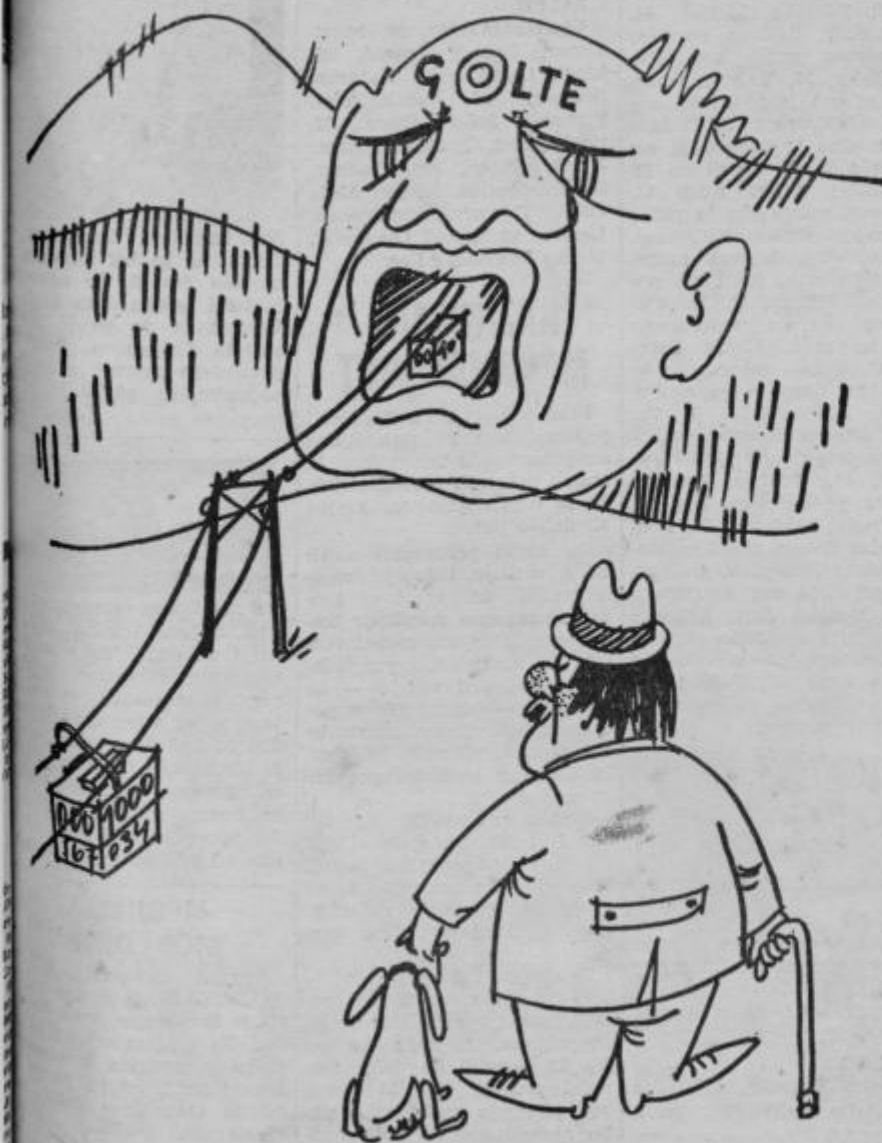
(Dalje na 6. strani)

Slišali smo, da se celjskega valčkovega večerka udeležili tudi vrtnički in da je bila tu poleg smečane tudi smetanica. Če je tako, da ne bi trpela smetana dvorane narodnega doma, lahko v prihodnje priredili dva večera: recimo valčkov večer smetane in vrtničke in valčkov večerček za vrtničke in smečano. Igral bi orkester in orkesterček, točili pa bi in vinček.

20. marca 1969 — Stevilka 11 — Leto XXIII. — Cena 60 par (din)

NOVI TEHNIK

FRANČEK FRAKELJ

»Mejduš, Fifi, Golte pa goltajo!«

Letos je v prometnih nesrečah na cestah širšega celjskega območja umrlo že dvanajst ljudi. Avtomobil še vedno pomeni višek osebnega standarda, mnogokrat pa prinese poleg veselja v hišo tudi žalost. Pešci, mopedisti, avtomobilisti in sopotniki umirajo zaradi trenutka neprevidnosti. Čudimo se in sprašujemo; zakaj?

Tudi VLADO MLADIČ, prometni miličnik iz Celja si vsak dan zaskrbljeno zastavlja to vprašanje.

»Cest res nimamo dobrih, žal, pa vozniki ne prilagodijo hitrosti slabim pogojem. In vinjenost, zaradi katere je čedalje več nesreč? Najostreje bi morali kaznovati vse vinjene udeležence v cestnem prometu. In ne samo njih, tudi tiste, ki jim dajo pijačo in jih puste pijane na cesto.«

KANDIDATI ZA ZVEZNE POSLANCE

Minuli teden sta se na našem območju sestali dve medobčinski kandidacijski konferenci, na katerih so izbrali kandidata za poslance v zvezno skupščino.

Na celjski konferenci, ki je zajemala območje celjske, žalske, mozirske in velenjske občine, so izbrali takole:

za družbeno-politični zbor zvezne skupščine: Peter Sprajc, direktor kreditne banke Celje in Janko Zevart, predsednik občinske konference Socialistične zveze Celje.

za gospodarski zbor: Tone Močilnik, pomočnik direktorja rudnika Velenje.

za kulturno-prosvetni zbor: prof. Ana Četkovič, ravnateljica vzgojno-varstvene ustanove Anice Černejeve v Celju in Metoda Uranjek, predmetna učiteljica na osn. šoli Zalec.

za socialno-zdravstveni zbor: dr. Anton Fazarinc, zdravstveni svetovalec na komunalnem zavodu za socialno varovanje Celje in Alojz

Zuntar, ekonomist iz splošne bolnišnice Celje.

Na konferenci v Krškem, kjer so se zbrali delegati iz brežiške, krške, laške, sevniške, sentjurske in šmarške občine pa so se odločili takole:

za družbeno-politični zbor: Franc Šetinc, urednik Komunističnega lista.

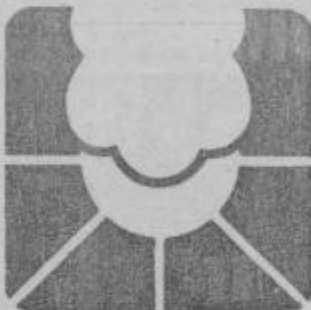
za gospodarski zbor: dose-danji poslanec tega zbora inž. Jože Bučar iz Sentjurja in Jože Marolt, tajnik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije.

za kulturno-prosvetni zbor: Stane Kranjc, rojak iz ob-savskih občin in Boris Lipu-žič, namestnik sekretarja za prosveto in kulturo SRS.

za socialno-zdravstveni zbor: Jože Libnik, predsednik občinske skupščine iz Šmarja in Milan Loštrk, direktor komunalnega zavoda za socialno varovanje Celje, ki je bil poslanec v tem zboru tudi doslej.

Na obeh konferencah so pozdravili tudi kandidaturi tovarišev Sergeja Kraigherja

za predsednika republiške skupščine in Staneta Kavčiča za predsednika republiškega izvršnega sveta.

VREME

OD 20. DO 30. MARCA

Nekako do 25. marca bo prevladovalo lepo vreme, po tem pa bo zopet nestalno s pogostimi padavinami.

Dr. V. M.

DESETA ŽRTEV

13. marca ob 0,45 zjutraj se je na cesti III. reda v Gornji vasi pripetila prometna nesreča, ki je zahtevala deseto človeško žrtev v tem letu na cestah širšega celjskega območja.

Voznik motornega kolesa ERIK HUŠ, 23, iz Marija Reke pri Preboldu je vozil iz Prebolda proti Mariji reki oziroma Hrastniku. Na zadnjem sedalu je peljal sopotnika JOZETA HRIBARJA, 20, iz Marija Reke, ki je imel na rami kolo. Kuš je prehitelav motorista MILANA COKANA iz Kal pri Zalcu ter zavozil s cestišča na levi rob. Z motorjem je zadel v drevo s takšnim sunkom, da je Hribarja odbilo v drugo drevo.

Jože Hribar je dobil pri nesreči hude poškodbe in je takoj podlegel. Teže je bil poškodovan tudi Erik Huš, ki so mu odvzeli kri za preiskavo.

BREZ VOZNIŠKEGA IZPITA

Iz Sentjanža nad Storama je proti Svetini vozil osebni avtomobil mladoletni B. P. brez voziškega izpita. Blizu planinskega doma na Svetini je iz neznanega vzroka zapeljal na levo s ceste. Vozilo se je nekajkrat prevrnilo po strmini in čez cesto, ki pelje naprej proti Celjski koči ter obstalo v 30 metrov globokem jarku. Lažje poškodbe so dobili voznik ter sopotnika JANEZ GORICAN, 22, iz Laškega in SLAVKO VINDIS, 20, iz Serovega. Škode na avtomobilu je za 5.000 dinarjev.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

Voznik osebnega avtomobila JOŽE KRAJNC, 43, iz Laškega je pripeljal po cesti IV. reda na križišče s cesto II. reda in zavil v desno proti Laškem. Pri tem je grobo izsiljeval prednost mopedistu JOZETU GUMZSKU, 19, iz Reke pri Laškem. Pri nesreči je dobil mopedist lažje poškodbe.

AVTOBUS ZADEL PEŠCA

Voznik avtobusa BLAGOJ SPIROVSKI, 40, iz

LETOS JE V CELJU ŽE 12 ŽRTEV PROMETNIH NESREČ!

ČUVAJTE SE, DA NE BOSTE TRINAJSTA VI!

Utujenost na dolgi vožnji postane usodna. Pot težkega vozila se v takšnih primerih redno konča v jarku ali drevesu.

Velenja je vozil iz Pesja proti Velenju s hitrostjo 50 kilometrov. Nasproti sta se pripeljala dva osebna avtomobila. Zato je Spirovski vozil s kratkimi lučmi. Ko se je srečaval z drugim avtomobilom je zagledal pred vozilom skupino pešcev in zadel IVA NA SOVICA, 77, iz Saleka, ki je hodil tri metre proti notranjosti ceste. Pešec je dobil lažjo poškodbo na glavi.

DVA POŠKODOVANA

Iz Sentruperta je proti Vranskem vozil z osebnim avtomobilom VID MERŠE, 25, iz Zapog ter v Grajski vasi zapeljal na desni rob ceste. Avtomobil je zadel v kamen in se nato zaletel še v cestni prepust. Pri nesreči sta bila lažje poškodovana voznik in sopotnik STANE KASTELIC, 27, z Jame. Na vozilu je za 3.500 dinarjev Škode.

TRI NESREČE S SMRTNIM IZIDOM

Voznik osebnega avtomobila Pavel SMIGOC, 26, iz Celja je vozil iz Zalca proti Celju, kot je izjavil, s hitrostjo 50 kilometrov. Po izjavi očividca in voznika se je nenadoma opotekel pred avtomobil s kolesarske steze pešec DUSAN PETKOVIČ, 47, začasno stanujoč v Celju. Kot so ugotovili, je Petkovič tega dne po prejetju osebnega dohodka popival. Poškodba pri trčenju je bila tako huda, da je Petkovič med prevozom v celjsko bolnišnico podlegel.

Po cesti IV. reda v Pesjem pri Velenju je peljal mopedist MIHAEL GLAVNIK, 26, iz Velikega vrha s sopotnikom IVANOM BLAGOTINSKOM, 35, iz Lokovice pri Sočtanju. Mopedist je zapeljal na nezavarovan železniški prehod, ne da bi se preprtal, če je proga prsta. Iz Velenja je pripeljal tovorni vlak s strojevodjo ANTONOM FLORJANCIČEM. Lokomotiva je zadel v zadnji del mopeda, tako da je zbil mopedista in sopotnika na cesto. Blagotinšek je zaradi hudih poškodb med prevozom v celjsko bolnišnico podlegel. Glavnik pa je dobil lažje poškodbe. Odvzeli so mu kri za preiskavo.

KOMENTIRAMO NESREČO

Piše komandir postaje prometne milice Celje: FRANC STIHERL.

ZAVIJANJE V LEVO NEVARNO OPRAVILO

Za upravljanje motornega vozila v javnem cestnem prometu mora vsakdo opraviti voziški izpit, ki obsega preizkus znanja prometnih predpisov in praktično vožnjo z motornim vozilom. Se vedno pa je veliko voznikov, ki nimajo ustreznega znanja za vožnjo z motornim vozilom in so brez voziškega dovoljenja. Le-ti so čestokrat povzročitelji prometnih nesreč in ustvarjajo v prometu zmedo in zastoje.

Cetrtega marca se je na cesti Celje-Ljubljana na Ločici pri Vranskem pripetila prometna nesreča (o njej smo že poročali v NT). Anton Bahč, 21, iz Ljubljane, je z izposojenim mopedom z Vranskega proti Ljubljani peljal sopotnico Marjanca Romih, 22, iz Vranskega. Bahč ni imel voziškega dovoljenja, ker še ni opravil izpita. Na odprti pregledni cesti, kjer je dovoljena hitrost do 120 km/h, je Bahč zavijal levo proti bifeju tako nespretno, da je zapeljal na levi vozni pas ceste v trenutku, ko bi se moral srečavati z osebnim avtomobilom. Iz ljubljanske strani je namreč pravilno po desni polovici vozišča pripeljal voznik osebnega avtomobila Mirko Novak, 31, doma iz Medvod. Da bi se voznik osebnega avtomobila izognil trčenju v mopedista, je zapeljal popolnoma na desni rob ceste. Z zaviranjem je skušal zmanjšati hitrost 90 km/h, s katero se je bližal mopedistu. Kljub vsemu je mopedista zadel s prednjim delom avtomobila. Trčenje je bilo tako silovito, da je moped odbilo 84, mopedista 41, sopotnico pa 39 metrov daleč. Voznik Novak je po trčenju drsel po 5-metrskem nasipu s ceste. Pri nesreči je zaradi poškodb izgubila življenje Marjanca Romih. Mopedist Bahč pa je dobil hujše poškodbe in se zdravi v celjski bolnišnici. Lažje sta bila poškodovana žena voznika osebnega avtomobila Ana Novak in dveletni sin Igor. Škode na obeh vozilih je za okoli 10.000 ND.

Očividci in voznik osebnega avtomobila so po nesreči izjavili, da je mopedist vozil med zavijanjem nesigurno. Sklepati se da, da je bilo vzrok nesreči pomanjkanje voziških izkušenj in nepoznanje prometnih pravil.

Zavijanje v levo je zahtevno in nevarno prometno opravilo pri današnjem številnem in hitrem prometu,

vendar se tega mnogi ne zavedajo.

Voznik, ki v križišču zavija na levo, mora pustiti mimo vozila, ki prihajajo iz nasprotna smeri, če vozijo naravnost, v kolikor jim prednost ni odvzeta s prometnimi znaki. Voznik pa, ki zavija v levo, to stori tako, da vozi po skrajnem levem prometnem pasu ob srednji črti in ob zamušljenem ali zamnomanem loku, ki veže dve srednji črti bočnih vozišč. Vsakdo pa se mora pred zavijanjem v levo prepričati, če to lahko stori brez nevarnosti.

Vlado Marguč, 46, Konjiška vas, delovna nesreča, poškodovano desno koleno; Franc Jeraj, 40, Velenje, transporter mu je poškodoval levo stopalo; Vlado Zohar, 24, Prožinska vas, s sekiro si je poškodoval levi palec; Vinko Murk, 37, Hum na Sotli, cev generatorja mu je poškodovala desno roko; Rado Konačević, 21, Celje, s cinkom se je opeknel po desnem gležnju; Jožica Zurman, 33, Zg. Hudinja, delovna nesreča, poškodovan prst desne roke; Anton Rešek, 39, Zitate, delovna nesreča, poškodovani prsti desne noge; Andrej Klemenčič, 19, Trnovec pri Sentjurju, jeklena plošča mu je stisnila levo roko; Jože Horvat, 23, Grobelno, cev mu je poškodovala desno nogo; Ivan Domitrovič, 49, Celje, cirkularka mu je poškodovala desno roko; Marija Cmok, 24, Razdeļ pri Vojniku, vrez na prstu; Alojz Brglez, 35, Bobovo pri Smarju, rezkalni stroj mu je poškodoval levo roko; Franc Herlah, 40, Ravne, v jarni si je poškodoval desno ramo; Alojz Jovan, 33, Debro pri Laškem, železni vijak mu je padel na prst leve noge in mu ga zlomil; Anton Smole, 17, vrezal se je v levo roko; Zvonko Dornik, 21, Jagnjenica pri Radečah, železo mu je poškodovalo desno roko; Ivan Krivec, 34, Drevenik pri Podplatu, pri padcu si je poškodoval levo roko ter hrbtenico; Zdravko Gorišek, 44, Doro polje, delovna nesreča, poškodovan prsni koš; Anton Cipler, 31, Velenje, železni drog mu je padel na nogo; Jože Kocman, 24, Teharje, nerodno je izstopil iz avtomobila in se udaril na levo kračo; Anton Koro, 44, Arja vas, sekira mu je padla na nogo; Rajko Koštomaj, 21, Lemberg, delovna nesreča, poškodovani prsti na nogi; Rudi Herlah, 31, Velenje, delovna nesreča poškodovan prst na roki; Stefan Dvoršak, 42, Videč, železo mu je padlo na nogo in jo poškodovalo; Martin Belej, 36, Vođuce, delovna nesreča, poškodovana leva krača; Jože Petrovič, 19, Velenje, delovna nesreča, poškodovana leva roka; Franc Bobovnik, 36, Pongrac, les mu je padel na nogo; Franc Pliberšek, Gabrovnik, pri delu mu je stisnilo desni kazalec; Jurij Arhanič, 41, Celje, z motorno žago si je poškodoval levo roko in Jože Križnik, 25, Podlog, delovna nesreča, poškodovano stopalo leve noge.

CELJE Anton Peganc in Marija Zajšek, oba iz Košnice RADEČE Jože Trbovc, 31 in Angela Hiršak, 22. ZALEC Stanko Lukman, 41, Celje in Marija Zulfič, 57, Vransko.

CELJE 26 dečkov in 23 deklic HRASTNIK ena deklica ZALEC ena deklica

CELJE Marija Kopriva, 69, Ljubje; Alojz Slapnik, 35, Celje; Janez Cvibovšek, 46, Vel. Grahovše; Franciška Polak, 75, Laticova vas; Vincenc Senica, 63, Sevnica; Alojz Klančnik, 59, Slov. Konjice; Terezija Oevirk, 88, Planina pri Sevnici; Marija Dobovičnik, 69, Celje; Alojz Uršič, 60, Debro pri Laškem; Anton Rehar, 86, Lokovina; Anton Ružič, 73, Vojnik in Feliks Pirš, 65, Pristava.

HRASTNIK Marija Spajzer, 85, upokojenka, Hrastnik; Angela Sluga, 59, gospodinja, Hrastnik in Franc Pirc, 85, Hrastnik.

LJUBNO OB SAVINJI Jože Tiršek, 56, kmetovalec, Ter.

MOZIRJE Elizabeta Gnader, 79, gospodinja, Brezje in Marija Poprask, 45, gospodinja, Celje.

SENTJUR PRI CELJU Mihel Zdoišek, 41, poljedelec, Ostrožno; Marija Maček, 81, upokojenka, Hotanje; Jožef Pušnik, 68, kmetovalec, Visočje in Ana Manček, 58, kmetovalka, Sentvid pri Planini.

SMARJE PRI JELSAH Ana Turk, roj. Horvatič, 79, Rogatec; Amalija Strašek, 79, škofije; Martin Verbek, 70, Bobovo in Marija Vidmar, roj. Čelner, 66, Meštince.

ZALEC Vincencij Jelen, 56, kmet, Tabor; Ignacij Lamut, 65, kmet, Loška gora; Katarina Blumer, 85, upokojenka, Prebold; Jožef Skore, 68, upokojenec, Cmereška gorca; Jožefa Kupec, roj. Dolinar, 60, kmetovalka, Matke; Alojz Čakš, 71, inv. upokojenec, Lipovec in Matevž Lovrenčič, 74, upokojenec, Zalec.

KAZNOVANA MALOMARNOST

Pred meseci smo že pisali o tem, kako so opremljena motorna vozila zasebnikov in raznih delovnih organizacijah, ko se odpravljajo na krajšo ali daljšo pot.

Ob akciji prometnih miličnikov v Celju, ki so jo izvedli pretekli teden, pa si znova zastavljamo vprašanje, kako je mogoče, da mnogi vozniki le malomarno pregledajo vozilo pred vožnjo — če ga sploh — čeprav jih na poti čaka nešteto nevarnosti, ki zaradi malomarnosti na vozilu lahko v trenutku povzročijo katastrofo.

Celjski prometniki so cesto I. reda Ljubljana-Celje zaprli v Sempetru za polnih šest ur. Vsem avtomobilom so pregledali gume, v večernih urah pa tudi svetlobna telesa.

Kakšni so bili rezultati? 45 voznikov motornih vozil so samo opozorili na manjše napake, medtem ko so jih 23 napoltili na delni tehnični pregled. Kar 13 voznikov je imelo vozila tako slabo opremljena, da tudi man-

datna kazen ne bi zadostovala, zato so jih predlagali postopek zaradi težjega krška. Mandatne kazni so miličniki izrekli 27 voznikom in tako zbrali 730 dinarjev. Med tistimi, ki so jih predlagali za postopek zaradi težjega prekrška, je bilo tudi več delovnih organizacij, ki je še posebej čudno, če pomislimo na šefe voznih parkov, ki ne bi smeli dovoliti voznike, nje pomanjkjivo opremljenega vozilom.

Miličniki so zaustavili tudi manjših napak tudi turška državljana. Ker imela pri sebi samo turške lire, ne pa dinarjev, sta to pot srečno odnesla. Mogoče je bilo voznikov, ki jih so kaznovali, so pa zato mestu kontrole popravljali, katere nepravilnosti na vozilih.

Menimo, da ta akcija še ni bila zadnja.

Na zadnjem koncertu Celju, ki je bil združeno modno revijo, je nastala tudi pevka Ana Štef. Tokrat se je prvič postavila Celjanom. Pelj predvsem pesni s svojih najnovejših plošč. Foto: ...

S toplejšim vremenom tudi celjska trdnica postane bolj založena. Tako ne manjkajo zelenjave, regrata, motovilca, radijske jaje, ki so zopet cenejšje 0,50 in 0,55 dinarjev). Da je tudi fižola (prej po 6 za kilogram, zdaj pa 4,5 in bosanskih suhih jabolkom se je cena ntila od 1,50 na 2 in 2,50

NESREČA MOPEDISTA

Voznik mopeda RESNIK, 35, iz Straže je vozil iz Brestanice proti m. Na blagem ovinku je peljal s cestišča v obkamniti zid, od tu pa odbilo 13 metrov daleč škodoval si je glavo.

Stara kronika

Leta 1919 je vodstvo mestne deške in dekliške ljudske šole v Celju zaprosilo Mestni šolski svet za nabavo 8 kg težkega šolskega zvonca za zvonjenje začetka in konca učnih ur.

21. marca 1923 je bila v prostorih Javne bolnišnice v Celju slovesna otvoritev stalne bakteriološke postaje in brezplačnega iržavnega ambulatorija.

29. maja 1923 je »Odbor za prenos l. 1918 vstred upora v Judenbergu po prekan sodu ustreljenih vojakov bivšega 17. pešpolka v Judenbergu in Gradcu izkopal posmrtno stanice slovenskih žrtv in jih prepeljal v Ljubljano. V večjih mestih na poti prevoza so bili žrtvam prirejani svečani sprejemi kot manifestacija narodne zavesti. Dostojen sprejem žrtv je priredilo tudi mesto Celje.

Na svečani seji mestnega občinskega sveta celjskega dne 25. 7. 1930, kateri je prisostvoval tudi ban Dravske banovine ing. Sernes Dušan, je bila kralju Aleksandru I in predsedniku ministrskega sveta generalu Zivkoviću poslana brzojavka z gesto globoke vdanosti in zvestobe. Na isti seji je bilo vročenih tudi 9 dekretov o imenovanju članov banskega sveta s celjskega območja.

Na pritožbo dr. Velkoslava Kukovca, odvetnika, narodnega poslanca in ministra je dne 12. septembra 1922 Okrožno sodišče v Celju zavrnilo sklep Mestnega magistrata v Celju, po katerem ni imel volilne pravice v sklenilo, da se dr. Kukovca vpiše v volilni imenik mesta Celja.

ZGOD. ARHIV

Petek, 21. marca ob 15.30 uri: Simon: ZARES ČUDEN PAR, I. mladinski abonma in izven;

Sobota, 22. marca ob 19.30 uri: Goothard: GENERACIJA, komedija, izven;

Nedelja, 23. marca ob 10. uri: Simon: ZARES ČUDEN PAR, I. nedeljski mladinski abonma in izven;

Od 25. do 27. marca SLG gostuje v Kranju.

DEŽURNA LEKARNA

Do 22. marca je dežurna lekarna Center, od 23. do 29. marca pa nova lekarna na Tomšičevem trgu.

RAZSTAVE

V Likovnem salonu je še vedno odprta samostojna razstava akademskega slikarja Stefana Planinca iz Ljubljane.

MLADINSKI KLUB

Svoje prostore ima na Standrovem trgu. Odprt je vsak dan, 28. marca ob 19. uri bodo predvajali celovečerni ameriški film Junaki velikih dirk.

PRIREDITVE

Četrtek, 20. marca »Naša beseda 69« v SLG, nastopajo osnovna šola »Franja Vrunc« z Besedo, šola za zdravstvene delavce z recitalom pesmi Ivica Ostruh in Šolski center Borisa Kidriča s Shakespearovim večerom. Sodeluje Ivan Minatti.

Petek, 31. marca »Naša beseda 69« v SLG, nastopata Tehnična srednja šola z recitalom Nasprotja in Aktiv ZMS iz Trnovlje pri Celju z mladinsko igro Obuti maček. Sodeluje pisatelj Dominik Smole.

Sobota, 22. marca v Narodnem domu ob 20. uri AKADEMSKI PLES v organizaciji celjskega študentskega kluba. Igra ansambel Synkopa, pojeta Roman Mazej in Marjana Deržaj, nastopila pa bosta tudi satirika Tone Fornezzi in Andrej Arnič. Vstopnina 12 din za študente, za ostale 20 din.

Ponedeljek, 24. marca »Naša beseda 69« v SLG, nastopajo III. osnovna šola z recitalom Otroška poezija, Aktiv ZMS iz Skofje vasi z mladinsko igro Jureta Kislingerja Izlet in Pedagoška gimnazija z recitalom Od Polane do Medane. Sodeluje pisateljica Branka Jurca.

Ponedeljek, 24. marca v Narodnem domu kulturna prireditve v izvedbi mladincev Gimnazije.

Sreda, 26. marca v Narodnem domu ob 19.30 uri tribuna, ki jo prireja Delavska univerza. Naslov razgovora: Slovenska hitra cesta.

Četrtek, 27. marca v Narodnem domu prireja predavanje Društvo knjigovodij.

Ponedeljek, 31. marca »Naša beseda 69« v SLG, sodeluje osnovna šola Store z recitalom Domovina, celjska Gimnazija z recitalom Na mrtvi straži in Aktiv ZMS iz Radeč z mladinsko igro Snubač. Sodeluje pesnik France Filipič.

UNION:

Od 20. do 23. marca zahodnonemški barvni film DR. FU MAN CU;

od 24. do 26. marca ameriški barvni film: DOBER, GRD, SLAB;

od 27. do 30. marca: ameriško-italijanski film: ZAKON BREZPRAVJA.

METROPOL:

Od 21. do 24. marca nemški barvni film: PIRATI IZ MISSISSIPPIJA;

od 25. do 26. marca francoski film: MUSET;

od 27. do 30. marca angleški barvni film: DR. SYNG ALI STRAŠILO.

DOM:

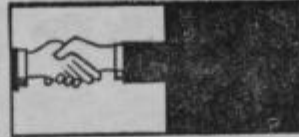
Od 21. do 24. marca ameriški barvni film: VSAKE-MU EN OVET;

od 25. do 26. marca japonski film UPOR;

od 27. do 30. marca: nemško-španski film: SKRIVNOST TREH DŽUNK.

VETERINARSKA POSTAJA

Svoje prostore ima v Trnovljah pri Celju, telefon 31-64. Dežurna je vsak dan.

Od 6. do 13. marca so v hotelu Evropa zabeležili 352 nočitev, od tega 84 nočitev tujih gostov. V hotelu je bila tudi večja skupina tujih gostov.

V Celju so imeli 422 nočitev, od tega 136 tujih gostov. Za 22. marec pripravljajo v vseh prostorih Soferski ples. V baru je vsak dan razen nedelje barski program.

Mladinski plesi so vsako soboto in nedeljo v Domu JLA in hali Kladivar, pri Mlinarjevem Janezu na Teharjih, v Paki v Velenju, v hotelu Kajuh v Soštanju in Pošti v Rogški Slatini. Druhih prireditev v hotelih ne bo.

Poleg izletov v Planico (od 21. do 23. marca) bo Avto-turistično podjetje Izletnik pripravilo še naslednje izlete:

Od 21. do 25. marca ogled ovetličarske razstave v Grazu.

Od 26. aprila do 4. maja ogled graškega velesejma v Grazu.

28. aprila tridnevni izlet v Saizburg in München.

23. aprila izlet na ovetličarsko razstavo v Holandijo.

23. aprila izlet v Dansko in Švedsko.

Za prvi maj pripravljajo izlete v Zugspitze in Innsbruck, San Marino—Rimini, Budimpešto in Dolomiti. V Jugoslaviji si bodo ogledali Djedjapsko sotesko, gradnjo hidroelektrarne in nekatera mesta na romunski strani.

27. aprila bo zanimiv enodnevni izlet v Bedekovčine, kjer bo domača zagorsko-gurmanska prireditve. Cena izleta je 44 din (prevoz in kosilo).

ZLOMIL ZAPORNICO

Čprav se večina prometnih nesreč na železnih prehodih konča precej tragično, zadnja nesreča v Medlogu pri Celju na srečo ni imela težjih posledic.

Voznik tovornjaka JOZE KOCJANCIC z Ostrega vrha je privozil iz Levca po cesti I. reda in zaradi goste megle ni opazil železniških zapornic, ki so se spuščale. Zaletel se je v desno zapornico in jo zlomil. Telesnih poškodb ni bilo.

PREHITEVANJE NA NEPREGLEDNEM ODSEKU

Proti Trojanam je vozil s tovornim avtomobilom MARCEL SEGN iz Umaga. V Brodah pri Vranskem je za njim pripeljal z osebnim avtomobilom FRANZ KORTSCHAK iz Avstrije, ki je na nepreglednem odseku ceste prehitel tovornjak v trenutku, ko je pripeljala nasproti voznica osebnega avtomobila VERA KAPUN iz Ljubljane. Trčila so vsa tri vozila, avstrijski pa je zadet še v ograjo mostu. Škoda so ocenili na 10.000 dinarjev.

Vprašanje jedra

SLABO ŽIVIM

VPRAŠANJE K. S. JURKLOŠTER

FRANC KOVAČIČ, Krajiščica 6a, Sentjur pri Celju:

»V vašem časopisu sem čital o poti XIV. divizije po Štajerski ter pri tem opazil, da nekateri, ki so sodelovali s partizani, danes slabo živijo in nimajo od tega ničesar. Drugi pa so si marsikaj uredili, čeprav niso sodelovali s partizani. Menim, da med prve sodim tudi sam.

Moja pot za časa vojne ni bila rožnata. Meseca junija 1943. leta so me prisilno mobilizirali v nemško vojsko in poslali v Francijo. Februarja naslednjega leta sem desertiral. Prepotoval sem Francijo, Belgijo in zopet nazaj v Francijo, od koder sem se prepeljal s ameriškim transportom v Anglijo. Tu sem podpisal vstop v našo vojsko. Jeseni 1944. leta smo dobili obleko in orožje. Prepeljali so nas v Italijo v Bari, od tu pa v Split. Vstopili smo v 18. dalmatinsko divizijo, ki je prepotovala vso Dalmacijo do Suhe Krajine, kjer nas je sprejela 10. Ljubljanska udarna brigada XIV. divizije. Prepotovali smo Dolensko, Gorenjsko in Štajersko do Ptujja.

Mislím, da si predstavljate te napore. In danes nimam od tega ničesar. Dve leti sem že brez dela. Enkrat sem sprejel od ZB 30.000 starih dinarjev. Januarja 1968 sem zopet vložil prošnjo za podporo. Še danes nisem dobil nobenega odgovora. Imam malo hišico in nekaj arov kamnitega sveta. Zato se čudim, kako lahko večji posestniki dobivajo redno borbovska podpora.

Nestetokrat sem bil na občinskem združenju ZB v Sentjurju ter spraševal, kako je z mojo prošnjo. Dobil sem vedno različne odgovore.

JAVNO VPRAŠANJE OBČANOV TERENA ZAGRADPEČOVNIK

»Občani Zagrada in Pečovnika vprašujemo komunalno podjetje Ceste in kanalizacija ter obč. skupščino, kdaj bo končno odstranjen sneg s poti pri skladišču železnice?

Pot je sedaj tako zatrpána in prehod tako težaven, da mora biti človek pravi akrobat, če hoče čez kupe in jame. V mestu ni več snega! Zato nas toliko bolj čudi, da je potrebno toliko časa, ko bi vendar lahko bulldozer to nesnago hitro odstranil. Je to zopet stara pesem, ko opravljamo delo na poti? S snegom pa ni problem samo letos, ampak je bilo tako tudi prej. Zato občani prosimo, da odgovorni izberejo primernejše mesto za odlaganje snega, kot je ta majhni prostor.

Drugo v zvezi s tem prostorom je parkiranje težkih tovornih avtomobilov, ki tedaj, kadar ni snega, parkirajo na tem mestu. Torej pozimi sneg, poleti kamion, vse leto pa blato.

Mnogi so prepričani, da je ta prostor tudi zelo primeren za odlaganje smeti. In kaj menijo o

tem turistih med potjo na Stari grad ali Celjsko kooč? Tudi za druge ta pogled ni prijeten.

Občani Zagrada in Pečovnika

ODGOVOR SKUPŠČINE LAŠKO NA

VPRAŠANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI JURKLOŠTER

Cestni sklad SRS nam je z dopisom z dne 21. 11. 1968 poslal seznam cest in cestnih odsekov ter določil prioriteto zimske službe. Po tem seznamu je bil odsek ceste Jurklošter—Polana uvrščen v IV. prioriteto, torej med ceste, ki se pozimi ne pljučijo.

Naš oddelek se s to uvrstitvijo ni strinjal, zato je dne 26. 11. 1968 poslal cestnemu skladu pismo, v katerem priporočamo, da le-ta uvrsti ta odsek ceste v III. prioriteto. V pismu smo navedli razloge, zaradi katerih se s tako uvrstitvijo nismo strinjali.

Cestni sklad SRS je na pismo odgovoril šele 13. 2. 1969. V odgovoru je rečeno, da je sklad določil prioriteto na podlagi pomembnosti cest in v okviru razpoložljivih sredstev. Sklad nadalje ugotavlja, da ima cestni odsek Jurklošter—Polana zelo neugodne tehnične elemente (širina vozišča, vzponi nad 16 odst., ostre križišča in podražje zimske vzdrževanja). Iz tega pisma nedvoumno izhaja, da sklad ne namerava spreminiti prioritete. Kopijo pisma je sklad poslal tudi Cestnemu podjetju Celje.

Zato se nam zdi čudna ugotovitev Cestnega podjetja Celje, ki zatrjuje, da se je Skupščina občine Laško strinjala s prioriteto, ki jo je določil cestni sklad.

Na enak način smo postopali tudi že v letu 1967, vendar tudi takrat nisimo uspeli.

Ne glede na to pa smo se s Krajevno skupnostjo v Jurkloštru dogovorili, da le-ta opravlja oranje snega na tem odseku. V ta namen je Skupščina občine zagotovila tudi potrebna sredstva.

Upamo, da smo s tem pojasnili tudi naše stališče do teh krajev.

Za oddelek za gospodarstvo in finance občine Laško

FRANC PERŠE

31: CELJE 20.000

Leta 1931. je mesto Celje štelo 7602 prebivalcev, Celje—okolica pa 9552 prebivalcev, skupaj torej 17154 prebivalcev. Leta 1940 sta združeni občini Celje—mesto in Celje—okolica šteli že skoraj 20.000 prebivalcev.

PO LJUDSKEM ŠTETJU

v letu 1921. je v mestu Celju vsega prebivalstva 7754; od tega stalno bivačih v Celju 6313 oseb, vojaštro garnizije 880, bolniki v bolnišnicah 252, jetniki v jetnišnicah 229, začasno nastanjenih tujcev v hotelih 80.

(ZGOD. arhiv)

Na Paradi pomladi se je med pevci ponovno predstavil tudi bobnar v orkestru Stjepana Mihaljinca. Poslušalci so se zlasti razvneli ob njegovih sproženih interpretacijah zabavnih melodij.

foto: tv

PARADA POMLADI

Minuli petek je bila v Celju, dan nato pa še v Laškem in v nedeljo na Ravnah prireditve Parada pomladi v organizaciji delavske univerze in Celja. Kljub temu, da smo videli že nekaj zanimivih modnih revij, pa so nekatere — zlasti pleteni — modni naši znanih proizvajalcev oblačilne stroške kljub temu navdušili. Poslastica prireditve sta bili vsekakor obe slovenski »lepoticni« — Saša Zajc in Nataša Košir — ki sta uspešno nastopili kot mašketenki.

V Paradi mladosti je nastopil ansambel Stevana Mihaljinca s pevčema Ano Štefok in Arsenom Dedičem, ki jima je položena pevca sta razgibala svojo publiko in večerne predstave ni prehudo močeno niti izpad skupine »razigrani fantovi«, ki so na vsak način hoteli obrniti nase tako pozornost izvajalcev kot oči publiko. Škoda, da mladeničev ni nihče pospremil do izhoda, kajti razgrajanje in nekakšno žoganje s steklenicami, ki so si ga privoščili, v malo dvorano Narodnega doma nikakor ni sodilo.

Za ženski svet naj poverno, da so slovenski modni proizvajalci za letošnjo pomlad pripravili nekaj ekskluzivnih modelov, ki imajo še to prednost, da so zares lepi in nad vse uporabljivi.

Kot se na taki prireditvi spodobi, so sodelujoča podjetja prispevala tudi nekaj nagrad, ki so jih razdelili med občinskevalce. Kljub nekaterim spodrsitajem lahko mirno zapismemo, da so bili gledalci z letošnjo parado zadovoljni, najbolj seveda po zaslugi odličnega ansambla Stevana Mihaljinca in prav tako tudi odličnih pevcev.

BRANKO VIVOD

V GRAZU

Celjski skakalec v višino Branko Vivod, ki je na začetku letošnje sezone v zelo dobri formi, je te dni gostoval v Grazu. Na povabilo tamkajšnjega atletskega kluba se je udeležil študijskega nastopa skakalcev v višino. Gre namreč za posebno televizijsko napravo, s katero posnamejo celoten skok ali tek tekmovalca, ta pa samo trenutek kasneje lahko vidi svoje »delo« na malem ekranu. Vivod je zmagal, preskočil pa je 201 cm. Ta koristna naprava stane 40 tisoč šilingov, v Avstriji pa jih imajo samo nekaj. J. KUZMA

PREDAVANJE JANEZA GABERŠKA — Na velenjski gimnaziji je predaval atletski strokovnjak Janec Gaberšek iz Ljubljane. Naslov predavanja: Kako postaneš dober atlet. Predavanje je komentiral z barvnimi posnetki.

A. DOLEJSI

V POVRATNI TEKMI

TESEN PORAZ

Proti Zagrebu so celjski rokometišči nastopili brez Teliča in tekmo izgubili s tesnim porazom 17:16. Skoraj vso tekmo so Celjani vodili. Prikazali so lepo igro, najboljša pa sta bila Niko Markovič in Presinger. Zadnje tekme so pokazale, da so Celjani dobro pripravljene za nadaljevanje tekmovanja v zvezni ligi, ki se prične v nedeljo, 23. marca. Prvo tekmo bodo igrali v Mariboru proti Dinamu iz Pančeva. S. JUG

SLOVANA NI BILO V CELJE — Zato so se v prijateljski tekmi med seboj pomerili domači igralci, razdeljeni v dve ekipi. Rezultat je bil neodločen 20:20.

V MARIBORU PORAZ IN ZMAGA ZA CELJSKE KOŠARKAŠE

Povratno tekmo z ekipo Maribora v okviru zimске štajerske lige so celjski košarkarji izgubili z rezultatom 70:62. Za Celjane, ki so pokazali dobro igro, sta dosegla največ košev Zupančič (22) in Tomašič (18). V drugi tekmi so se srečali z Branikom in zmagali (95:91).

O. HOLZINGER

DVE ZMAGI ZA CELJSKO GIMNAZIJO — Na področnem prvenstvu v košarki za srednje šole je nastopilo 14 ekip s 168 tekmovalci. V obeh konkurencah so zmagali celjski gimnazijci, presenetili pa so tekmovalci iz Velenja, ki so osvojili dve drugi mesti (gimnazijke so bile druge med mladinkami, dijaki Rudarskega šolskega centra pa med mladinci).

PRVA TEKMA VITANJČANOV — V mladinskem domu v Slovenskih Konjicah je ekipa Konusa premagala Vitanje s 75:35. Kljub visokemu porazu pa so Vitanjčani presenetili, saj jim je to bila prva tekma, ki so jo oddigrali brez vsakega treninga. Poleg tega so v Vitanju, kjer nimajo telovadnice in športnih igrišč, začeli graditi igrišče za košarko.

V. JAGER

ZAKAJ MIRUJEJO KOŠARKARJI NA POLZELI? — V lanskem letu so košarkarji Polzele sodelovali v celjski košarkarski ligi, kjer pa niso dosegli večjega uspeha. Kljub temu, da se bo tekmovanje v ligi kmalu začelo, pa polzelski košarkarji še niso začeli trenirati. Vzrok je v tem, da je urnik za treninge v telovadnici zelo slabo sestavljen, kajti treningi bi se morali začeti vsako soboto ob 17. uri, ponavadi pa je prav tam ob 19. uri mladinski ples. Nekateri upajo, da se bo stanje izboljšalo, ko bodo zgradili šolsko športno igrišče, kjer bodo svoj prostor dobili tudi košarkarji. Vendar pa je vprašanje, če se pomanjkanje vadbe ne bo poznalo na uspehih, ki bodo prav gotovo manjši.

M. PALIR

MALO USPEHA ZA ŠAHISTE V LJUBLJANI

Na republiškem brzopoteznem prvenstvu v šahu, ki je bilo v Ljubljani, so nastopili tudi trije člani celjskega šahovskega kluba. Draksler (7,5 točke), Ojstrez (8,5) in Bervar (9) pa so izpadli že v predtekmovanju, ker so osvojili premajhno število točk. Vsi so v svojih skupinah osvojili sedmo mesto.

OBCINSKO PRVENSTVO ZALCA V SAHU — Zmagal je Skok (Savinjčan Sempeter) 11 točk, 2. Razinger (Zalec) in Štorman (Savinjčan) 10,5, 4. Rozman (Zalec) 9,5.

T. TAVČAR

Odbojkarji TVD Partizan v Braslovčah, ki tekmujejo v slovenski ligi, so se začeli pripravljati na novo sezono. Kot je povedal tehnični vodja Rudi Sedovšek, imajo treninge dvakrat na teden. Trenutno so brez trenerja. Ekipo bosta v novi sezoni okrepila Kronovšek in Aškerc, ki sta se vrnila iz vojske. Upajo, da bodo v novi sezoni na igriščih po Sloveniji dosegli dobre rezultate.

Foto: T. TAVČAR

KRAMLJANJE

OB KEGLJAŠKI STEZI

„STRAH PRED AVTOMATI“

Celje ima, razen v atletiki, malo dobrih športnic. Ena izmed uspešnejših predstavnic je vsekakor kegljarka Janja Keržan, zaposlena v Aero.

Visoka in simpatična kegljarka z lahkoto doseže rezultate nad 400 kegljev. To so rezultati, s katerimi na treningih premaga skoraj vedno svoje močnejše sotovariške. Prav zaradi tega bi bil rad vsak z njo v ekipi.

»Treniram dvakrat na teden, tekmujem pa enkrat.

Skupaj zmečem okrog 500 lučajev. Trenutno sem v solidni formi. Tekmujem šele dve sezoni. Najprej sem nastopala samo v ekipi, zadnje čase pa tudi med posameznicami. Moj prvi nastop mi je prinesel tudi naslov republiške prvakinje.«

Ste bili zadovoljni s tem uspehom?

»Precej. Kmalu zatem sem bila z Urhovo četrti na republiškem prvenstvu v parih.«

Načrti?

»Želim si čimveč nastopati. Sedaj smo vse kegljavke združene v Partizanu v Storah. Nastopamo v republiški ligi in smo trenutno druge. Moti nas samo to, da v Celju še nimamo avtomatskega kegljišča, kar se nam pozna pri doseženih rezultatih. Na »navadnih« kegljiščih je treba uporabljati drugačno taktiko kot na avtomatskih. To pa je istočasno naš največji nasprotnik. Toda rešitve ni. Vsaj trenutno ne, kajti vse kaže, da Celjani ne bomo še tako kmalu dobili avtomatskega kegljišča. S tem je tudi celotno kegljanje v Celju oškodovano. Stagnirale bomo!«

Tako Janja Keržan, ki je v kratkem času uspela postati republiška prvakinja.

J. KUZMA

KLADIVAR DELI PRVO MESTO

Na letošnjem državnem prvenstvu v krosu, ki je bilo v Subotici v organizaciji tamkajšnjega atletskega društva, so celjski atleti ponovno dosegli lep uspeh. V ekipni konkurenci so z domačini osvojili prvo mesto in tako ponovili lanski uspeh, ki so ga dosegli v Celju. Seveda pa je letošnja uvrstitev toliko pomembnejša, ker je bila dosežena z mlajšimi tekmovalci, ki počasi toda sigurno nadomeščajo starejše atlete, ki so prenehali z aktivnim udejstvovanjem ali pa so v vojski.

Med posamezniki so največji uspeh dosegli: med starejšimi mladinkami je bila Samčeva sedma, Urankarjeva in Podpečan pa osma med članicami in starejšimi mladinci. Med ekipami so zmagale starejše mladinke, medtem ko so starejši mladinci bili drugi. V celotni ekipni uvrstitvi pa so prvo

in drugo mesto osvojili celjski Kladivar in Spartak iz Subotice s 15 točkami pred Zeljeznčarjem iz Indije (13 točk).

Pomemben uspeh so dosegli tudi mladi tekmovalci iz Velenja, saj so osvojili kar tri tretja mesta med ekipami v posameznih disciplinah (članice, mlajši mladinci in mlajši člani), medtem ko je njihova predstavnica Ramšakova med članicami osvojila deveto mesto.

Tekmovalci Kladivarja so tako v krosih osvojili dve pomembni ekipni lovoriki, kajti postali so moštevni prvaki SRS in SFRJ. Če je celotna ekipa merilo za kvaliteto, potem pri Kladivarju resnično ne smemo biti v skrbeh za atlete, ki bodo celjske barve uspešno zastopali v tekih na srednje in dolge proge.

T. VRABL

S. O. S. ZA IGRIŠČE

Košarkarji Celja se vestno pripravljajo na začetek tekmovanja v slovenski republiški ligi. Trenutno z velikim uspehom nastopajo v zimski štajerski ligi, kjer kljub enemu (nepotrebnemu!) porazu zaradi boljše razlike med danimi in prejetimi koši vodijo. Premagali so dve mariborski ekipi in Slovensko Bistrico. Trener Mile Cepin upa, da bo do začetka tekmovanja v slovenski ligi ekipa dobro

pripravljena za težke tekme. Vsekakor pa je nujno, da bi rešili vprašanje lastnega igrišča. Trenutno so edina ekipa v slovenski ligi, ki nima svojega prostora za tekme. O tem problemu bodo morali več razmišljati tudi odgovorni faktorji, ki imajo na skrbi gradnjo športnih objektov v Celju. Prav košarkarji bi morali biti prvi, ki bi jim zgradili novo igrišče.

tv

PRESENETLJIVA ODLOČITEV

SAMI ZAČELI S TRENINGI

V nedeljo se bo začelo tekmovanje v republiški nogometni ligi, kjer nastopajo tudi nogometišči Celje—Kladivar. Znano pa je, da je zaradi finančnih težav in drugih problemov celjski nogomet skoraj popolnoma propadel. Člani uprave so popolnoma popustili in nogometišči so se znašli pred odločitvijo: ali naj opustijo igranje nogometa ali pa naj sami začnejo s treningi.

Odločili so se za drugo. Stanek je sklical eden najstarejših aktivnih igralcev Franc Hribernik. Nogometišči so sklenili, da bodo s pravicami — pa čeprav skromnimi — sami začeli in kljub vsem zadržkom nadaljevali z nastopanjem v republiški ligi.

Občirska zveza za telesno kulturo pa je sklenila, da jim bo pomagala pri delni obnovitvi garderob, saj sedaj nimajo niti vode in elektrike. Igralci trenirajo v svoji opremi, na prve tekme pa bodo potovali na svoje stroške. Vsi upajo, da bodo krizo, ki traja že nekaj let, prebrodili.

Takšna poteza nogometištev je vsekakor vredna pohvale in pozornosti. Zdi pa se nam nepošteno, da se je uprava umaknila v času, ki je vse prej kot rožnat za celjski nogomet. Če ima kdo pri delu umazane roke, naj to pošteno in odkrito prizna in se potem umakne. Ne smemo dovoljevati, da bodo sedaj nogometišči reševali krizo, za katero so sami najmanj krivi. Takoj je treba poklicati nove ljudi, ki bodo pripravljene v NK Celje—Kladivar resno in pošteno delati. DA je sedanji odbor povsem nezavestni kakršnokoli delo, se je v delo tudi na prekinjenem obnem zboru.

Veseli smo pobude Hribernika, letnerja in ostalih fantov, ki so se odločili, da bodo sami nadaljevali z delom. Vprašanje pa je, če ga bodo zmogli. In če ga ne bodo, po kom se bo potem usulo kamenje? Verjetno ne po igralcih. Vsaj pravično bi bilo tako.

T. VRABL

Savna za vsakogar

Ni še dolgo, ko smo občudovali penče kopeli samo v razkošnih filmih hollywoodske produkcije in zavdali zvezdam in zvezdicam, ko so uživale v bogati, mehki peni. Kdo izmed nas ni včasih vzdihnil in si po tihem zaželel biti glavna zvezda v takšnem filmu!

Danes penče kopeli ni več nedosegljivo razkošje in je dostopna vsakomur. Odveč je vprašati, zakaj so penče kopeli tako priljubljene in v čem se razlikujejo od toaletnih mil.

Znano je, da so toaletna mila izdelana na lkalni bazi, zaradi česar razmastijo kožo: penče kopeli pa so na nevtralni bazi in ne razmastijo kože, njeno mehkost in voljnost.

Savna ima vidno mesto med penčnimi kopelmi in je sestavljena na bazi naravnih alkoholov in različnih zeliščnih ekstraktov (n.p. kamilični ekstrakt). Naravni alkoholi vrnejo koži maščobo, ki jo z običajnim umivanjem odstranimo, zeliščni ekstrakti pa varujejo kožo ter čistijo in zapirajo pore. Savno odlikuje prijeten vonj po smreču.

In kako uporabljamo Savno? Za en pokrovček Savne zlijemo v prazno kad in usmerimo nanjo močan curek vode, ki takoj ustvari bogato peno in kopel je že pripravljena!

Po napornem delovnem dnevu je kopel v Savni še posebno milavna. Kajti razen tega, da kožo čisti in neguje, deluje nadvse prijetno za ves organizem, človeka in navdaja s svežino.

Pa še majhna, praktična milavnost Savne: čiščenje kadi po kopeli je skoraj odveč, ker Savna ne pušča robov na kadi.

Savno izdeluje TOVARNA ZLATOROG.

Od leve proti desni: Franc Jakše, Drago Randl, Vlado Podgoršek, Ivan Čakš, Franc Sattler, Rafko Cede, Gustav Grobelnik, Peter Hrastelj, Martin Majer, Vinko Korosec, Karl Peer.

KDOR POJE, JE VEDNO MLAD

OB 20-LETNICI KOMORNEGA MOŠKEGA ZBORA IZ CELJA

Prof. Egon Kunej

Komorni moški zbor iz Celja praznuje te dni dvajsetletnico svojega dela. To je ugotovitev, ob kateri pa moramo napisati, da gre za zbor, ki se je v teh letih uveljavil ne samo doma, temveč prav tako v tujini, kamor je ponesel naše pesem, z njo razveselil naše izseljence in vzbudil pozornost pri poznavalcih vokalne glasbe.

Pesem je združila več kot dvajset ljudi; združili pa sta jih tudi velika prizadevnost in visoko umetniško stremelje. Pod vodstvom prof. Ego Kuneja, ki je zboru zvest vse od njegovega začetka, so imeli nekaj sto koncertov in vsakokrat je bil nastop veren glasbeni izraz našega in vseh jugoslovanskih narodov.

Od leve na desno: Marjan inž. Podgoršek, Darči Zohar, Miloš Zekar, Stane Bizjak, Stefan Fras, Ernest Ojsteršek, Jože Dimec, Heribert dr. Zaveršnik, Ciril Vertačnik, Erik Stepanič, Ivan Lah, Karlo Sagadin, Ivan Krušič in Risto Gajšek. — Opomba: na obeh posnetkih so le tisti člani zboru, ki so bili lani na tekmovanju v Arezzu. Zato ta sestav ni popoln.

Zbor je požel nešteto simpatij in priznanj tudi v tujini in se tako uveljavil kot most prijateljstva med narodi.

Začetek je bil skromen. Spomladi 1949. leta se je zbralo devet pevcev, ki so sprva izpopolnjevali izvedbe gledaliških predstav. Toda skupina je kmalu prerasla ta okvir in že prvi nastop ob proslavi slovenskega kulturnega praznika 1950. leta je naznanil hiter kvaliteten vzpon.

Pred pevci in dirigentom je bilo trdo, naporno in vztrajno delo. Prvi mednarodni uspeh, ki pa je bil prav gotovo odločujoč za nadaljnjo umetniško rast, je bil nastop v Llangollen. Bilo je 1957. leta in zbor si je v hudi mednarodni konkurenci priboril prvo mesto v skupini narodnih pesmi. Štiri leta pozneje mu je celjska občinska skupščina podelila svoje najvišje priznanje — Slandrovo nagrado. Leta 1963 je zbor zmagal na tekmovanju v Arezzu. Leto dni za tem mu je Zveza delavskih prosvetnih društev Slovenije podelila »odlikovanje Svobod druge stopnje«. Kot zmagovalac se je 1964. leta vrnil iz Gorice in prejel 1965. leta na tekmovanju v Montreuxu posebno priznanje za izreden nastop. Se isto leto se je iz Gorice že drugič vračal kot zmagovalac. Med tem in pozneje so bila še številna gostovanja na Nizozemskem, v Zvezni republiki Nemčiji in drugod. Enega največjih uspehov pa je zbor dosegel na koncertu v Stuttgartu 1968. leta.

V dvajsetletnem delu se je celjski komorni moški zbor tako afirmiral, da je postal pojem visokokvalitetnih zborov, četudi pri vsem tem ne gre pozabiti, da je to amaterska skupina pevcev, ki je žrtvovala in žrtvuje dragocene ure prostega časa za petje.

In kaj o svojem delu menijo nekateri člani zboru?

PROF. EGON KUNEJ, dirigent in umetniški vodja: Ko smo pred dvajsetimi leti ustanovljali zbor, nismo niti slutili, da nas bodo poti peljale

tako daleč. Takrat nismo mislili na potovanja in nastope v tujini; združili smo se le z željo, da lepo zapojemo.

Spominov na zbor, nastope in koncerte je veliko; pomembna prelomnica za nas pa je bilo tekmovanje v Llangollen, kjer smo osvojili prvo mesto. Ta uspeh nam je dal slutiti, da so naše zmogljivosti večje. To mnenje smo pozneje velikokrat potrdili.

RISTO GAJSEK, pobudnik za ustanovitev zboru in njegov član: Spomladi 1949. leta smo ugotovili, da potrebujemo v Celju manjši pevski zbor za nastope na raznih proslavah in ne nazadnje za pomoč celjskemu gledališču. Zato ni naključje, da se je prvotni načrt nanašal na ustanovitev komornega ansambla za potrebe gledališča. Zato je bila tudi prva avdicija v gledališču. Zbor pa se je kmalu osamosvojil, ne da bi podiral sodelovanje z gledališčem in začel samostojno nastopati. Kot pobudnika za ustanovitev zboru sta poleg ravnatelja gledališča, mg. ph. F. Gradišnika sodelovala še Marica Zorko in Rudi Sotošek.

IVAN ZUPANC, najmlajši član zboru: Ta zbor je bil že od nekdaj moj simbol in srečen ter vesel sem bil, ko sem na avdiciji uspel in postal njegov član. V to sredino me je pravzaprav pripeljal prijatelj Sattler.

FRANC JAKŠE, najstarejši član zboru: Spomini na zbor so zelo lepi. To obdobje je zame zares lepa doba zborovskega petja. Najlepši spomin me veže na tekmovanje v Arezzu. Takrat smo navdušili!

GUSTAV GROBELNIK, predsednik zboru: Glede na to, da vsa javnost pričakuje, da bo zbor tudi ob proslavi dvajsetletnega dela potrdil sloves, ki ga uživa, se počutim v nezavidljivi vlogi. Priprave za tako proslavo zahtevajo velik fizični in umski napor, poleg dokajšnje poklicne obremenitve. Pri vsem tem si prizadevam, da bi z delom, ki ga moram opraviti kot predsednik

zboru, ne razočaral tovarišev, ki so me na to mesto spontano izvolili. Gre pa tudi za odgovornost pred javnostjo, ki pričakuje kvalitetno proslavo. Razen tega si želim, da

bi ta proslava, z oziroma na ugled zboru in ugled mesta, ki mu ga je ta zbor tudi prinesel, izzvenela kot majhen kulturni praznik.

MILAN BOZIC

RENESANSA ZA GOLDING

(Nadaljevanje s 1. strani)

Slovenija je glede površin v odnosu na dogovor v Evropi zelo disciplinirana in zato tudi ne občuti toliko krize, povzročene s hiper produkcijo hmelja v Evropi (Zahodna Nemčija), kjer prodajajo hmelj prostih količin za polovično ceno od splošno veljavne. Ta pojav je imel za posledico padec cen hmelja na svetovnem tržišču, čemur se tudi savinjski golding ni mogel v celoti ogniti. Toda, zaenkrat se še ne kaže preveč pritoževati.

Splošno mnenje, da je hmeljarstvo v stagnaciji, ima svoje osnove. Tudi krizo je občutili, vendar nič manj kot v drugih kmetijskih proizvodnih vejah pri nas. Kako je torej s stagnacijo v hmeljarstvu? Če primerjamo lanskoletne proizvodne rezultate v Sloveniji, ko smo pridelali skupno 3.008 ton suhega hmelja, z rezultati 1964. leta, ko je bilo pridelka več kot 4.000 ton, da ta razlika kar precej misliti. In kaj je temu vzrok?

Nekaj let sem v Sloveniji hektarski donos v hmeljiščih kljub polni agrotehnikni pada. Vzrok je v staranju hmeljskih nasadov, zakaj večina je bila obnovljenih tam okrog leta 1959, ko so v Sloveniji na široko obnavljali nasade in jih širili tudi izven Savinjske doline. Potem je prišla restrikcija za kmetijske naložbe, pa tudi pojav padanja svetovnih cen hmelja ni bil ohrabrujoč za konstantnejše obnavljanje hmeljišč. Okrog leta 1964, ko je bil v Sloveniji tako rekorden pridelek hmelja, so bila slovenska hmeljišča v maksimalni rodnosti.

Zaskrbljujoče je vsekakor dejstvo, da je bilo lani v Sloveniji že 60 odst. vseh hmeljišč starih okrog 10 let in zato tudi toliko nižji hektarski donos. Povpreček na rodnih nasadih je znašal vsega 1300 kilogramov na hektar, kar je zelo malo. Torej niso površine hmeljišč tolikanj bistvene kot pa donosi, vendar mora biti za to osnova — sposobna rastli-

na za sodobno agrotehniko.

Zdravilo za stagnacijo nedvomno obstoja in te ozdravitvene akcije se v Sloveniji sedaj načrtno lotevajo. »Svetovni trg bomo zadržali in zato smo tudi sposobni«, pravijo hmeljarji. Pri tem jim bo kajpada pomagala temeljita regeneracija površin in uvažanje nekaterih novih, v Sloveniji vzgojenih sort hmeljske rastline.

FRANJO KRIVEC

Prvotni načrt je predvideval, da bi do leta 1973 v celoti rekonstruirali slovensko hmeljarstvo, za kar bi potrebovali celih 6 milijard starih dinarjev. Predlani so sicer zastavili z obnovo, vendar ne v takšnem obsegu kot bi bilo potrebno. Predvsem so negativno vplivali na potek obnove nemogoči finančni pogoji. Ker ni bilo drugih kreditnih virov, bi morali koristiti devizne kredite za obnovo hmeljnikov, ki pa so bili sila neugodni, saj je znašala odplačilna doba 5 let. Pod takšnimi pogoji bi bilo seveda nerentabilno hmeljariti. Rekonstrukcija je zato nekoliko zastala. Lani so v Sloveniji spričo veljavnih pogojev in možnosti za financiranje sprejeli rebalans investicijskega programa za hmeljarstvo do 1973. leta. Za vsako delovno organizacijo je bil izdelan podrobnejši načrt obnove površin pod hmeljem in tudi možnosti financiranja.

Po tem programu bo letos v Sloveniji obnovljenih 194 hektarov hmeljišč, za krčitev pa je predvidenih 187 hektarov. Vse do leta 1973. bi po tem programu obnovili več kot polovico hmeljišč. Za 1970. leto je v načrtu 239 hektarov nove saditve, 200 hektarov starih nasadov pa bodo posekali. Leta 1971 bo obnovljenih 267 hektarov, približno toliko pa tudi krčitev, 1972. leta 241 hektarov obnov in 239 hekta-

rov krčitev ter 1973. leta 203 hektarji obnove in 196 hektarov krčitev starih in dotrajanih nasadov. V teh letih, ki bodo odločilna za renesanso goldinga, se ne bi temeljito spremenila starostna struktura in s tem tudi hektarski donosi.

Obnova 1 hektarja hmeljišča velja po obstoječih cenah 3,2 do 3,5 milijona starih dinarjev, seve, pod pogojem, da gre izključno za sam nasad. Kjer je potrebno poleg hmeljišča urediti še sušilnico, skladišče, obnoviti kmetijsko mehanizacijo in podobno, naraste investicijska vrednost po hektarju na skupno 8,5 milijona starih dinarjev.

Financiranje obnove slovenskega hmeljarstva gre iz več virov. Hmeljarji sami so že 1965. leta ustanovili poseben hmeljarski sklad pri KB Celje — podružnici za kmetijstvo, kamor se steka letno do 100 starih milijonov. V nekaj letih naj bi ta kapital narasel na 1 milijardo starih dinarjev. V sklad za financiranje obnove hmeljarstva se dve leti stekajo tudi anuitete iz medobčinskega kmetijskega sklada, kar spet navzven letno kakih 60 milijonov Sdin. Vsa ta sredstva pomenijo še kar solidno bazo za najetje kreditov. Tu so potem še lastna sredstva delovnih organizacij in v skrajnem primeru tudi devizni krediti. Tudi del sredstev od tehnične premije pri zavarovanju hmelja, ki ne bi bila izplačana, naj bi v bodoče bilo s strani zavarovalnic vročenih v banko za namenski plasman v hmeljarstvo.

Program obnove hmeljarstva, ki ga v celoti nadzira Poslovno združenje »Styria«, ima torej realno osnovo, da bo v predvidenem obdobju realiziran. Modernizacija in racionalizacija hmeljske proizvodnje naj bi torej omogočila, da se slovenski hmelj v pogojih surove mednarodne konkurence obdrži visoko na lestvici in da tu svoje prednosti vnaprej ohrani.

STALIŠČA - RAZPRAVA

IZVOZ MOŽGAN NI BANALNO

Novinar NT, Janez Sever v uvodniku naše prejšnje številke: PRAH LEGA NA TALETNE — ni hotel razpravljati o... o tem, da je naše področje izvoznik možgan, če zadevo banaliziramo. — Mnenja sem, da izvoz možganov ni banalna zadeva, saj poleg možgan odpremimo pripadajočo kri, meso, kosti — skratka kompletne, žive ljudi in to najsposobnejše.

Kljub temu, da je novinar obravnaval le kadrovske politiko GLIN-a Nazarje, je dregnil v izredno važno vprašanje kadrov. Pomembnost poudarja tudi to, da je uredništvo NT prispevku prepustilo uvodno stran.

Mnenja sem, da je s tem dana iniciativa za javno obravnavo vseh problemov kadrovske politike. Področje je široko in zlasti za Celje in regijo izredno pomembno.

V svojem prispevku se bom dotaknil problema, ki mu popularno rečemo IZVOZ MOŽGAN.

PODATEK, KI OBTOŽUJE

V Celju ostane le skromna petina (17 odst.) maturantov — odličnjakov celjske gimnazije. Ostalo zadrži Ljubljana in drugi kraji v Sloveniji, mnogo pa jih ode v tujino. Trditve sloni na podatkih o usodi odličnjakov — maturantov gimnazije iz obdobja 1958—1962. 83 odst. odličnih možgan smo torej izvozili na razvitejša področja. Podatek je obupen in postavlja na laž vse tiste, ki bi morali skrbeti, če že ne za pretežni del tistega kar se šola in drago plačuje, pa vsaj za odlične možgane. Pravilniki, priporočila, obravnave, kadrovske službe itd. v preteklosti niso opravile svoje naloge. Kje je stik med šolo in delovno organizacijo? Kaj dela občinska služba; Kaj so delali in kaj delajo razni kadrovniki? KDO JE KRIV? Kdo ne skrbi za to, pa bi moral?

To je ena stran vprašanja! Drugo pa je le eno in se nanaša na vse — delavce, kmete, uslužbence. Zakaj šolamo toliko in seveda tudi plačujemo, če ne zadržimo vsaj najsposobnejših? Kaj nam pomaga ugotavljanje, da smo v vseh mogočih pokazateljih pod republiškim povprečjem.

Zelo slaba tolažba je, da smo močni izvozniki možgan. Namesto blaga, ki bi slonelo na visoki produktivnosti izvažamo sposobnost, talent, vitalnost... Sodeč zakonitosti prelivanja strokovnega kadra iz nerazvitih v razvita področja, se Celje s svojim izvozom talentov postavlja kot primer nerazvitosti.

Ob obeh vprašanjih se seveda postavlja vprašanje ODGOVORNOSTI! Kdo je za to odgovoren? Gre za moralno odgovornost? Mogoče odovornost zaradi nespособnosti? Ne! Odgovorni smo vsi! In sicer:

»NA KONCU KONCEV« — KO ZAOSTAJAMO IN BOMO OB

TAKI POLITIKI VSE BOLJ ZA OSTAVALI ZA PRODUKTIVNO. STJO DRUGIH. TO BOMO VSI PLACEVALI Z NIZKIMI OSEBNIMI DOHODKI. Tako snažilka kot delavec za strojem, uslužbenec, šolnik, zdravnik...

S SLABŠEGA NA BOLJŠE

Drugi izredno pomemben pojav je premeščanje strokovnega kadra iz podjetja v podjetje, tako v okviru občine kot med občinami.

NACE KRUMPAK

Oglejmo si tale podatke: Od 1. 1. 1968 do danes je odšlo iz EMO 11 ljudi z visoko izobrazbo, prišli so le štipendisti. Iz Cinkarne je v tem obdobju odšlo 15 inženirjev, 2 pravnik in 2 ekonomista. Poleg tega so trije že dali odpoved, 9 odpovedi pa še pričakujejo. Železarna — odšlo 11 prišlo 8 pripravnikov v glavnem štipendistov.

Vsi ti strokovnjaki so pred leti prišli. Bili so dobro sprejeti. Dobili so lepe osebne dohodke, Stanovanja. Omogočili so jim prakso. Jih spoštovali. Cenili. Veliko jih je dobilo »Kapitanske položaje«, čeprav danes bežijo kot podgane — namreč prvi.

V tem času so si pridobili re nome strokovnjakov, pridobili so na ceni in sedaj se prodajajo za nekaj desetstičakov več v mesec drugam — gredo na bočje. Ne tiče se jih tista večina, ki ostaja, ki je prišla v težave, ki mora vztrajati. Nikomur ni mar to, da je veliko njih jedlo žulje teh, ki ostanejo še med študijem ko so dobivali štipendijo. Ne briga jih cena stanovanj. Ni jim mar osebnih dohodkov, ki so ga prejemale za to, da kolektivni ne bi prišli v položaje, kjer dane so.

Strokovnjak je postal konjunkturno blago, zlasti še, če ima prakso, stanovanje. S strokovnimi kadri se na cenen način opremljajo tisti, ki niso v njihovi današnji vrednosti vložili n česar. Tisti, ki jim je štipendirnje in vzgoja lastnega kadra n smiselna zadeva.

Boljše je »kapratiti«. Plačaš s ser nekaj več, če pa računaš štipendijo, prakso, stanovanje, EKONOMSKO SPLAČA. P slovna morala, solidarnost, k rektnost se pri teh umazanih p slih nikogar ne tičejo.

Pojav se ustavi v celoti t more, tako kot ne moremo ust viti prehoda vrhunskih nogom tašev iz kluba v klub. Vendar n gomet ima pravila te igre. Tist mu, ki je nogometnega stroko njaka vzgojil se krepko plača plača se odškodnina. Pogovori se. Obstaja korektnost in težn k poštenosti. Vsaj to posledn naj bi veljalo tudi za naše gosp darstvo in naj bo tudi kritei za medalje!

Če se hočeš v svetu docela uveljaviti, s moraš kazati neumnega in biti pameten! Montesquieu

Ženske in veliki govorniki: bolj ko je glava prazna, bolj si žele, da bi se izpraznil! Montesquieu

Povejte sosedom, da jim manjka en družinski član: NOVI TEDNIK

obrazi

ANTON MIKLAVŽIN

Cepprav je Anton Miklavžin že tretje leto v pokoju, ga je na njegovem domu v Sempetru redko kdaj najti. Sam sem imel srčco, saj je bil v petek zjutraj »zadolžena« za varovanje živahnega vnučka Marjančka. Stara mama je namreč morala neodložljivo k zdravniku; mlada pa sta dopoldne v službi. Torej moj obisk v Sempetru v Savinjski dolini ni bil zaman. Imel

sem priložnost spoznati pridnega človeka, ki se je sam preselil iz Vrbeja 1947. leta in tu služboval pri DESU polnih 19 let.

Anton Miklavžin, ki mu teče že 59. leto življenja, se ne more odločiti, kdaj je več delal, ali takrat, ko je bil še v aktivni slubi, ali sedaj, ko je v pokoju. Za kraj, v katerem živiš, moraš dati vse od sebe, veliko je treba delati in z veseljem to storiš, če to delaš med tovariši, ki so prav tako voljni delati za svoj kraj, je dejal Anton Miklavžin med pogovorom.

Dobre pol ure sem listal po albumih. Toda to niso bili družinski albumi. Na, bili so albumi življenja in snovanja tudi v Sempetru in Miklavžin je vsa leta sem tu v sredini, med njimi, včasih celo malce pred njimi... Miklavžin, tajnik DPD »Svobodanec«, Miklavžin, tajnik ribiške družine Sempeter, Miklavžin organizator gostovanj, Miklavžin organizator v krajevni skupnosti, Miklavžin...

V »Svobodanec« je tajnik in več organizator že 8 let. Koliko samo zahtevajo časa gostovanja, ki jih pripravljata skupaj s predsednikom! Dramska in folklorna skupina, slednja, kot je znano, je edina v Savinjski dolini, ve-

liko potujeta na gostovanja po dolini in širšem celjskem območju. Tu so potem še gostovanja tujih skupin in različne prireditve v samem Sempetru. Tajnik Miklavžin mi je pokazal stran v tiskani kroniki Sempeterske »Svobodanec«, ki zgovorno pove, da je bilo v 10 letih 156 različnih prireditev (brez kina) in da se je teh prireditev udeležilo skupno natanko 33.404 obiskovalci. Sempeterska dvorana je dosegla tudi svoj rekord.

Miklavžin, tajnik ribiške družine je najbolj srečen, če je treba poribljati vodo. Za privatni ribolov sploh nima časa. O, privilegio bi se mu, toda... Ni časa! »Včasih bi bilo 48 ur v enem dnevu pre-malo.« se pošali. »Poglejte, s poribljanjem voda je precej dela in mi veliko vlagamo v to. Vsako leto gre v te name-ne približno 3 milijone starih dinarjev. To so naša sredstva, denar od članarine, ribolov-nic...« V pisarni krajevne skupnosti, kjer Miklavžin ure-juje več administrativnih za-dev, mi je pokazal zajetne album črno-belih in barvnih posnetkov, ki so v nekaj letih nastali ob Savinji v re-jonu od letuškega mostu do mostu v Petrovčah.

S tovarišem Miklavžinom sva kramljala še in še...

NE SAMO KOMUNISTI

Deveti kongres ZKJ je bil dogodek, ki je pritegnil pozornost in živo zanimanje vseh delovnih ljudi ne glede na to ali so člani ZK ali ne. Razprostranjenost časopisja, radia in televizije je pripomogla, da so široke množice mogle spremljati razprave, poročila in zaključke kongresa sočasno ali pa neposredno za dogodki. Kolikor lahko povemo iz izkušenj članov našega uredništva in temu krogu najbližjih, so kongres pozornost spremljali, v svojem okolišju o tem razpravljali tudi ljudje, za katere je veljal vtis, da se za politiko, tudi za notranjo, domačo, ne zanimajo.

Ljudje so bili za kongres zainteresirani iz več razlogov. Eden je brez dvoma ta, delovnim ljudem ni vseeno, kako bo uspela družbena in gospodarska reforma, kajti doprinosi družbe v to so ve-

liki, torej tudi doprinosi zaposlenih in ustvarjalnih posameznikov. Prav tako je ljudem na srcu mir, zlasti pa neodvisnost, dve med seboj povezani vrednoti, ki so v zadnjem času tako grobo in nehumano odrekli narodom v različnih delih sveta.

Ne samo komunisti, vsi poštene delovni ljudje v naši domovini so z velikim zadovoljstvom sprejeli vest, da je bil za predsednika ZKJ ponovno izvoljen Josip Broz-Tito. To je brez dvoma za ljudi dovolj veliko zagotovilo, da bo Jugoslavija tudi v prihodnjem obdobju imela v svoji revolucionarni ZKJ tisto idejno voditeljico, ki vselej obrača največjo pozornost hotenjem ter koristim ljudstva katerega del je.

Tudi na našem območju je bilo zanimanje za kongres veliko. To dokazujejo števil-

na pisma in telegrami poslani kongresu med zasedanjem in na koncu ob izvolitvi novega vodstva. Eno takih pism, iz Slovenskih Konjic objavljamo:

SEKRETARIATU IX KONGRES

Člani Izvršnega odbora občinske konference SZDL in predsedniki krajevnih organizacij SZDL občine Slovenske Konjice pošiljamo IX. kongresu ZKJ pristrčne pozdrave in najboljše želje za uspešno delo.

Zbraš smo se, da bi ocenili kandidacijske konference in se pripravili na predstoječe zbornice volivcev za skupščinske volitve. Vse to smo storili v vzdušju praznika, ki ga slavi naša slavna Komunistična partija ob 50. letnici ustanovitve in IX. kongresu. Popolnoma se zavedamo, da so take demokratske volitve priprave, ko lahko vsi delovni ljudje, združeni v Socialistični zvezi, sami brez tutorstva, določajo kandidate, sad petdeset let trajajočih bojev jugoslovanskih komunistov. Sedanje volilne priprave so popolnoma odprte volivcem in omogočajo vpliv na sodelovanje vsem občanom. Za zgraditev take samoupravne socialistične družbe je bilo potrebno mnogo žrtvovanj, znanja in poguma najzvestejših sinov Partije. To vedo vsi člani Socialistične zveze naše občine.

IX. kongres zaseda v zelo važnem času razvoja socializma pri nas, ko se delovni ljudje zavzemajo za zmago gospodarske in družbene reforme, kakor tudi v zapleteni mednarodni situaciji. Zato budno spremljamo delo delegatov IX. kongresa ZKJ in jih podpiramo v boju za sprejem takih sklepov, ki bodo zagotavljali in še pospeševali razvoj demokratskega socializma. Edino ta pot odpira državljanom najširše možnosti svobodnega delovanja, tisanja svojih stališč, idej in pogledov ter najširšega sodelovanja in dogovarjanja vseh.

Izvršni odbor in predsedniki krajevnih organizacij SZDL občine SLOVENSKE KONJICE

GLASBENA VZGOJA NA ČEŠKEM

Ceprav imamo v Celju Mladinski pevski festival, ki si je ustvaril velik mednarodni sloves, je naša pevška vzgoja na šolah še zelo pomanjkljiva in nezadostna, vsi uspehi pa so rezultat izredno naporega in trdega dela v največkrat nemogočih okoliščinah.

To je ena izmed misli iz pogovora z glavnim tajnikom celjskega festivala Jurčtom Vrežtom v zvezi z njegovim nedavnim bivanjem na Češkoslovaškem.

Jurče Vreže se je mudil v CSSR po liniji zvezne komisije za stike s tujino, da bi se seznanil predvsem z glasbeno vzgojo na šolah in z nekaterimi boljšimi pevskimi zbori. Kot je dejal, so vtisj izredni. Šole so brez izjeme opremljene s sodobnimi glasbenimi učnimi pripomočki, instrumenti in literaturo. Učenci zelo veliko pojo — na začetku vsake učne ure, pesmi pa imajo domovinsko obeležje, kar vzbuja v otrocih patriotska čustva. Že v četrem razredu pojo po notah in jih pedagogi seznanijo z glasbeno teorijo. V Brnu je na primer poskusna gimnazija, ki so jo odpri, da bi na njej preverjali reformo šolstva, v kateri imajo tedensko po dve uri glasbene vzgoje. Pri nas tega ni, je dejal Jurče Vreže, medtem ko tu človek nehoti dobi občutek, da vedo, kaj pomeni glasba v vzgoj-

nem smislu. Tako so Čehi postavili široko vzgojno delo tudi v tako imenovanih domovih mladeži (do lanskih avgustovskih dogodkov pionirski domovi). V takem domu v Brnu je kar 22 visoko kvalificiranih pedagogov. V umetniškem oddelku se mladina ukvarja z glasbo, dramaturgijo, baletom, slikarstvom itd., v dekliskem klubu (dekleta od 14. do 16. leta) s šivanjem, modo, kozmetiko, gojenjem sobnih cvetic, kuhanjem itd., skratka z vsem tistim, kar prihaja v poštev v okviru družine. V teh domovih gojijo tudi sistematično vokalno glasbo — otroke vključijo vanjo že v petem letu starosti, vzgoja se stopnjuje po oddelkih in doseže vrh v nastanku slovitih komornih zborov. Značilno je tudi, da imajo zlasti v okviru glasbenih šol tedenske produkcije in zelo veliko medšolskih tekmovanj.

Po mnenju J. Vrežeta bi se lahko ob čeških izkušnjah mnogo naučili.

Na letošnjem celjskem Mladinskem pevskem festivalu se bo od petih tujih zborov predstavil celjskemu občinstvu tudi Pražski dečjski zbor (na sliki del pevcev s soprogo predsednika republike Jovanko Broz). Zbor, ki ga vodi Čestimir Stašek, šteje 80 pevcev in bo letos praznoval 20-letnico obstoja.

dhr

POMOČ OSTARELIM KMETOM

Ceprav v celjski občini ni veliko prebivalcev, katerih glavni vir dohodka bi izhajal iz kmetijske proizvodnje, je vendar problem ostarelih kmetov prav tako pereči kot drugod. Zaradi tega je center za socialno delo izdelal obsežen predlog za reševanje gmotnega položaja tistih kmetov, ki ostajajo na jesen svojega življenja na svojih kmetijah sami in brez možnosti, da bi obdelovali zemljo.

Razmere, v katerih živijo in delajo ostareli kmetje, so zelo peštre. Zato je razumljivo, da ni bilo mogoče izdelati recepta, po katerem naj bi reševali probleme vseh. Kljub temu pa center predlaga nekaj variant, pri čemer je najzanimivejše to, da upošteva socialno podporo kot poslednjo od vseh možnosti. S to

obliko pomoči ostarelim kmetom bi probleme preživljanja sicer najbolj preprosto rešili, vendar ostaja v takem primeru zemlja neobdelana tudi vnaprej. Zaradi tega se je tudi svet za socialno varstvo, ki je o teh vprašanih razpravljal, bolj ogreval za druge rešitve — kot so na primer usposobitve kmetij, prenos lastninske pravice na mlajšo osebo, ki z ostarelim kmetom ni v sorodstvu, seveda s pogojem, da ta kmeta vzdržuje do smrti. Po drugem predlogu naj bi kmetovo imetje prevzela družba, ki naj bi prevzela s tem tudi jamstvo za sredstva za preživljanje ostarele kmetovalca. Uporabljive in koristne oblike bi bile tudi boljša kooperacija, oprostitev plačevanja družbenih obveznosti in kot smo že omenili, razne občasne in stalne podpore.

PETA KOLONA

(Iz knjige Toneta Ferencja »Nacistična raznarodovalna politika v Sloveniji v letih 1941-1945«)

(ENAJSTIC)

Stiger, ki je po svojem begu v Avstrijo nadaljeval vohunsko delo, je v zvezi z aretacijami svojih sodelavcev v Celju in Mariboru ter rastočo Westnovo aktivnostjo in vlogo vedno bolj izgubljal pomen. Zlasti, ko je 20. septembra 1940 sodišče za zaščito države obsodilo Stigerja v odsotnosti na 20 let težke ječe in ko je zaradi snovanja nekakšne spodnještajerske legije — o čemer bom še govoril — prišel v nemilost pri nemških vojaških vohunskih ustanovah, je dal Westnen vse od sebe, da bi ga še bolj očrnil pri vohunskih središčih v Celovcu in Gradcu. Očital mu je zlasti lahkomišelnost in velike politične ambicije. Uspelo mu je, da ga je očrnil tako, da je Stiger sredi septembra 1940 prosil Wehrmachtsarchiv v Celovcu, naj ga odveže sodelovanja, da bo delal le še za graške ustanove, zlasti za odsek varnostne službe, a Wehrmachtsarchiv v to ni privolil in je Stiger delal preko nekoga vohuna še naprej za to ustanovo. Tako kot je ocenjeval

Westen Stigerja, je odsek varnostne službe v Gradcu ocenjeval Westna: »Po odhodu Wernerja Stigerja si je znal ustvariti poseben položaj in bi v prihodnosti tam rad igral vlogo vodje. Dobrodošlo mu je vsako sredstvo, ki bi le onemogočilo Wernerja Stigerja.« Vsekakor je Westen zame največje razočaranje, ki sem ga kdaj moral doživeti pri prijateljih. Drugače pa še naprej uporablja moje zaupnike in se s tem dela čudovitega moža.« Je pisal Stiger 7. oktobra 1940. Potem ko so v Mariboru aretirali Ertla in Schorija, v Celju Willfrieda Hoffmanna in ko je Westen zbežal v Celovec, je Stigerja 24. februarja 1941 odslovil najprej odsek varnostne službe v Gradcu, čez tri dni pa še Wehrmachtsarchiv v Celovcu. Odtlej je s podvojenimi močmi delal za Südostdeutsches Institut v Gradcu in Gausgrenzlandamt. Kot bomo videli, je tudi za ti dve ustanovi opravljal vohunske posle.

Drugi pomembnejši nemški vohunski center na slovenskem Stajerskem je bil v Mariboru; o njem pa imamo manj podatkov

kot o celjskem. Kaže, da so imeli vohuni svoja gnezda predvsem na mariborski železniški postaji in glavni pošti. Na železniški postaji je vohunsko delo vodil Ludwig Kaltenbeck, vodja urada nemških državnih železnic v Mariboru. Njegovo delo je civilna uprava za Spodnjo Stajersko opisala v svojem predlogu za odlikovanje: »Že v času stare Jugoslavije se je predlagani posebno angažiral za osvoboditev Spodnje Stajerske. Pri uradu nemških državnih železnic, ki ga je vodil, so v času Jugoslavije

pod nenehno grožnjo jugoslovanske kriminalne policije in zlasti še kontrašpijonažnih uradov jugoslovanske države dobavljali in pošiljali naprej pomembne vesti in opravljali tudi druge vohunske posle. Preko tega urada so šle pomembne niti obveščevalne službe, njen maskirani pismenski poštni promet, zveze z zaupniki volksdeutscherji, različni transporti orožja in skrbel je tudi za tajno radijsko postajo. Odgovoren za vse te težke naloge je bil imenovan, ki je bil kot duhovni vodja obveščevalne služ-

be posebno ogrožen. Predlagani se je torej posebno izkazal.

Ta urad je imel torej pomembno vlogo ne samo pri spravljanju vohunskega gradiva čez mejo, vzdrževanju zvez med vohuni volksdeutscherji itd., temveč je tudi spravljal čez mejo transporte orožja, kar je dokaz, da je čez mejo prihajalo iz rajha tudi orožje za oborožitev Nemcev, prav gotovo v prvi vrsti za Volksdeutsche Mannschaft. In imel je ta urad torej tudi tajno radijsko postajo, ki je že druga ugotovljena nemška tajna radijska postaja na slovenskem Stajerskem. V tem uradu sta se za vohunstvom ukvarjala tudi že imenovani Schori in Ertl, z njima povezani železniški uslužbenec Hahn, Pflügel, Krischnig in Streicher ter kmet iz Sentilja Gustav Eberle in drugi.

Drugo vohunsko gnezdo v Mariboru je bilo na glavni pošti. Tam se je od jeseni 1940 z vohunskimi posli ukvarjal poštni uslužbenec Erwin Kolbesen. Kradel je uradne dokumente poštne uprave, dobavljal nemškim obveščevalcem načrte in sezname oseb ter dragocene državopolitične brzojavke. Na tej pošti je za nacistične vohunila tudi Maria Werlitsch, zaposlena kot kontrolorka na telefonskem oddelku. Druga taka vohunka je bila poštna uslužbenka Margarete Kainz. Tam je vohunil tudi Emil Reich.

(Dalje)

Betr. t Ing. Hans L e d l.

Obengenanter hat sich in letzten Jahr für die Tätigkeit und für die Aufgaben der Abt. VI ganz besonders und hervorragend eingesetzt. Weit über das Maß hinaus, das man üblicherweise von einem V-Mann verlangen kann, hat er unter persönlichem Einsatz bei gleichzeitiger Hintenstellung seines Erwerbes ununterbrochen gearbeitet. Er hat selbst nicht größere persönliche finanzielle Ausgaben gescheut. Wöchentlich fuhr er auf eigene Kosten nach Agram und besuchte viele andere V-Leute, um das Material sicherzustellen. Bei all dieser Arbeit war er nicht nur einsatzbereit, sondern auch ausserordentlich verlässlich genau und geschickt. Er hat sich als einer der besten Männer bewährt.

Graz, den 5. 10. 1940.

Šef SD Gradec Otto Lurker je uporabljal za povezavo med nemškimi vohunskimi centri v Sloveniji arhitekta Hansa Ledla. To potrjujejo karakteristike pri SD odseku pred vojno. (karak. 5. 10. 1940)

Anko poznam še veliko let. Ze od takrat, ko je vsa trepetajoča v poletnih večerih čakala Toneta na vogalu Stanetove in Vodnikove ulice. Njen obraz je simpatičen. Glas globok. Misli zelo hitro in govori v kratkih, presenetljivo jasnih stavkih, čeprav ni nikoli imela časa za branje leposlovnih knjig. Tudi tega ne ve, kako daleč so napredovali pogovori o razorožitvi, kako bo človek prišel na luno in da na zvezdi Bernar verjetno obstaja življenje. Svoj prosti čas posveča delu v majhnem gospodinjstvu, šivanju novih oblek, pletenju in seveda, svojemu majhnemu sinu. Živita v tesni, temni sobici, skozi katere okno vidita le tanek pas neba nad strehami in v katerem se vsak dan samo enkrat pokaže sonce.

Toneta srečam vsak dan. Stojiva na pločniku in se pogovarjava, ali pa stopiva v »Evropo« na kozarček. Večkrat me povabi, naj grem z

TRIJE

njim v hribe tako, kot sva to že pred leti večkrat naredila. Obljubim, pa nič. Ko se spet srečava, mi očita, da sem nedosleden, da je moj prosti čas kot konj, ki brca in mi ne bo nikoli dovolil, da trdnije zgrabim vajeti...

Zadnjič pa je začel najin razgovor nepovezano in nekam rahlično.

»Mi narediš uslugo?« je ne nadoma vprašal in zapilil pogled vame.

»Seveda!«
»Gruva k Anki. Počakal te bom na cesti, ti pa mi prilepi malega.«

Vzpel sem se do Ankinе sobice in potkal. Odprla je, me začudeno pogledala. Imela je zavahane rokave in si je mokre roke brisala v predpasnik.

»Perem. Vstopi,« je rekla.

Povedal sem ji, čemu sem prišel. Brez besed se je obrnila, zbrala kose otroške obleke in sinku pojasnila, da ga spodaj čaka očka. Triletni deček se je nasmehnil. Videti je bil zelo zadovoljen, kajti spet se bo najedel slaščic, domov bo prinesel cel kup čokolade in morda še kakšno novo igračo.

»Mamica, pojdi še ti,« je zaprosil.

»Ne morem. Veliko dela imam,« se je izgovorila in dodala: »Pa me ostani predolgo!«

Ko sva odhajala, je zaskrbljeno gledala za nama.

»Kam bosta šla?« sem vprašal Toneta. »Ne vem. Zmenila se bova,« je rekla, se mi hvaležno nasmehnila, pri tem pa skrbno zapenjal gumb na otrokovem plašču.

»Čemu sta se ločila?« sem imel na jeziku. Rekel pa nisem nič.

CELJE

OSTANIMO ZDRUŽENI

Na nedavni letni skupščini ZROP I, ki vključuje 107 rezervnih oficirjev in podoficirjev južnega pasu Celja — od Titovega in Slomškovega trga do Tremarja in Košnice, so največ razpravljali o odcepitvi ZROP od ZZB NOV. Po razpravi o tem predlogu, ki ga obravnavata tudi zvezni in republiški odbor Zveze združenj borov NOV, je organizacija sklenila, da ostaneta obe organizaciji še naprej združeni. Ta sklep bodo posredovali tudi višjim organom. Menijo, da bi bila odcepitev nesmiselna, saj je treba organizacijo pomlajevati. Menili so tudi, da morejo le rezervni oficirji in podoficirji nadajevati znanovitost pot ZZB NOV, pa tudi afirmacija ZROP bo uspešnejša, če organizaciji ostaneta združeni.

Ker v statutih ZZB NOV manjki rezervni oficirji in podoficirji niso stimulirani kot ostali člani, so predlagali, naj bi statut ZZB NOV v tem smislu spremenili.

DIABETIKI IN GRIPA

Društvo za socialno-zdravstveno varstvo diabetikov Celje priporoča svojim članom, naj se takoj javijo pri svojem zdravniku, če bi se jih morebiti polotila gripa. Vsako tako obolenje lahko namreč hitro poslabša zdravstveno stanje človeka, ki boluje za sladkorno boleznijo.

Zato bodo organizirali tudi strokovno predavanje dr. Franca Fazarinca, ki bo 26. marca ob 18. uri v dvorani društva upokoencev v Celju, na Muzejskem trgu.

ČRNI TEATER V CELJU

Komaj so se predstavili s šesto abonmamsko premiero v letošnji sezoni, komedijo »Zares čuden par«, že se ansambel celjskega gledališča pripravlja na novo uprizoritev. To bodo »Vesele Windsorčanke« Williama Shakespeara v režiji Jureta Kislingerja. Premiera bo v sredini prihodnjega meseca.

Razen tega, da bo 9. aprila gostoval v Celju »Črni teater« iz Prage.

ZBORI VOLIVCEV

V pripravah na volitve v predstavniška telesa in zaradi obravnav predlogov kandidatov za posamezna mesta v občinski in prav tako za vse zbere republiške in zvezne skupščine, so v celjski občini do 25. tega meseca zbori delovnih ljudi, do 30. marca pa zbori volivcev na terenu.

MOST V LEVCU

Kot vse kaže bo most čez Savinjo v Levcu letos vendarle zgrajen. Načrte zanj izdeluje zavod za napredek gospodarstva, pri plačilu pa bo sodelovala tudi občinska skupščina. Sicer pa so lep delež za objekt prispevali prebivalci sami.

VLJUDNOST PA TAKAI

Sreda zvečer. V pred-sobi zazvoni telefon.

— »Katera je vaša številka?« je vprašal glas on-kraj žice.

— »Številka?« je ponovil drugi, ki je pravkar dvignil slušalko in povzel:

— »Ja, kdo pa pravzaprav ste?«

— »Avtomatska telefonska, preizkušamo številke!«

— »Naša številka je ta in ta!«

— »V redu!«

Cetudi gre za avtomatsko telefonsko centralo, bi lahko ljudje v njej vsaj malo, če že veliko ni mogoče, upoštevali določene oblike medsebojnih odnosov. Najmanj, kar bi lahko napravil govornik oziroma preiskusvalec telefonskih števil, je to, da bi se predstavil in vnaprej in ne šele na vprašanje povedal, od kod je in zakaj kliče, zlasti še v večerni uri.

Vsaj malo bon-tona pa bi vsa reč izvenela povsem drugače! —an

SEJA SVETA ZA URBANIZEM

Danes, v četrtek, 20. marca, dopoldne se je začela redna seja članov sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve pri skupščini občine Celje, na kateri poleg ostalega obravnavajo poslovno poročilo zaključnega računa sklada iz prispevka za uporabo mestnih zemljišč ter občinskega cestnega sklada.

—mb

ZALEC

POLZELSKI PEVCI V TUJINI

Po uspešnem koncertu doma se pripravljajo moški pevski zbor na gostovanje v Doberdolu. S tamkajšnjim kulturno-prosvetnim društvom ima polzelsko prosvetno društvo tesne stike. V Doberdolu naj bi gostovali 20. aprila, kmalu nato pa se bo 25. članski pevski zbor iz Doberdola predstavil na Polzeli.

MARJAN PALIR

IVAN DOLINAR

Pred nekaj tedni so v Grižah pokopali uglednega savinjskega rojaka, zaslužnega šolnika, velikega ljubitelja narave in učitelja v pokolu Ivana Dolinarja. Rodil se je pred 76. leti v Grižah. Po maturi na mariborskem učiteljsku je nastopil svoje prvo učiteljsko mesto v Solčavi, kjer se je vključil tudi v lovsko in ribiške vrste. Odtlej je bil ves povezan z naravo, ki jo je tudi znanstveno preučeval. V Smihelu nad Mozirjem je razširil svoje ljubiteljstvo še na ornitološko in čebelarstvo.

Ko se je preselil v Petrovče, je strgal bogato griško lovišče iz zakupništva celjskih Nemcev in nemčurjev. Pridno se je udeleževal tudi pri Sokolu. Petrovčani se še danes spominjajo njegovega ognjevitga protifašističnega govora o razveljavitvi pakta 7. marca 1941. Med okupacijo je nekaj časa služboval v Polhovem gradu zaradi sodelovanja z OF pa so ga internirali na Rab. Za svoje delo je po vojni prejel mnoga priznanja. Jesen svojega življenja pa je preživel s svojo zvesto, nedavno preminulo družico v hišici ob gozdnem parobku pod Grižami.

D. P.

STRELSKA DRUŽINA SE ZAHVALJUJE

Strelska družina Vransko je pred kratkim začela akcijo za zbiranje prostovoljnih prispevkov, s katerimi naj bi zgradila strelsko hišico. Akci-

ja je lepo uspela in strelci se najtopleje zahvaljujejo vsem kmetom, pa tudi gospodarskim organizacijam, ki so z darovanjem lesom in v drugih oblikah pripomogli k izgradnji tega strelskega objekta. Nova strelska hišica bo nedvomno vplivala na razvoj strelskega športa na Vranskem.

Odbor strelske družine

KONTRA DNEVU ŽENA

Dan žena je na Polzeli dobil »konkurenco«. Može so se namreč odločili za »pogumno« dejanje in proslavili 40 mučenikov. Prav toliko se jih je zbralo v povorko, ki je nosila transparente in likovno upodobljene trpeče može. Seveda so v svojo demonstracijo vključili tudi obvezni vajzar. S prižganimi bakami so krenili od gostilne do gostilne, na »zadnji postaji« pa jim je moral streči gospodar, kajti ženskam je bil vstop v njihovo družbo prepovedan. Šele ob osmih zvečer so poslali po svoje življenjske družice, da bi solidarno zaključili »svoje« praznik.

Vsekakor izvorna, vprašanje pa je, če tudi najbolj v redu zamisel!

MALI INTERVJU

Vprašuje: Milan Seničar

Odgovarja: Tonika Urbanček

V Dramljah doznačini mnogokrat zaidejo v pisarno krajevnega urada, saj jim ta pomeni močno povezavo s samim Sentjurjem, posebej tedaj, kadar imajo razne težave. Zato ljudje v Dramljah dobro poznajo vodjo urada in tajnico krajevnega skupnosti TONIKO URBANČEK.

»Bo v Dramljah letos kakšen velik dogodek?« »Na občini so se že pred leti odločili, da bo praznovanje občinskega praznika vsako leto v drugem kraju. Letos bo v Dramljah in mislim, da je to za naš kraj velik dogodek.«

»Vaša želja ob prazniku?« »Da bi tudi v naš kraj investirali toliko kot so v druge.« »Je ta želja vezana predvsem na komunalne probleme vašega kraja?« »Lani so v Ponikvi pred praznikom asfaltirali cesto skozi naselje. Tudi mi želimo asfalt.« »In druge želje?« »Neurejeno imamo javno razsvetljavo. Tujci prihajajo in ponoči se ne more nihče pravilno orientirati.«

»Kaj pa avtobusne zveze s Celjem oziroma Sentjurjem?« »Prav gotovo bi potrebovali več zvez z obema centroma. Za nas je zelo pomembna povezava Dramelj s cesto Svetelka—Dobje—Bovše.« »Kaj pa vaš največji krajevni problem?« »Kot ljudje pravijo, je to poleg ceste pokopališka ograja. Občina nam bo dala 9.000 dinarjev, potrebovali bi pa še 16.000 dinarjev.« »Kako pa je v Dramljah s kulturnim življenjem?« »Kot drugod se tudi pri nas kulturno življenje odvija v prosvetnem

KONJICE

PRVO PRAZNOVANJE

Minuli teden so pionirski odreda Dušana Jereba v Konjicah prvič praznoval svoj odredni praznik. To cer ni bila prva prireditev novi šoli, vsekakor pa najmembejše. Ob tej priložnosti so pionirji poročali o lu krožkov in o drugih vročajih svoje dejavnosti. Vse vpletali v svoja poročila veliko zadovoljstvo zaradi boljšanih pogojev, ki jih je v novi šoli. Kljub temu pa z izvenšolsko dejavnostjo še niso čisto zadovoljni. Njo bi namreč radi vključili večje število učencev. To je težka naloga, saj mnogi otroci, ki hodijo v to šolo stanujejo precej daleč in je vračanje v šolo zaradi kega krožka včasih povsem onemogočeno.

PIONIRSKO TEKMOVANJE

Te dni je v konjiški šoli v polnem teku tekmovanje za Kajuhovo bralno značko. Osrednja zaključna prireditev bo sicer šele 17. aprila, na šolah otroci že pridno rejo ter delajo zapiske o prbranih delih. Zanimivo da so se v tekmovanje, ki ga pripravili na prostovoljni osnovi, prijavili tudi nekateri slabši učenci, ki so se na letni lotiji v vsi resnosti pri tem pokazali tudi z uspeh.

VELENJE

ŠOLSKO IGRISČE

Vodstvo osnovne šole v Smartnem ob Pači si bo v tem šolskem letu prizadevalo urediti asfaltirano igrišče za odbojko. Prostora je okrog šole dovolj, saj stoji šola na razmeroma najlepšem kraju v Smartnem. Tudi ovetličnih gred bo letos več kot kdajkoli.

SOSTANJ

MESTECE SPOMENIKOV

Vsak kraj ima nekaj značilnega. Soštanj npr. zadnje čase pridobiva v kulturnih sredinah ugled zaradi Napotnikove galerije, kjer vsako leto priredijo po 6 in celo več likovnih razstav. Galerija ima stalno vodstvo in v nekaj denarnih možnostih odkupuje tudi umetniška dela. Razni avtorji kakšno svoje delo tudi podarijo gajeriji. Napotnikova galerija v Soštanjju hrani sedaj že več kipov — originalov. Kolikor so pri denarju, dajo original odditi. Galerija v Soštanjju hrani tudi original Kajuhovega spomenika, kakršen stoji pred celjsko gimnazijo. Soštanjčani bi radi letos dali odditi ta spomenik, ki ga nameravajo potem postaviti nekje v Soštanjju. Ponebeje bi razstavili na različnih mestih v Soštanjju tudi druga kiparska dela. »Če se Velenje ponaša s cvetjem in zelenjem, zakaj se v Soštanjju ne bi ponašali s kipi na javnih mestih,« je slišati v tem mestecu ob Pači.

POVEZAVA MED TABORNIKI

Na zadnjem občnem zboru tabornikov odreda »Pustega gradu« v Soštanjju so se pomnili o programu dela za to leto. Poudarili so, da se mora odred bolj povezati s posameznimi taborniškim enotami v občini ter s sosednjimi občinskimi zvezami.

A. D.

ČP „DELO“ CELJE telefoni: C TEDNIK - Radio Celje 23-69 in 31-05 Podružnica „Delo“ 28-00

Se morda spomniti starejši zakonski par, ki pa tudi vam, dr. pomagali v kuhinji na velikokrat, vprašajte to pomočjo zdatno in se razrešilo, so bili lepi časi! Kako pa je s tolikih in tolikih, tako nasmehnete, ke krožnik in se? Bilo je v družini letje dobro krmarijo. Zeti, ki poleg novi, opravlja še materialna dela.

LO ŠTIPENDI- OV UPADA

komisija za štipen-
pri temeljni izobra-
skupnosti v Slov. Ko-
odelila blizu 40 no-
odij predvsem izred-
rjenim dijakom. Le-
saše, da pri zbiranju
ne bodo imeli tako
roke, saj menijo, da
stev samo za polovi-
stevila štipendi-
P. B.

MOZIRJE

IZSTAVA

PAREZNIK, milič-
ar samouk iz Mozir-
pravi novo razstavo.
njih osnovne šole v
zastavlja 40 barvnih
vij cvetja.

HRASTNIK

BER IZVOZ

ma, tovarna kemič-
kov in podjetje »Si-
prvih dveh mesecih
v glavnem na področ-
valutami za več
tisoč dolarjev blaga.
rednost izvoza so
v Seklarni, kjer so
nja z februarja iztržili
tržiščih okrog
dolarjev. Pomem-
hrastniških steklar-

Pa se res je ...

nazaj na delo. Zato je hitela tudi v ku-
hinji in zato se je zgodilo ... da ji je
iz rok zdrsnil lep kročnik še lepšega
servisa. Raztreščil se je na milijon ko-
ščkov. Ni ji bilo vseeno, toda stisnila
je ustnice in molčala.

Zato pa soprog:
— Ja, le kako si mogla to narediti?!
— Kako? je vprašala žena z glasom,
ki je kazal določene znake razburjeno-
sti.
— Poglej, tako! In prijela je še drug
kročnik istega servisa in ga spustila
na tla. Tudi ta se je raztreščil.
Samo debelo jo je pogledal, toda
naslednjega vprašanja ni več zastavil.
Zdaj mu je bilo razumljivo vse!
Pa se res je!
-mb

jev je tudi v tem da so prvič
po vojni poslali nekaj stekle-
nih izdelkov v Avstralijo, to-
rej na peti kontinent in s
tem uresničili svoje lanske
napovedi. Letos pa bodo pr-
vič začeli trgovati tudi s so-
sednjo Grčijo, kamor bodo
prodali za okrog 50 tisoč do-
larjev blaga.

POJEMAJOČA IZGRADNJA STANOVANJ

V minulih dveh letih so v
Hrastrniku dogradili sto pet
novih stanovanj. Kljub temu
ugotavljajo, da je to znatno
manj kot prejšnje obdobje,
ko so dograjevali letno celo
po 60 do 70 novi stanovanj.
Zato imajo spet več stano-
vanjskih problemov. Nova
stolpnica, v kateri bo okrog
50 stanovanj, bo dograjena
šele prihodnje leto, drugih
gradenj pa letos ne bo. Neko-
liko živahnješa bo le indivi-
dualna stanovanjska izgrad-
nja, saj so pravi čas določili
zazidalne površine za zaseb-
no gradnjo.

»SIJAJ« KMALU V NOVEM

Kolektiv podjetja »Sijaj«
se je že predlanskim odločil
za razširitev proizvodnje, ven-
dar so mu to onemogočili tes-
ni proizvodni prostori. Zato
so začeli ob sedanji tovarni
graditi novo proizvodno halo
z nad tisoč kvadratnimi me-
tri koristne površine in neka-
terimj stranskimi prostori.
V prostore, ki bodo dograje-
ni aprila, so investirali nad
milijon dinarjev.

SENTJUR

OLAJŠAVE ZA KMETE

Svet za kmetijstvo in go-
spodarstvo skupščine občine
Sentjur je pred kratkim raz-
pravljaj tudi o davčnih olaj-
šavah za kmetovalce, ki bodo
vlagali sredstva v intenzivnej-
šo, specializirano kmetijsko
proizvodnjo. Svet je predla-
gal, naj bi posebna komisija
pripravila osnutek pravil-
nika, po katerem bi kmetom
priznavali davčne olajšave.
Prednost naj bi imeli tisti
kmetovalci, ki so pripravlje-
ni na tako preusmeritev pro-
izvodnje, kot jo predlaga 5-
letni občinski program. Sem
sodi tudi izpolnjevanje mini-
malnih agrotehničnih ukre-
pov (uporaba določenih vrst
semen, zaščitnih sredstev,
umetnih gnojil itd.).
Msa

MANJ ŽIVINE

Na živinski plemenski se-
jem, ki je bil v Sentjurju
sredi marca, so pripeljali ob-
čutno manj živine kot v prejš-
njih letih. Na sejmu je bilo
tudi zelo malo čistopasemske
živine, toda precej zrebet, ki
jih prejšnja leta nismo opa-
zili. Verjetno je to posledica
povečanega zanimanja za ko-
njerejo.
msa

NEVARNA CESTA

Letošnja zima je razmajala
tudi zunanje zidove starega
gradu na Planini, ki je znana
izletniška točka. Če nevarne-
ga mesta ne bodo popravili,
se zna zgoditi, da v bližnji tu-
ristični sezoni cesta na grad
ne bo prevozna. O možnosti,
da se zidovje poruši, je kra-
jevna skupnost že obvestila
šentjursko skupščino.
P. K.

POMLADANSKI NASVETI

Te dni so šentjurski kmet-
je-koooperanti dobili nekaj pri-
poročil sveta za kmetijstvo
o spomladanski setvi, upora-
bi umetnih gnojil in o nači-
nu gnojenja posameznih kul-
tur, o uporabi zaščitnih sred-
stev in podobna. Vsekakor
koristen napotek, ki hkrati
tudi utrjuje povezavo med
privatnim in družbenim kme-
tijstvom.
Msa

PLANINA

TEČAJI PRVE POMOČI

Na Planini pri Sevnici je
pred kratkim uspešno kon-
čalo 20-urni tečaj prve pomo-
či 35 slušateljev. Podobne te-
čaje pa imajo tudi v ostalih
krajevnih skupnostih. Predvi-
devajo, da bo do konca apri-
la tečaje prve pomoči opravil
približno 150 občanov.
Msa

OŽIVELO DRUŠTVO

Po letu dni premora je na
Planini spet zaživelo turistič-
no društvo, ki je prenehalo
delovati zaradi slabih med-
sebojnih odnosov in neureje-
nega poslovanja. Zdaj so
sprejeli delovni program za

KREDITNA BANKA CELJE

predsednika pa izvolili Mir-
ka Špana, mlajšega.
Msa

ZASUTA CESTA

Cesta Sentvid pri Planini
— Lesično je že tri tedne za-
prta za promet, kajti zemelj-
ski plaz je zasul del cestišča.
To je zdaj že druga neuporab-
na cesta na tem območju.
Msa

SMARJE

NOVA PLANINSKA KOČA

Planinsko društvo v Rog-
Slatini je v dveh letih vklju-
čilo v svoje vrste nad 30 čla-
nov. Lani je društvo uredilo
malo bratsko štajersko-zago-
rsko transverzalo, letos pa naj
bi začeli graditi planinsko po-
stojanko pod Donačko goro.
P.

JUBILEJ KOZJAN- SKEGA ODREDA

Osrednja proslava ob 25.
obletnici Kozjanskega odreda,
združena s proslavo prihoda
Štirinajste divizije na Štajer-
sko, bo 4. julija, na dan bor-
ca, na Sedlarjevem, kjer je
6. februarja 1944, leta Štirinaj-
sta divizija prešla Sotlo.

Ob tej priložnosti bodo od-
prli most bratstva in enot-
nosti čez Sotlo. Zgradilo in fi-
nanciralo ga bo devet občin:
domicilne občine Kozjanske-
ga odreda Smarje, Brežice,
Krško, Sentjur, Sevnica ter
Laško in občine Pregrada,
Zabok in Klanjec. Most, ki
bo veljal 90 tisoč dinarjev, bo
seveda velika pridobitev.

Program osrednje proslabe
bo sestavil občinski odbor
ZZB NOV Smarje v sodelova-
nju s predsedniki ostalih ob-
čin, dogovorili pa so se tudi,
da bodo borčevske organiza-
cije poskrbele za dobro ude-
ležbo na republiški proslavi
25-letnice Štirinajste divizije,
ki bo v Velenju.

V pralni stroj

ker vsebuje
OXYLAN

MALA ANKETA

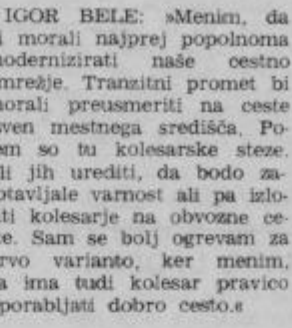
DENARJA NI!

Število prometnih nesreč na širšem celjskem območju
narašča iz dneva v dan. V dveh mesecih in pol je na
cestah-tega območja izgubilo življenje že deset ljudi, kljub
temu, da je bil promet dobra dva tedna zaradi snega izre-
dno redek. Najrazličnejše akcije prometnih miličnikov ka-
žejo, da kljub pogostim kaznim mnogi vozniki zavestno
kršijo najbolj preproste predpise o varni vožnji. Kaj
storiti, da bi se število nesreč v Celju zmanjšalo? Izredno
težko vprašanje za vsakogar. Kljub temu pa smo ga zasta-
vili petim članom komisije za vzgojo in varnost v cestnem
prometu, ki že več let uspešno deluje pri občinski skupšči-
ni Celje.

VIKTOR CVAHTE: »Nujno
moramo urediti kolesarske
steze ki so zelo velik pro-
blem. Komisija je o tem že
razpravljala, pa smo žal,
prekratki pri denarju. Drugo
so prometne konice, ki bi jih
morda le lahko oblažili. Ob
6. uri zjutraj se na cesti zbere
vse od avtobusov do kolesar-
jev in zmeda je tu. Vem, da
bi tu bilo težko narediti kar-
koli zaradi delovnega, časa,
morda pa bi le lahko našli
rešitev.«

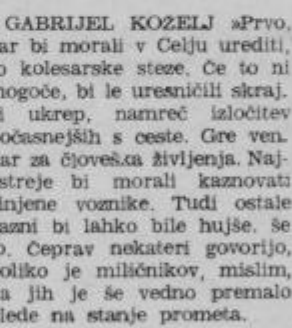

LUDVIK PAVCIC: »Na pr-
vo mesto postavljam discipli-
lino vseh udeležencev cestne-
ga prometa. Drugo pa je nuj-
na modernizacija cestnega
omrežja od razširitve kri-
žišč, kolesarskih stez in dru-
gega. Morali bi doseči ločen
cestni promet in točno dolo-
čiti, kje je za koga na cesti
življenjski prostor. Za to
drugo pa je potreben denar,
ki ga ni. Tudi kaznovanje bi
lahko bilo še ostreje.«

IGOR BELE: »Menim, da
bi morali najprej popolnoma
modernizirati naše cestno
omrežje. Tranzitni promet bi
moral preusmeriti na ceste
izven mestnega središča. Po-
tem so tu kolesarske steze.
Ali jih urediti, da bodo za-
gotavljale varnost ali pa izlo-
čiti kolesarje na obvozne ce-
ste. Sam se bolj ogrevam za
prvo varianto, ker menim,
da ima tudi kolesar pravico
uporabljati dobro cesto.«

MARJ GABROVSEK: »Vse
kršitelje ne moreš takoj ka-
znovati z denarjem ali po-
dobnim. Kaj pa razna obvez-
na predavanja v obliki po-
uka? Mnogi se na cesti izgo-
varjajo, češ nisem vedel. Po
glejte! Če pešec naredi pre-
kršek in ga miličnik ne ka-
zuje, si naj zapiše njegove
podatke. Nato pa bi organi-
zirali razna predavanja, pro-
metno poučna seveda, ki bi
se jih morali podobni kršite-
lji obvezno udeleževati. To bi
stalo, poizkusili pa bi le lah-
ko.

GABRIJEL KOZELJ »Prvo,
kar bi morali v Celju urediti,
so kolesarske steze. Če to ni
mogoče, bi le uresničili skraj-
ni ukrep, namreč izločitev
počasnejših s ceste. Gre ven-
dar za človeška življenja. Naj-
ostreje bi morali kaznovati
vinjene voznike. Tudi ostale
kazni bi lahko bile hujše. Še
to. Čeprav nekateri govorijo,
koliko je miličnikov, mislim,
da jih je še vedno premalo
gleda na stanje prometa.

Predlogi so, žal pa je med njimi veliko takšnih, ki
zahtevajo precej denarja. Tega pa ni. Ureditev kolesarskih
stez ali ureditev stranskih poti bi stala toliko, kolikor bi
celjska ali katerakoli druga občina težko prispevala. Torej
moramo v bodočnosti posvetiti več pozornosti temu, da
bomo na cesti bolj disciplinirani, saj prav iz tega izhaja
veliko število najtežjih prometnih nesreč.

21. marec
20. april

Ce se boste zdaj lotili, kar nameravate, imate vse možnosti za uspeh. Ne otresete se pa srčnih težav.

21. april
20. maj

Okoliščine vam niso naklonjene za večja dejanja. Z denarjem vam gre navskriž. Tudi zdravstveno počutje slabo.

21. maj
21. junij

V družbi ste favorit. Vse vam gre odlično od rok, čaka vas le problem v službi. Prijeten zaključek tedna.

22. junij
22. julij

Partner vam ne bo obrnil hrbta. Koristilo vam bi, če bi razširili krog znancev. V soboto vesel dogodek.

23. julij
23. avgust

Polno drobnih načrtov vam polsvari bolezen. Ne zmanjka vam optimizma. Ne zanašajte se na druge.

24. avgust
23. sept.

Namesto vas ne bo nihče šel po kostanj v ogenj. Vajeti boste morali prijeti v svoje roke. Pismo in denar.

24. sept.
23. okt.

Od časa do časa vam zmanjka moči, da bi se odločili. To utegne koristiti nasprotnikom. Pazite na zdravje.

24. okt.
22. nov.

Malenkost vas spravi v večjo krizo. Svojo napako skušate pripisati nekomu, ki vam je naklonjen.

23. nov.
21. dec.

V prihodnjih dneh lahko pričakujete vsesplošno olajšanje. Prijeten občutek za žep.

22. dec.
20. jan.

V vseh svojih načrtih morate malo popustiti. To vam ne bo škodilo. V nedeljo doživite presenečenje.

21. jan.
18. febr.

V nočem si še niste popolnoma na jasnem. Pomoč bo prišla pravočasno in vam bo potrebna.

19. febr.
20. marec

Ta teden se vam obeta nekaj večjih uspehov. Poskus, da bi si zamašili ušesa, ne bo uspel.

GLAS STARŠEV POMIRJEVALNO SREDSTVO

Zadnjič sem, prelistavajuč revijo *Otrok in družina*, ki je namenjena prosvetnim delavcem, pa tudi staršem v pomoč pri reševanju vsakdanjih vzgojnih problemov, našla zanimiv sestavek »Glas staršev - najboljšo pomirjevalno sredstvo«. Ker mislim, da bi vas opozorila na revijo, ki bi si po mojem prepričanju morala utreti pot v sleherno družino, sestavek v celoti objavljamo. I. B.

V dolgim, milijone let trajajočem razvoju se je glas spopolnil v enega najfinjših instrumentov, v katerem se

zrcalijo naša razpoloženja in čustva in če ima človek izreden dar mu lahko v najtežjem življenjskem trenutku pričara trenutek sreče.

Materin glas spremlja otroka vedno in povsod: tolaži ga v nesrečah, ljubi ga, pa tudi svari ga in včasih kara. Zvečer ga uspava.

Morda vam bom pomen glasu pri vzgoji najlaže razložila ob zgledu: večina od vas pozna Disneyevega *Bambija*, mnogi ste gledali film. Mali se upira in noče pozdraviti. Mati pravi: »Bamby, pozdravi!» in čaka. Koliko več

pove kot omenjeni dve kratki besedi. Zdi se, da nam pravi: »Dete moje zlato, saj veš, da ti dobro hočem. To so pravila lepega vedenja, ne gre se jim upirati.« Ta glas ne zveni kot ukaz, pa tudi ne kot prošnja, ljubezniva razlaga nujnosti je. Bamby poslušal in se upira. Nič ne reče. Mati čaka. Kaj vse se podi po jelenčtovi glavici! Ali premišlja, da ima komande dovolj, da ne bo uboga. Pa zopet: »Pa je mamica le poiskala najbolj sočno travico in skoraj vso pustila menit, čeprav je bila lačna.« In nekoliko osramočen popusti.

Zaradi besed? Ne, zaradi glasu in zaradi mamičine osebnosti. Če ni glas prepričljiv, mu mora priti na pomoč kopica besed. Tako vzgaja v istem filmu zajčljiva svojega, neobogljivega sinčka. Paglavca je v detelji samo cvetje, listje in stebelca pa pušča. Ko mati to vidi, začne vreseče pridige: »Ali ne veš, kaj pravi očka?! Če ne boš jedel vsega od kraja, ti ne bodo nikoli zrastle ušesa in noge in prvi lovec te bo ujel.« Tudi zajček končno uboga. Razlog je pravzaprav uteme-

ljen. Toda uboga nerad, ta nastop je zbudil v njem trmo. Pravi, da je Disney tipičen družinski umetnik. V vseh svojih delih obravnava člane različnih družin, od mišjih do človeških. In on je dobro poznal pomen glasu pri vzgoji. Toda človek lahko glas spreminja. Spreminja ga pod vtisom lastnih čustev, spreminiti ga mora po sili potrebe. Umirjen, razmeroma tih, božajoč glas umiri nevrotičnika, ni pa sposoben zdravit pretiranega flegmatika ali duševno topega otroka. Zato mora jo staš prilagajati svoj glas individualnim potrebam.

Tudi ob različnih dnevnih urah ne bomo govorili enako, ko bomo otroka zjutraj budili, bo naš glas živahen, vesel, ko ga bomo zvečer uspavali, bo glas miren in se bo počasi izgubil v prvem otrokovem spanju.

Glas ima neverjetno sugestivno sposobnost. Prenaša lahko razpoloženje z ene osebe na drugo. Materin glas lahko otroka umiri, mu sugerira občutek varnosti, ga pa tudi razburi, tako da se začne ves tresti in mu srceče močno razbija. In to ne sa-

mo takrat, kadar ga mamič kara.

Zato pazite, da vaš glas ne bo prerok, preglasen, izčrpan. So ljudje, ki iz navadnih govore tako glasno, da so drugi mislijo, da se neprestano prepričujejo. Taki ljudje, čeprav delajo to podzavestno in dobronamerno, pridejo nedvomno čez nekaj časa k zdravniku, če ne zaradi drugega, pa vsaj zaradi obolenja grla.

Pa še nekaj je vredno opozoriti: če boste mirno govorili, boste tudi sami sebi umirili. Tudi na okolje boste dobro vplivali. Ne obpavajte, če vaš glas ni najbolj blagoglasen. Glas je instrument, kot gosli: če igra nanje virtuoz, tudi slabše glasilo lepo zvene, zlasti še, če niso bile že prej razglašene. Glas pa je instrument vaše osebnosti, če boste skrbno vajili prvo in drugo, ugoden učinek ne bo izostal.

Bralce hkrati tudi opozorjamo, da je revija povzela ta sestavek po knjžici dr. Zlatice Hribar »Moj otrok ječija«, ki je izšla v knjižnici za starše v Cankarjevi založbi.

SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO

ZDRAVILNA ZELIŠČA INDUSTRIJSKO BLAGO

Tako kot narašča poraba kemičnih zdravil po vsem svetu, se večja tudi poraba naravnih zdravil, ki jih predstavljajo predvsem zdravilna zelišča. Zanimanje zanje je vse večje in prvotne količine, ki niso presegle nekaj ton, so danes precejšnje, da bi lahko zagotovile nekajednevno proizvodnjo vsaj eni od velikih tovarn. Zelišča torej postajajo zelo zanimiv artikel na svetovnem tržišču. Na to nas je pred kratkim opozorilo tudi pismo mr. ph. Dušana Valenčiča iz Ljubljane, ki govori o velikih možnostih za gojenje zdravilnih zelišč v Savinjski dolini.

ZDRAVILNA ZELIŠČA - NE SAMO ZA DOMAČO UPORABO

Nekdaj veliko zanimanje za zdravilna zelišča je sicer pred desetletji precej usahnilo, kaže pa, da se položaj popravlja. Kljub temu pa mnogi ljudje gledajo na zdravilna zelišča bolj kot ne le kot na domača zdravila. Le redki jih naberejo toliko, da jih prodajo farmacevtski industriji. Pa vendar so tudi taki. In to ne samo otroci, ki nabirajo najbolj razširjena zelišča in jagodičevje, temveč tudi odrasli ljudje, ki si na ta način priskrbijo večji kos kruha. Na nekaterih področjih imajo organizirano pravcaro odkupno mrežo, »zeliščarjki« pa so si določili dneve, ki jih namenijo nalašč svojemu koristnemu konjčku.

ZANIMANJE TUJCEV ZA NAŠA ZELIŠČA

Za zdravilna zelišča, ki zrastejo na naših tleh, pa se ne zanima samo domača industrija. Tako je pred kratkim obiskal Slovenijo predstavnik večjega uvoznega podjetja iz Hamburga, kjer je središče za zdravilna zelišča za ves svet. Sem pripeljejo zdravi-

vilne droge z vsega sveta in od tu jih nato odpremi, kakor to žele kupci in prodajalci.

Na obisku pri nas se je ustavil tudi v Savinjski dolini in se pogovarjal s predstavnikom kmetijskega kombinata v Zalcu o možnostih proizvodnje in nakupa večjih količin nekaterih, na svetovnem tržišču najbolj iskanih zdravilnih drog.

DLAKASTNI NAPRSTEC IN KAMILICA

Med mnogimi zdravilnimi zelišči, ki rastejo po naših gozdovih in vrtovih, sta za proizvajalce zdravil najbolj nimivi zlasti dve: dlakasti naprsteč in kamilica. Dlakasti naprsteč služi za izdelavo zdravil za srčne bolezni. Uporablja ga večina farmacevtskih tovarn v Evropi in Ameriki. Ker poraba stalno narašča, iščejo nova proizvodna področja, ki bi odgovarjala zahtevam te rastline.

Na svetovnem tržišču je vse bolj iskana tudi pri nas dobro znana kamilica. Nič več ne obirajo samo glavice, temveč požanjejo vso rastlino in jo posušijo v sušilnici. Seveda pa ne gre za navadno domačo rastlino, ki jo pozna-

mo kot divje rastočo. Gre za povsem nove sorte, ki vsebujejo to, kar industrija potrebuje za svoje proizvode. Zato kupci prevzamejo samo tisto blago, čigar seme so sami posredovali.

SAVINJSKA DOLINA IMA IDEALNE POGOJE

Ugotovljeno je, da ima Savinjska dolina idealne pogoje za pridelovanje obeh zelišč. Ti dve omenjeni kulturi ne bi motili proizvodnje hmelja, prav tako ne bi obreme-

njevali kmetovalcev ob hmeljarskih konicah. Večina dela z njimi je namreč zgodaj spomladi in jeseni. Poleg tega bi lahko izkoristili mnoge sušilnice, ki so doslej od spomladi do jeseni počivale.

Pri pridelovanju zdravilnih zelišč pa je treba vedeti, da tudi te rastline zahtevajo najsodobnejši način pridelovanja in obdelovanja. To velja tako za setev, kot tudi za sušenje. Pri nas smo namreč z gojenjem že poskušali, vendar prav s tega dvema pogojema niso povsod dovolj računali.

KUPCI TRKAJO NA VRATA

Kupci trkajo na vrata. Pri ložnosti ne kaže zamuditi. Prav bi bilo, da bi takoj pripravili vse potrebno, da bi se Savinjska dolina uspešno vključila v pridelovanje te kulture, kajti pogoji so tu. Prav bi bilo, da se savinjske mu goldingu pridružijo tudi druge nove, industrijske kulture. Morda kaže ob tem upoštevati tudi dejstvo, da gre v tem primeru za naročila, ki se vzpenjajo v tisoče ton,

din
380,-

TO JE SAMO EDEN

IZMED MNOGIH
PLAŠČEV
NAŠE POMLADANSKE
KOLEKCIJE

VELEBLAGOVNICA TOKONNO

CELJE

Za človeka je važno samo troje: roditi se, živeti in umreti. Rojstva se ne zaveda; ko umira trpi; živeti pozablja.

La Bruyère

KRITIKA

teta je vedno re-
da so pesniki nenor-
ni ljudje. Stari pesni-
ki so bili veliko pre-
jetni za normalne lju-
dmoderni pa da so, vsaj
njem mnenju, kar-
ko čez les. Ne zame-
ji tega, ona pač ni
ker ne razume, da
v modernih pesmih
ljudje na dreve-
da je življenje pasja
pa kaj bi našteval,
potovo tudi vi berete
obno poezijo.

in zadnjič sem tudi
ponorel. Sedel sem za
in napisal pesem. Ne
sem reči, kaj sem na-
ker je bilo tisto, kar
napisal kup prekinje-
misli, prisposode so
takšne, da bi se Pre-
v grobu obrnil, če
slišal in tercialke
ordele po vsem tele-
se sreča, da me pri-
ni zalotila teta, ker
bi se lahko požviž-
na njeno obljubo, da
bo nekaj zapisala.

sko sem torej napisal
Zložil sem list in
dal v knjigo, za kate-
sem vedel, da je teta
ni ne vzame v roke.
reča ali nesreča je ho-
da je prišel ravno
dan k meni na obisk
študentovski kolega.
mljala sva o vsem mo-
em, potem pa je ob-
dral mojo knjižno zbir-
Naenkrat je obstal in
gledal v list papirja
knjigi. Prebral je, po-
pa me presenečen

uprašal:
— Kje si dobil to pe-
sem? Ti jo je kdo preve-
del? Po mojem je to delo
kakšnega znanega mlajšega
francoskega pisatelja.
Vsaj drzen slog in prelepi
primeri kažejo na to. Po-
vej no, kje si jo dobil.

HUMORESKA

Bil sem v zadregi. To,
da bi bila lepa pesem; Ali
se norčuje, ali misli res-
no! Ni mi dal miru. Na
vsak način je hotel zve-
deti, čigava je pesem. Kon-
čno sem popustil. Ni me
mogel prehvaliti. Vzel jo
je in rekel, da bo objav-
ljena v prvi literarni revij-
ji, ki bo izšla. Hotel je,
da mu jih dam še več in
mi ni hotel verjeti, da to
sploh ni pesem, da sem
le nekaj nakracal, ker mi
je bilo dolg čas. Nenada-
ma je pograbil mojo belež-
ko, kamor si delam zapi-
ske sej in razgovorov
ter jo požiral z očmi. Te-
daj sem se spomnil, da
sem ob priložnosti sej,
med uradne zapiske ved-

no rad napisal še kakšno
pripombo, na račun te ali
one osebe. Prijatelj je bil
navdušen.

— Odkril sem novega ge-
nija. Potem je vtaknil mo-
jo beležko v žep in odvi-
hral.

Minil je mesec in skoraj
sem že pozabil, da sem
spesnika, ko privihra v
mojo sobo teta in se us-
tavi pred mojo pisalno mi-
zo.

— France, poglej me, mi
pravi. Jaz jo pogledam in
ona bulji vame!

— Bolj ko te gledam,
bolj se mi zdi da si res
nor.

Prestrašil sem se že, da
ni kaj narobe z njo. Te-
daj pa mi je pomolila
pred nos literarno revijo.
Tako sem vedel, zakaj
gre. Vzel sem revijo in jo
počasi pogledal. V oči me
je zbadel velik naslov:
»NOVO ODKRITJE MED
NASIMI PESNIKI«. Sledi-
lo je kakšnih pet mojih
pesmi, oziroma zapiskov
s sej. Ob strani pa je bi-
la napisana obširna kriti-
ka. Priznati vam moram,
da sem tu zvedel docela
nemogoče stvari, kot na
primer: »... poglejte si
verz — povečati proizvod-
njo — direktor zaspala.

Mislím, da je tu višek pe-
smi. Z direktorjem je sim-
boliziral naš razum, ki
dremlje in zaspi vedno v
času, ko bi bil najbolj po-
treben.

...ali: kdo je kriv za
napake pri novi investici-
ji — direktorju postane
slabo in mora na zrak. —
Tu je dal lep primer za-
vednega človeka, ki se bo-
ri za dobrobit skupnosti
in svoje zdravje žrtvuje za
interese drugih.

Ali pa: Kam je šlo 10
milijonov — blagajnik pre-
bledi, z lepo primero o
beli barvi hoče pokazati
nepomembnost, nedolžnost
tako majhnega izginolja v
primeri z mnogo večjimi
vsotami.

Zvedel sem še, da sem
s pripombo »neumnost«,
katero sem dopisal pred-
logu, da kupimo novega
mercedesa, pokazal svoj
odpor do kapitalistične
družbe in še in še. Res,
česa vse nisem napisal...

Nasmehnil sem se, ko
sem vse prebral. Česa vse-
ga me ne bodo obdoližili.
Nehote sem pomislil, da
tmajo verjetno vse pesmi
dvojen pomen: enega, ka-
terelega jim da avtor, ko
jih piše, in drugega, kate-
rega jim da kritik. Meni
še na kraj pameti ni pri-
šlo nekaj takega, česar so
me obdoližili.

Sicer pa morda čutim
tako samo jaz, ker pač ni-
sem pesnik.

frk

???

1		2		3
4				
5				
6				
7				
8				
9				

KRIZANKA

Vodoravno: 4. kasa za se-
kanje drv, 5. izletniška točka
Beograđanov z visokim te-
levizijskim stolpom, 6. senč-
na, severna stran, 7. del ko-
lesarske poti, 8. redkejša
moško ime, 9. položaj med
Sueškim in Arabskim zal-
vom.

Navpično: 1. bojazljivost,
bojaznost, 2. vsota, ki jo pla-
ča zavarovanec, 3. domilion
Britanske skupnosti narodov
v Oceaniji, katerega glavno
mesto je Wellington.

Počrtnite s pikami označe-
na polja!

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

STOPNICE

Vodoravno: 1. spužva, 2.
urarna, 3. trepak, 4. karbon,
5. Lenart, 7. Rastko, 7. man-
dat, 8. Bartol, 9. kanikan, 10.
Rangun, 11. kodran, 12. kar-
min, 13. kolnik, 14. klicaj,
15. globin, 16. natrij. Uran,
srebro, tantal, lantan, man-
gan, kadmij, kalcij, klor.

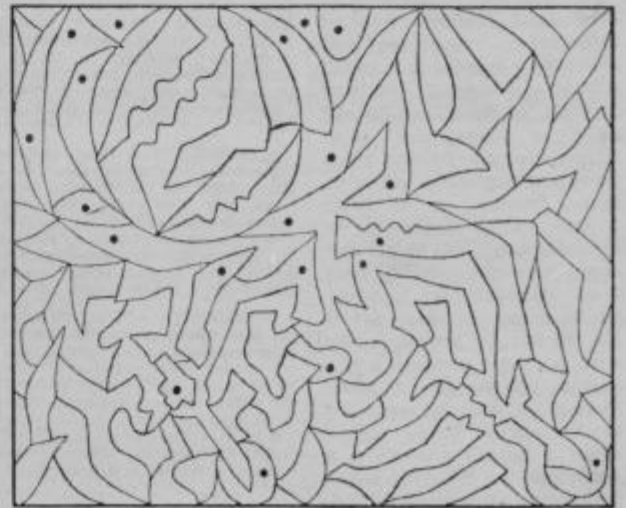
MAGIONI LIK

Vodoravno in navpično:
1. statist, 2. kanasta, 3. star-
ter, 4. listina, 5. astenik.

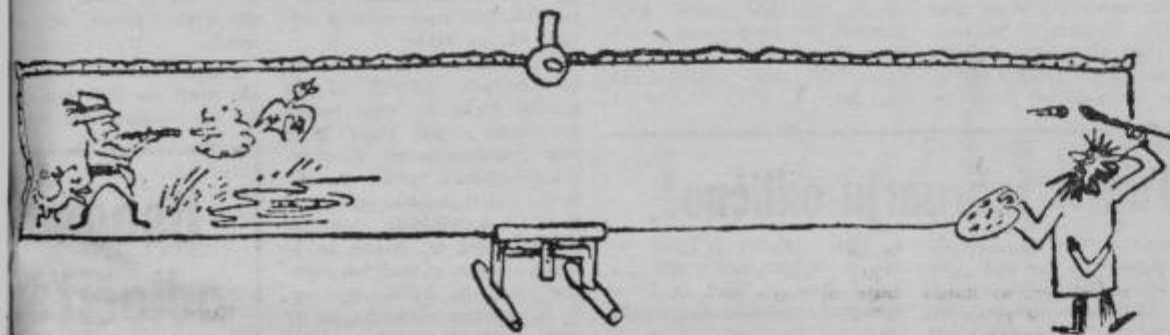
ZEMLJEPISNI QUIZ

1. C, 2. A, 3. C, 4. B, 5. C.

KAJ SE BO PRIKAZALO?

KADAR REALIST PRETIRAVA

T A P R A V I
I N U T A Z I E L I
Colemone-Shegen.

(Cetrlić)
prejšnjih nadaljevanjih
lahko brali, kako so
skušali priti do nenar-
avno so s pomočjo Kolo-
na želeli odkriti zaklade.
magati so si hoteli tudi
da bi denar, ki so ga
pomnožili, da bi jim
posebnega truda prine-
še več. Takim ljudem so
mogla ljudje, ki so znali
Kolomona, kajti ljudje
imeli vanje veliko zaupa-
Vedeževalci, tako so se
navadno
bustri ljudje. Zelo dobro
poznali ljudi, njihove že-
njihove navade. Znali so
vsem izkoristiti ljudsko
vednost in preproščino. Ve-
evalci so recimo tako že
navadili ljudem, ki bi radi
pomnožili svoj denar:
veliki petek moraš mo-
posebno molitev, da bi z
denarjem prišel še do
vsote. Vzeti moraš to-
ali dukat, ga skriti pod
in nato oditi k maši (na
petek namreč ni maše
povsem pomenu besede)
ves čas v cerkvi moliti
očenaš. Potlej moraš de-

nar, ki ga imaš posebej, pri-
poročiti sv. Duhu, pri tem pa
misliti samo na tisto vsoto,
ki si jo želiš... Ko potem
prideš domov vzemi denar is-
pod prta in ne smeš pogleda-
ti, koliko ga je. Samo jemlji
ga ispod prta in nikoli ga
ne bo zmanjkalo, seveda ga
je treba jemati le toliko, ko-
likor ga potrebuješ...»

Ta nauk je zapisan v 69.
poglavju Kolomonovega žegna.
Le pomislimo malo, koliko
spodrsljivih mest je v vsej
tej zmešnjavi navodil:

● najprej maša na veliki
petek, ki ni maša...

● potem moliti samo oče-
naše, ko ti pa vsa okolica na
glas moli tudi druge mo-
litve...

● potem misliti samo na
vsoto, ki si jo želiš, kdo bi ne
pomislil vsaj enkrat tudi na
malo več...

● končno kdo bi, če bi ved-
el, da lahko samo jemlje, ne
vzel več, kot najbolj najno ne
potrebuje?

Če se je tak opeharjeni člo-
vek (plačati je moral vedež-
valcu vsekakor) pritožil, potem
je bilo dovolj izgovorov, če
ne drugega potem vsaj to, da

noi prad mano resodiesh
kaker to leshi dabo zelu
frei bras use fergindrinshe
tah hudah duhou naspra-
bernian oftou: tu bodi ti
dobri Duh menci pokorn,

Jas N, tabei sarothim o
Duh da skashi ti menci te
skrite dnarje skues to nai
svateishi S. S. Trojizo noi
skues ta obvaftna Boga ka-
teri ima obvaft unabesih noi
nasemli skues ta jas taba sa-
poviem dase ti mena poko-
ren skashash noi resodiesh
to samlo dabom vidou zhei
ti dnarji lasho inu dabo ofen
noi

Ena od strani v Kolomonovem žegnu. V drugem od-
stavku roti zagovornik duha, da mu s pomočjo svete
trojice in oblastnega boga pokornost izkaže in po-
kaže, kje se nahaja skriti denar...

gotovo ni bil brez greha.
Pred stoletjem se je dalo člo-
vekov nevednost in lahko-
vornost čudovito izkoristiti,
sicer pa je to mogoče še da-
nes...

Sam sem bil priča, ko je
neka ženska na lahek način
speljala denar ženički, ki je
v svoji lahkovernosti zaupala
vedeževalki. Rekli boste, kaj
pa to, da vedeževalka ve za
takšno podrobnost, če bi res
ne bila jasnovidka? O, pač.
Dokler je kuhala kavo, je
sprtno izvalila iz spretno že-
ničke najvažnejše podatke,
potem pa so ji stekle karte
in s pomočjo Kolomona je
stranki natvezila toliko reči
za naprej in nazaj, da je
bilo čudno. Vrh vsega je bil
to prvi petek v mesecu in
še mladi mesec, kar velja še
posebej za ugodno vedeževa-
nje.

Ko je ženička odšla, mi je
vedeževalka, ki si s kartami
privoščila prenekatero dobroto,
rekla:

»Sem mar jaz kriva, če so
ljudje neumni?«

Kako je pravzaprav s tem
»sloganjem«? Sigurno je treba
veliko spretnosti, veliko do-
mišljije in tudi poizvedovanja,
da lahko prerokuješ iz kart.
Toda zadeve, ki jih vedeževa-
ke povedo za nazaj, so ved-
no tako splošno in obče člo-
veške, da se vsakemu člove-
ku v določeni starosti, v do-
ločenem okolju morajo pripeti-
titi. No, sicer pa vedeževanje
že ni več izrazito področje
Kolomonovega žegna.

V času vojn je vedno več
ljudi, ki se ukvarjajo z vede-
ževanjem in prerokovanjem.

V to jih silil stiska, žrtve pa
tudi kup nadlog, zaradi kate-
rih so pripravljani verjeti.

Te dni mi je neka ženska
pripovedovala, kako je med
minuto vojno več let pogre-
šala moža, ki je moral pod
orožje. Pogrešan je bil na
vzhodni fronti. V svoji stiski
se je zatekla k nekemu mo-
škemu, ki je bil na glasu,
da je dober vedeževalec. S se-
boj je nesla možovo sliko.
Mož je svoje prerokovanje
opravil sila skrivnostno. Naj-
prej je prinesel majhno sta-
rinsko tehtnico. Potem je pri-
nesel še črnega mačka, po-
tem je položil sliko na teht-
nico, se zatopil v nekakšno
molitev ter se vmes nekaj-
krat pokrižal. Končno ji je
dejal: Vse kaže, da vaš mož
še živi!

Res se je pogrešani vrnil.
Če se ne bi? Saj je vendar
rekel, da vse kaže in da je
pripričan. Tudi če bi se ne
vrnil, bi ostalo po njegovem.
Seveda živi, le da se ni
vrnil... Plačilo, ki ga je ve-
deževalec prejel je bilo za ti-
ste čase, ko je vsega pri-
manjkovalo, kraljevsko. Kdo
zna, pač zna in tudi sme...

x x x

Tako zaključujemo besedo-
vanje o Kolomonovem žegnu,
ki je bržčas še vedno v rabi.
V naslednjih številkah bomo
objavili nekaj zgodb o vraže-
verstvu in »coprnštvu«, ki so
nam jih poslali naši bralci.
Upamo, da bo to spodbudilo
in opogumilo še tiste, ki se
na naš poziv, naj nam pišejo,
doslej niso odzvali, vedo pa
veliko zanimivega povedati!

tedenski mozaik

Obraz slehernega demonstranta — piše »Pravda« — red kitajskim veleposlanstvom v Moskvi je izražal bes nad vrazudanimi pektiki demonstranti — nadaljuje časopis — so se spominjali živjasetih in tridesetih let, ko so »militaristi« in Cangkaikova klika izzivali Sovjetsko zvezo. Ze, že, toda to so bili reakcionarji... V sedanjem napetem vzdušju po najnovjših spopadih na kitajsko-sovjetski meji zaradi spornih ozemelj na Daljnem vzhodu — spornih za Peking — se v Moskvi spominjajo besed, ki jih je izrekel Nikita Hruščov leta 1963: »Ne priznavamo nobenih zahtevkov, ki temeljijo na stari zavezi ali na kosteh prednikov.« ... Pred nekaj dnevi je grški notranji minister izrekel »globokos misel: »Če policija pretepa, ni govora o kakem mučenju.« ... Voditelj zahodnonemških neonacistov Adolf von Thadden je naročil pri firmi Mercedes svojo limuzino za 21.000 mark, ki ima več varnostnih naprav in okna iz neprobojnega stekla. Predstavnik stranke NPD je izjavil, da bodo avtomobil izdelali v določenem roku, »da bo lahko pravočasno nastopi v predvolilnem boju«.

Najmočnejši sindikat v ZDA je še vedno sindikat gangsterjev — tako vsaj trdi ameriško pravosodno ministvo. Stiriideset milijard dolarjev se menda vsako leto steka v gangsterske žepe. Največ seveda pobere gangsterska organizacija »Cosa no. stras. Pravijo, da bi lahko v ZDA znižali davke za deset odstotkov, če bi se davkarji posrečilo dobiti nezakoniti dohodek tega lopotnega koncerna, ki šteje pet tisoč članov... Britanska javnost se te dni razburja zaradi vladne politike do Nigerije. Skupaj s Sovjetsko zvezo Britanija obilno zalaga zvezno vlado v Lagosu z orožjem in denarjem, da lahko ta pobija uporniške Biafrance. Toda ta politika je potrebna, je po pedal zunanji minister v parlamentu Britanske investicije v Nigeriji so vredne 400 milijonov funtov. Tudi vrednost sovjetskih očitno hitro narašča...

Lani preveč, letos premalo

Ali kdo ve, koliko pitanih prašičev potrebujemo? Kmetijstvo je močno odvisno od vremena, včasih pa še bolj od trga — Kdaj načrtna proizvodnja in bolj stalne cene?

»Kadar imaš pitane prašiče, jih mesarji nočejo pošteno plačati — kadar jih nimaš, pa ponujajo visoko ceno.« Te besede kmeta veliko povedo. Pred dobrim letom in še precej časa po tistem je bilo težko dobiti za kilogram dobrega pitane prašiča 5 din. Za tako nizko ceno jih kmetje niso marali pitati. Tudi nekatera pitališča družbenih posestev so omejevala pitanje. Za plemo niso puščali mladih svinj, nekateri starejše pa so prodali v klavnice. Lansko jesen je začela cena pitanih prašičev rasti. V Sloveniji sicer bolj počasi kot v Vojvodini. Letos v začetku marca pa so mesarji plačevali za boljše pitane prašiče, ponujene na blagovni borzi v Novem Sadu, že 6,15 din za kilogram žive teže, za prašiče iz kooperacije pa 6,00 din.

Kaj je narobe v naši prašičerji, da cene tako skačejo, kmalu pa se spet znižajo? Tako sprašujejo mnogi kmetje, ki ne morejo razumeti se-

danjega spreminjanja cen. Mnogim je žal, da niso vedeli že lani, kako bo s prašiči letos, in bi zdaj imeli v hlevih pitance za prodajo.

Nekateri opravičujejo sedanje pomanjkanje pitanih prašičev v vsej državi z zakoni, ki veljajo na trgu, nekateri pa z nenačrtnostjo. Prav imajo oboji. V nenačrtni proizvodnji tržni zakoni ne morejo delovati koristno za proizvajalce niti za porabnike blaga. Pitanih prašičev je tako malo, da klavnice že več mesecev prosijo dovoljenja za uvoz. Celo kmetijci so predlagali, da bi uvozili plemenske svinje in 40.000 pujskov za pitanje. Take slabosti pa plačujemo vsi.

Kakšne naj bi bile cene pitanih prašičev?

V republiki Srbiji razpravljajo o tem veliko več kot pri nas. Zlasti v Vojvodini, kjer spita sorazmerno največ prašičev v vsej državi. Ker pa je ves jugoslovanski trg enoten, bodo njihove cene gotovo vplivale tudi na cene pri nas. Zato pogledjmo, kaj predlagajo!

Na zadnjem posvetovanju v Novem Sadu, ki je bilo pred kratkim, so ubrali srednjo pot med prejšnjimi predlogi. Za pitane prašiče s 27 odst. mesa od žive teže naj bi bila zajamčena cena 5,05 din za kilogram. Za vsak nadaljnji odstotek mesa naj bi se cena zvišala za 15 par, od 30 odst. najprej pa za vsak odstotek za 22 par. Za prašiča s 30 odstotkov mesa bi naj dobil re-

愤怒声讨苏修侵犯我国领土 珍宝岛的滔天罪行

PEKING: »Medtem, ko so vojaki in državljani po vsej Kitajski navdušeno pozdravljali zadnja navodila našega velikega predsednika Maa, so sovjetski revizionisti v torek spet vdrli na kitajsko ozemlje na otoku Cen Pao. Na sliki so vojaki in državljani s področja Cen Pao, ki kot milijoni drugih ostro obsojajo pošastni zločin odpadniške klike sovjetskih revizionistov.« (Po originalnem podpisu k skega telefota).

jec 5,50 din za kilogram žive teže. Če bi bilo mesa za 2 odstotka več, pa kar 5,94 din. To je sicer še predlog. V primerjavi z drugimi predlogi pa bo odločitev verjetno nekje blizu.

Naši rejci prašičev bodo seveda sami izračunali, če se jim pitanje po taki odkupni ceni sptača. Više ne bodo mogli pričakovati. Vprašanje pa je, ali si bodo lahko zagotovili zajamčeno ceno s kooperacijo s kmetijsko organizacijo. Brez takega jamstva bodo še naprej odvisni od cene na trgu kot doslej. Brez načrtno proizvodnje pa je težko »prerokovati«, kakšna bo cena čez nekaj mesecev ali eno leto.

P. J.

TELEGRAMI

PEKING — Kitajsko partijsko glasilo »Zen Min Zi Bao« je srđito napadlo sovjetsko uradno doktrino o omejeni suverenosti in mednarodni diktaturi in jo imenovalo »fašističnost«. Sovjetska zveza poskuša s tem upravičiti svojo agresivno dejavnost — piše časopis.

WASHINGTON — Poleg sedanje neposredne telefonske zveze med Belo hišo in Kremijem bodo vzpostavili tako zvezo tudi med State Departmentom in ameriškim veleposlanstvom v Moskvi ter med sovjetskim zunanjim ministrom in sovjetskim veleposlanstvom v Washingtonu.

BUDIMPESTA — V madžarskem glavnem mestu je zasedal politično-posvetovalni odbor sedmih članic varšavskega sporazuma. Udeležili so se ga najvišji voditelji teh držav, tako iz Sovjetske zveze Brežnjevi in Kosigin. Zaradi sedanjih krize v kitajsko-sovjetskih odnosih so najbrže posvetili tudi temu vprašanju posebno pozornost.

MARACAIBO — V največji nesreči v zgodovini potniškega letalstva v Maracaibu v Venezueli se je ubilo 132 oseb. Poleg posadke je bilo v letalu še 85 potnikov. Žrtve je toliko, ker je letalo strmoglavilo na indijansko vas Ziruma, ki leži komaj 400 metrov od vzletne steze. Bojijo se, da je žrtve še več.

Tudi v februarju odlično!

Najnovejši podatki Zavoda SR Slovenije za statistiko povedo, da je bila letošnji januarja in februarja industrijska proizvodnja v Sloveniji za 11,9 odst. večja kakor v prvih dveh mesecih minulega leta. To pa je pomemben vzpon: v februarju je slovenska industrija po fizičnem obsegu proizvedla za 8,6 odst. več kot lani v februarju, v primerjavi z januarjem 1969 pa so podjetja povečala proizvodnjo za

0,7 odst., čeprav je imel mesec en delovni dan manj. Gospodarstvo v SRS se torej še naprej uspešno spoprijemlje z novimi proizvodnimi nalogami, dva meseca pa hkrati pomenita tudi dokončano prvo šestino v novem poslovnem letu. — Zlasti uspešno je poslovala v februarju elektroindustrija, ki je povečala proizvodnjo kar za 14 odst., kovinska industrija pa za 5,9 odst.

tedenski zunanjepolitični pregled

Zadnje dni so v ZDA — in ne samo tam — napeto pričakovali, kako se bo predsednik Nixon odločil glede graditve sistema protiraketne obrambe »ABM«. Nixon je sporočil, da je zaradi varni st ZDA potrebno začeti graditi sistem ABM »v dobro odmerjenih« presledkih. Dejal je, da bodo ta program vsako leto prilagojevali tehničnim pogojem »kakor tudi stopnji nevarni st ZDA«.

Predsednik Nixon se je tako vendarle odločil, da bo zgrabil tigra za rep, kakor je nekoč dejal. Tiger je v tem primeru nova oboroževalna tekma, spričo katere bodo videti izdatki za orožje v preteklosti smešno majhni. Res je, Nixon se je odločil samo za začetek »stenke« obrambe ABM, to ta celo ta »stenka« obramba bo po oceni strokovnjakov v lju v nekaj letih vsaj osem milijard dolarjev. Ljudje se bojijo, da bo iz »stenke« obrambnega sistema zrasel »debeli« sistem, ta pa bi utegnil na koncu veljati celo 400 milijard dolarjev, »več kot je naš sedanji državni dolg.« kakor je dejal senator Stuart Symngt n. Značilno e, da sodi ta senator najbolj vnete zagovornike letalske moči ZDA.

Sedanja odločitev predsednika Nixona ne bo psekala žolčnih prepričav med strokovnjaki, politiki voaki in navadnimi ljudmi. Polemika se bo še bolj razvnela. Tisti, ki zagovarjajo graditev sistema ABM — med njimi je predvsem obrambni minister Melvin Laird — trdijo da je potreben iz diplomatskih in vojaških razlogov. V njem vidijo vzvod, s katerim bi več dosegli na pogajanjih s Sovjetsko zvezo; štiti proti slučajno izstreljeni medcelinski raketi ali omejenemu napadu z raketami iz podm rnice, predvsem pa štiti proti čedalje močnejši atomski sili Kitajske.

Nasprotniki programa »sentinela« — tako se imenuje »stenka« sistem ABM — pa trdijo, da bo njegova graditev onemogočila pogajanja o razorožitvi s Sovjetsko zvezo. Poleg tega — trdijo — ni sistema, ki bi stoodstotno varoval pred raketami, in to priznavajo celo sami zagovorniki tega sistema. Kar je najhuje, izvajanje programa »sentinela« bo sprožilo novo, nezaljšeno obročevalno dirko, ki bo veljala toliko denarja, da ZDA ne bodo mogle uspešno reševati svojih notranjih socialnih problemov in drugih težav, predvsem rasnih. To pa bo

pozročilo nove napetosti v državi.

Ameriško časopisje, da je zdaj minil »medteden« med novim predsednikom Nixonom in kom som. Njegova najnovejša ločitev ne bo pomirila hrov v Ameriki ne olajšala gajanj s Sovjetsko zvezo. Vse kaže, da je Nixon zvest svoji predvolilni ljubi, da se hoče pogajati s Sovjetsko zvezo »s poročila«.

Položaj na sovjetsko-ski meji na Daljnem vzhodu se ni pomiril. Po kru

Usodna odločitev

spopadu v začetku meseca, v katerem je padlo 31 jetskih granicarjev, se šli še drugi spopadi, ki še bolj krvavi in srđi prvega. Središče teh s dnov je rečni otok Dam — Kitajci ga imenujejo Pao — na Usuriju. S jetske strani prihajajo ročila, da so Kitajci s bil celo daljnostrelno šstvo. Po sovjetskih t so se nad ljevale democije, iz Pekinga pa pri obtožbe na račun M češ da ZSSR nadaljnja lonialistično politiko da bo kitajska armada la odgovoriti na sleher pač in podobno.

Moskvo je najnovejši ostritev na kitajski meji v odn s h s Pekingom no vznemirila. V Budiš je zasedal najvišji svet šavskega pakta, na ki so brez dvoma govorili o kitajski »groznji«. Ve je bilo to vprašanje najpomembnejše na nem redu. Kaže, da M skva vključiti v ta tudi svoje zaveznike v ni Evropi, to je vse i varšavske zveze. Zanin položaj Romunije, ki dobre odnose s Pekin se bo verjetno upirala, da bi jo zaradi terosov Moskve poteg protikitajsko kampanjo.

Sovjetsko zvezo skrbi še nekaj drugega: danja zaostritev verjetni tudi opozilo ga, naj se ZDA in ZSS si ne pogovarjata o sveta brez navzočnosti ske. Na svetu je še supersila, ki je ne bo če tako zlahka v stran.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

TITO PONOVO PREDSEDNIK ZKJ — V soboto se je v Beogradu končalo petdnevno zasedanje IX. kongresa ZK Jugoslavije. Kongres je sprejel nov statut in resolucije o nadaljnjem socialističnem razvoju ter naloga komunistov.

Kongres je za predsednika ZKJ ponovno izvolil Josipa Broza Tita, ki je dobil 1258 od 1261 glasov. Dve glasovnici sta bili neveljavni, ker na njih nista bili obkroženi številki pod imenom, en delegat pa je glasoval proti.

Novo izvoljeno predsedstvo ZKJ je v nedeljo izvolilo 15-članski izvršni biro. Poleg Tita sta v njem po dva predstavnika iz vsake republiške organizacije ZK in po eden iz Vojvodine ter Kosova. Komuniste iz Slovenije zastopata v izvršnem biroju Edvard Kardelj in Stane Dolanc.

Predsednik Tito se je v svojem zaključnem govoru zahvalil za zaupanje, hkrati pa se je zavajil starejšim tovarišem, svojim dolgoletnim sodelavcem, ki zapuščajo vodstvo ZKJ, a še naprej ostajajo na položajih revolucije. Poudaril je potrebo po disciplini komunistov. Kot najvažnejšo nalogo je Tito označil uresničevanje reforme, ki mora do naslednjega kongresa doživeti popolno zmago. Dejal je, da je v tujini obstojala bojazen, da bomo na kongresu napadali druge. Mi pa smo bili kritični predvsem do samega sebe. Jugoslavija želi z vsemi živeti v dobrih odnosih, svo-

jim načelom pa se seveda ne bomo odrekli.

POPOVIČ IN RIBIČIČ — Predsedstvo in izvršni odbor zvezne konference SZDI sta sprejela predlog predsednika republike Tita, naj bi bil Milentije Popović v

Bolj disciplinirano in dosledno k popolni uveljavitvi reforme

naslednji mandatni dobi spet predsednik zvezne skupščine, Mitja Ribičič pa predsednik zveznega izvršnega sveta.

GOSPODARJENJE Z GOZDOVI — Ta teden bodo v republiški skupščini razpravljali tudi o gospodarjenju z gozdovi. Precej pripomb je na sedanjih republiški zakon o gozdovih. Kmetijska zadruga Bled in gozdarsko kmetijska zadruga Srednja vas v Bohinju pa izpodbijata ustavnost tega zakona ter bo o njuni vlogi razpravljala zakonodajnoppravna komisija skupščine.

ZA SKOPJE 585 MILIJONOV NDIN — Poslanec Stane Mešič se je v republiški skupščini zanimal, koliko je Slovenija doslej prispevala za obnovo Skopja. Predstavnica republiškega sekretariata za finance je odgovorila, da je do konca leta 1968 Slovenija prispevala v sklad

za obnovo in razvoj Skopja 585 milijonov Ndin, v vsej državi pa se je v ta namen zbralo nekaj manj kot 4 milijarde Ndin. Brž ko bodo zbrana sredstva dosegla planirani znesek, bo zvezni izvršni svet začel postopek, da se preneha plačevati te obveznosti.

BOLJŠE MOZNOSTI ZASEBNEGA GOSTINSTVA — V Sloveniji že pripravljajo osnutek republiškega zakona o zasebnem gostinstvu. Po tem zakonu naj bi dovolili zasebnim gostilničarjem, da zaposlujejo več ljudi, kot dovoljujejo sedanji zvezni predpisi, ki so udarili predvsem po kvalitetnih gostilnah. Dovoljeno število zaposlenih pa bi bilo odvisno od dejavnosti, ki jo opravlja posamezen zasebni gostilničar. Tisti, ki se ukvarjajo samo s prodajo pijač, sploh ne bi smeli zaposlovati tuje delovne sile več delavcev pa bi lahko imeli tisti, ki nudijo gostom tudi prenočišča in hrano, ker to terjajo več dela.

OBSOJEN SOVINIST — V Tetovu (Makedonija) so obsodili na 7 let strogega zapora 20 letnega ključavničarja albanske narodnosti Šerifaeta Fetaja, ki bil eden izmed pobudnikov demonstracij 23. decembra lani v Tetovu. Širil je sovražno propagando ter v mnogocem prispeval k nacionalni mržnji med makedonskim in albanskim prebivalstvom v tem kraju. Poleg njega je obtoženih še mnogo drugih udeležencev šovinističnih demonstracij.

30. in 31. marca 1969

LICITACIJA

pri CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo prodajala dne 30. in 31. marca 1969 motorna vozila in ostalo blago in to:

avtomobile v nedeljo, 30. marca, motorna kolesa in ostalo blago pa v ponedeljek, 31. marca 1969 od 8. ure dalje v prostorih Carinarnice Ljubljana, Smarčanska 152 a — Javna skladišča.

Ogled blaga za prodajo bo v petek, dne 28. marca 1969 od 9.—13. ure in v soboto, 29. marca 1969, od 9.—13. in od 14.—17. ure v prostorih Carinarnice Ljubljana.

MOTorna VOZILA ZACETNA CENA v ND

avto		
Mercedes 220 SE, letnik 1963, vozen		16.000
letnik 1963, vozen		13.000
avto		
Mercedes, letnik 1959, nevozen		11.000
avto		
letnik 1968, karamboliran		9.800
Mercedes L, letnik 1966, motor razstavljen		9.500
1500, letnik 1965, nevozen		8.900
1800, letnik 1963, karamboliran		8.600
1000 MB, letnik 1965, nevozen		8.000
Peugeot 404, letnik 1962, karamboliran		7.900
Mercedes, letnik 1959, nevozen		8.000
Mercedes 180 D, letnik 1958, nevozen		7.800
Peugeot ID 19, letnik 1959, nevozen		7.800
Mercedes taunus 12 M, letnik 1964, karamboliran		7.200
Mercedes kadett, karavan, letnik 1963, karamboliran		7.000
Mercedes rekord, letnik 1964, karamboliran		6.900
letnik 1964, karamboliran		6.900
Mercedes record, letnik 1963, nevozen		6.900
Mercedes 190 D, letnik 1964, karamboliran		6.900
Mercedes Flavia, letnik 1962, motor razstavljen		6.500
Mercedes taunus 17 M, letnik 1964, karamboliran		6.500
Mercedes record 1700, letnik 1962, karamboliran		6.400
Mercedes taunus 17 M, letnik 1962, karamboliran		6.400
letnik 1960, nevozen		6.200
Mercedes mercuri, letnik 1962, karamboliran		6.200
avto		
Mercedes, letnik 1962, nevozen		6.200
avto		
Mercedes, letnik 1959, nevozen		5.900
1500, letnik 1960, nevozen		5.800
1500, letnik 1960, karamboliran		5.800
1500, letnik 1960, nevozen		5.800
Mercedes taunus 12 M karavan, letnik 1960, nevozen		5.700
Mercedes taunus 17 M, letnik 1965, karamboliran		5.600
Peugeot ID 19, letnik 1960, nevozen		5.500
letnik 1959, karamboliran		5.500
letnik 1965, karamboliran		5.200
Mercedes taunus 17 M, letnik 1962, karamboliran		5.100
Mercedes karavan, letnik 1961, nevozen		4.900
Peugeot DS 19, letnik 1961, karamboliran		4.800
Mercedes record, letnik 1958, nevozen		4.500
letnik 1965, karamboliran		4.300
Mercedes record, letnik 1958, nevozen		4.300
1100, letnik 1954, nevozen		4.200
Mercedes rekord, letnik 1960, karamboliran		4.200
Mercedes rekord, letnik 1962, karamboliran		3.900
Mercedes rekord, letnik 1958, karamboliran		3.200
Mercedes anglija, letnik 1957, nevozen		3.000
Mercedes record, letnik 1955, nevozen		2.900
Mercedes steler, 1100, letnik 1955, nevozen		2.900
Mercedes sen žaba, letnik 1959, karamboliran		2.500
1500, letnik 1961, karamboliran		2.500
letnik 1955, nevozen		2.100
Mercedes Edward isabella, letnik 1955, karamboliran		2.000
letnik 1953, karamboliran		1.900
1500, letnik 1958, nekompleten		1.700
Mercedes super 600, letnik 1959, karamboliran		1.500

avto		
Mercedes, letnik 1962, nevozen		6.200
avto		
Mercedes, letnik 1959, nevozen		5.900
1500, letnik 1960, nevozen		5.800
1500, letnik 1960, karamboliran		5.800
1500, letnik 1960, nevozen		5.800
Mercedes taunus 12 M karavan, letnik 1960, nevozen		5.700
Mercedes taunus 17 M, letnik 1965, karamboliran		5.600
Peugeot ID 19, letnik 1960, nevozen		5.500
letnik 1959, karamboliran		5.500
letnik 1965, karamboliran		5.200
Mercedes taunus 17 M, letnik 1962, karamboliran		5.100
Mercedes karavan, letnik 1961, nevozen		4.900
Peugeot DS 19, letnik 1961, karamboliran		4.800
Mercedes record, letnik 1958, nevozen		4.500
letnik 1965, karamboliran		4.300
Mercedes record, letnik 1958, nevozen		4.300
1100, letnik 1954, nevozen		4.200
Mercedes rekord, letnik 1960, karamboliran		4.200
Mercedes rekord, letnik 1962, karamboliran		3.900
Mercedes rekord, letnik 1958, karamboliran		3.200
Mercedes anglija, letnik 1957, nevozen		3.000
Mercedes record, letnik 1955, nevozen		2.900
Mercedes steler, 1100, letnik 1955, nevozen		2.900
Mercedes sen žaba, letnik 1959, karamboliran		2.500
1500, letnik 1961, karamboliran		2.500
letnik 1955, nevozen		2.100
Mercedes Edward isabella, letnik 1955, karamboliran		2.000
letnik 1953, karamboliran		1.900
1500, letnik 1958, nekompleten		1.700
Mercedes super 600, letnik 1959, karamboliran		1.500

avto		
Mercedes, letnik 1959, nevozen		6.900
Mercedes record, letnik 1955, nevozen		5.800
Mercedes record, letnik 1958, nevozen		5.200
Mercedes peugeot 403, letnik 1958, karamboliran		4.900
letnik 1959, nevozen		4.500
Mercedes record, letnik 1958, karamboliran		4.200
Mercedes taunus 15 M, letnik 1956, nevozen		4.200
Mercedes taunus 17 M, letnik 1963, nekompleten		3.800
1500, letnik 1961, karamboliran		3.200
Mercedes zephyr, letnik 1959, karamboliran		2.900
Mercedes romeo, 1900, letnik 1958, karamboliran		2.300
avto		
Mercedes, letnik 1958, karamboliran		1.900
avto		
Mercedes record, letnik 1957, karamboliran		1.500
Mercedes 1000 S, letnik 1962, karamboliran		1.200
Mercedes junior, letnik 1938, nevozen		900
letnik 1960, brez motorja		900

Ostalo blago (motorna kolesa, kolesa, poljedelski stroji, stroji za osebne in tovarne avtomobile in razni deli).
 Poročilo do udeležbe na licitaciji imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh določenih za ogled predložiti kavnico v višini 10% od začetne cene v Carinarnici Ljubljana, a zastopniki podjetij tudi pooblastilo.
 Informacije o licitaciji se dobijo od 24. 3. 1969 dalje na telefon 316-588 Carinarnica Ljubljana.
 Ostalega blaga in motornih koles za prodajo bo ogleden na oglasni deski Carinarnice Ljubljana.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

TRG. PODJETJE

moda

CELJE

Obiščite blagovnico VOLNA

kjer boste hitro in solidno postreženi

Priporočamo vam nakup raznih moških in ženskih oblek ter plaščev.

Se priporoča kolektiv VOLNA Celje

Upravni odbor
obrtnega podjetja

**Čevljarstvo
Celje**

razpisuje
prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

Kandidat mora poleg splošnih pogojev imeti višjo ali srednje šolsko izobrazbo, ter nekaj let prakse v računovodstvu.

KMETOVALCI!

Kmetijski stroji s popustom in na kredit od 15. — 31. marca 1969 v KRANJU, nasproti kina »CENTER«.

PASQUALI z najnovejšimi priključki, FERGUSON, ZETTOR, kosilnice in razna kmetijska mehanizacija.

Vabi
KZK Kranj

**ISCEM HITRO IN SOLIDNO
ZIDARSKO SKUPINO**

za adaptacijo in dozidavo hiše v bližini Laškega. Prevzem del po načrtu načez. Začetek maja, zaključek najkasneje do začetka julija. Plačilo na osnovi računa.

Pismene ponudbe na oglasni oddelek pod »Adaptacija«.

planiško
DELO

POSEBNA IZDAJA

- vse o skokih in skakalnicah
- planiški veterani
- letošnji skakalci

**V BARVI
IN SLIKI**
v četrtek 20. marca

ZA VAŠ DOM...

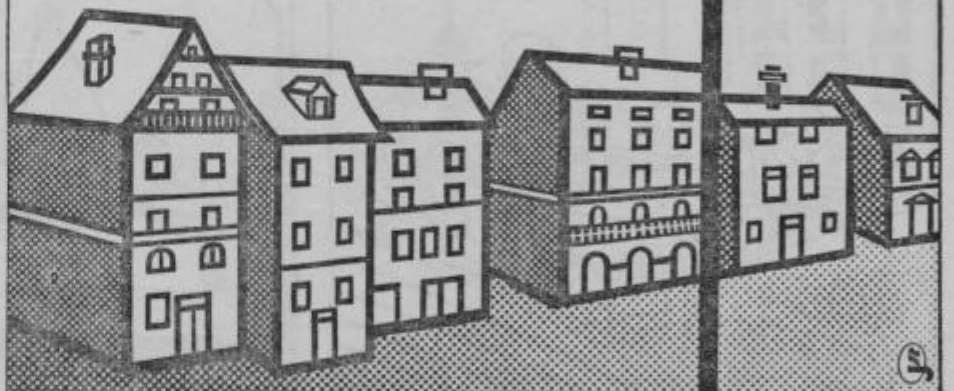
IZDELUJEMO RAZNE
FUNKCIONALNE OMARICE,
KUHINJSKE MIZE IN STOLE

Naše izdelke lahko kupite v vseh prodajalnah pohištva.

LIK — SAVINJA — CELJE

SEDAJ JE ČAS, DA IZKORISTITE
PRILOŽNOST SEZONSKEGA ZNIŽANJA
CEN LIGNITU V MESECU MARCU. KOLIČINE
SO OMEJENE, ZATO POHITITE Z NAKUPOM!

POCENITEV:
PRI KOSOVCU 10 din po toni
PRI KOCKOVCU 9 din po toni

RUDNIK LIGNITA VELENJE

MALI OGLASI

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 Ndin (za naročnike) in 0,60 Ndin (za vse druge). Ob posredovanju naslova v upravi lista zaračunamo še dodatnih 1,00 Ndin; za oglase pod šifro pa po 2,00 Ndin.

Male oglase sprejemamo načelno v upravi lista vsak teden do 10. ure v soboto. Izjemoma sprejemamo naročila za male oglase iz oddaljenih krajev, bolnišnic, zavodov in podobno tudi v pismih, če nakaže naročnik istočasno ustrezno vsoto denarja.

N. TEDNIK, OGLASNI ODDELEK IN SPREJEM RADIJSKIH OBJAV TER ČESTITK, Celje, Gregorčičeva 5, prilije desno; telefon 31-05.

PRODAM

MALO rabljeno pohištvo prodam. Mastnak, Aškerčeva 8, Celje.

BETONSKA okna 150x110, prodam. Celje, Ulica bratov Kresnikov 34.

MANJSE posestvo prodam. Marija Polensek, Zabukovje 5, Frankolovo.

LESENO, novo montažno garažo 5x4, primerno za Otok prodam. Jože Košec, Aškerčeva 8.

STANOVANJE (2 sobi, možnost razširitve) v gospodarskem poslojju naprodaj. Naslov v upravi lista.

MOPED PUCHER 50 cm in opremo prodam. Celje, Lava 41.

HISO, zgrajeno do prve plošče, 1000 kv. m prodam. Informacije: Ivan Klinčar, Celje, Sp. Trnovlje.

MOTORNO kolo HOREX prodam. Vzamem rezan les ali ček. Antonija Gorenšek, Strmec 48 pri Vojniški.

VEČJO količino sadik, vrtnih malin, široko in ozko-listnega ligustra, grmljastih in mesečnih vrtnic plezalk, trte črnega grozdja prodam. Ivan Špiler, Celje, Zg. Hudinja 34.

VEČJO količino sena prodam. Ivan Kač, Gornja vas pri Preboldu 19, Savinjska dolina.

CEBELNJAK s čebelami prodam. Korošec, Zagrad 19.

RUMENO krmilno peso prodam. Anton Križan, Lopata 34, Celje.

PARCELI primerni za gradnjo — sosenska Ložnica pri Zalcu, prodam. Plačilni pogoji ugodni. Podobnik, Ližnica pri Zalcu.

LEPO parcelo v Celju prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod »Lepav«.

LEPO trosobno stanovanje, 10 minut iz mesta prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod »Celjes«.

NOVO kombinirano omaro in posteljo prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

DOBRO ohranjen UNIMOG (traktor) s priključki, prikolico, plug, škroplilnico in kosilnico BCS s priključki prodam. Velenšek, Ostržno 105.

PARCELO, dozidano klet, s sadovnjakom v bližini Celja prodam. Naslov v upravi lista.

KOMBINIRAN italijanski vozilec prodam. Celje, Cankarjeva 4 — Kuzmin.

HISO, gospodarsko postopje 2,5 ha zemljišča, ugodno prodam zaradi bolezni. Ivan Zabukovnik, Galicija 67, Zalec.

OSEBNI avto, v voznem stanju, prodam poceni. Franc Turnšek, Kersnikova 32a.

HISO, takoj vseljivo, na lepi sončni legi — ravnini, zemlja vseh kultur, ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

DOBRO ohranjen globok otroški voziček prodam. Naslov v upravi lista.

V ČRESNJICAH prodam poceni parcelo s staro hišico in sadovnjakom, primerno za vikend. Vprašati v Celju: Standart, konfekcija, Tomšičev trg 2.

V INDUSTRIJSKEM kraju prodam parcelo vseh kultur na lepi sončni legi s 5 ha zemlje, z lepim sadovnjakom, 15 minut od avtobusne postaje. Cena po dogovoru. Naslov v upravi lista.

ENODRUZINSKO, takoj vseljivo novejšo hišo (ob cesti), z garažo in vrtom v središču Rimskih Toplic prodam. D. Simenko, Rimske Toplice 21a.

MANJSE posestvo, vodovod, elektrika, prodam. Vine 5, Strmec.

PLEMENSKEGA prašiča, 6 mesecev starega psa ovčjaka nemške pasme, dobre ga čuvaja, prodam. Naslov v upravi lista.

KOMBINIRAN otroški voziček prodam. Vera Rajšter, Partizanska 41, Celje.

PARCELO v Zalcu, ožji gradbeni okoliš, oca kv. m, komunalno popolnoma urejeno, za individualno gradnjo prodam. Jurko, Partizanska 4, Slovenj Gradec.

RABLJEN bobrovec prodam. Volk, Migojnice 89, Griže.

BAKREN kotel za žganje-kuho 200 m ALFA prodam po ugodni ceni. Alojz Jezovšek, Vrhe 44, Teharje.

SREDNJE veliko posestvo vseh kultur v okolici Celja prodam. Dostop z avtomobilom. Cena ugodna. Naslov v upravi lista.

HISO z lokalom, gospodarsko poslopje, nekaj zemljišča, ob asfaltirani cesti, avtobusna postaja pred hišo, neposredna bližina železniške postaje, blizu Celja prodam ugodno zaradi starosti. Naslov v upravi lista.

KUPIM

TRODELNO okno — vrata kupim. Celje, Ulica bratov Kresnikov 34.

SREDNJE veliko posestvo v Sp. Savinjski dolini kupim. Ciril Cigale, Zg. Javorje, Črna na Koroškem.

HISO z vrtom, kmečko hišo ali tudi manjše posestvo v bližini Celja kupim po ugodni ceni. Pismene ponudbe s ceno pošljite na naslov: Sumrak, Celje, Kovinarska 16.

RAZNO

DREVESNICA MIROSAN p. Petrovče, prodaja vsak dan sadne sadike od 7. do 14. vsak torek pa od 7. — 17. ure. Na zalogi imamo vse sadne sorte.

KMETIJSKI kombinat Zalec DE Sadjarstvo Mirošan Petrovče, prodaja vse vrste sadnih sadik in vrtnic, vsak dan razen nedelje od 7. do 14. ure, vsak torek od 7. do 17. ure.

STAREJSO žensko za varstvo 7-mesečnega dojenčka na domu iščem. Nataša Pink, Stanetova 16, Celje.

INSTRUKTORJA za poučevanje višje matematike iščem. Honorar po dogovoru. Naslov v upravi lista.

4-URNO dnevno pomoč v gospodinjstvu, ali kakršnokoli drugo delo sprejem. Grem tudi za hišnico. Naslov v upravi lista.

ZAPOSILITEV

SIVILJSKO vajeniko, zaželjeno z nekaj znanja šivanja ali šiviljskim tečajem sprejemem. Pogoji: dovršena osemletka. Vsa oskrba v hiši. Pismene ponudbe pod »Vajenka«.

PLETILJSKO vajeniko sprejemem. Marija Jančič, pletilja, Celje, Partizanska 29.

GOSPODINJSKO pomočnico iščem za stalno k 4-članski družini. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

MANJSE stanovanje v centru mesta zamenjam za večje. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo s posebnim vvhodom v centru mesta ali neposredni bližini, z dobrimi prometnimi zvezami (do 15 minut hoje iz Celja) iščem. Plačam 150 Ndin, oziroma po dogovoru. Naslov v upravi lista.

LEPO opremljeno sobo s posebnim vvhodom oddam. Skorč, Celje, Cesta na Dobravo 62.

NEOPREMLJENO sobo s posebnim vvhodom v centru mesta potrebujem s 1. majem. Plačam do 250 Ndin.

DEKLETA sprejemem na stanovanje. Naslov v upravi lista.

INTELEKTUALCA sprejemem na stanovanje v lepo opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

DVOSOBNO stanovanje v Brežicah zamenjam za Celje. Vprašati: Malgajeva 4, Celje ali telefon 36-40.

POL HISE — dvosobno stanovanje z vrtom v Celju prodam ali zamenjam za enako v Sentjurju ali bližnji okolici. Naslov v upravi lista.

PRAZNO sobo ali garsonjero v Velenju iščem. Naslov v upravi lista.

DVOSOBNO komfortno stanovanje 70 kv. m v centru mesta menjam za enako ali manjše, po možnosti z eno sobo s posebnim vvhodom. Naslov v upravi lista.

Po 12. členu Priloge za urejanje medsebojnih delovnih razmerij

razpisuje

Kadrovska komisija

Tovarne arom in eteričnih olj

ETOL Celje

prosta delovna mesta:

1. vzdrževalca industrijskih naprav
2. kurjača parnega kotla
3. vzdrževalca strojev »Starline«
4. 4 polnik arom

Pogoji, ki jih morajo delavci izpolniti za zasedbo delovnih mest so:

pod 1.: poklicna šola kovinske stroke ključavnarsko-elektro smeri

pod 2.: poklicna industrijska šola ključavnarsko-elektro ali kovinske stroke s kurjaškim izpitom avtomatsko kurjenje parnih kotlov

pod 3.: Avtomehanik s 5-letno prakso in vozniškim dovoljenjem kategorije B.

pod 4.: končana osemletka.

Nastop dela takoj ali po dogovoru. Poskusno delo vsa razpisana delovna mesta je 3 mesece. Oseba dohodek po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Tovarne ETOL Celje.

Rok za vložitev ponudb je 8 dni po objavi razpisa.

OBVESTILO

Oddelek za splošne zadeve skupščine občine Celje obvešča vse lastnike ukradenih koles, da so bila najdena kolesa z naslednjimi evidenčnimi številkami:

Moška kolesa: 47-40157, 027424, 947983, D-3083, 5794257, 1239884, 656548, 88853, 640562, 633463-Rog, 54401918-Rog, Puch brez številke, 448400-Rog, 76238-Rog, 09863, 181351-Rog, 957811-Rog, 117905, 28273-Rog Turing, 845834, 4761047-Diamant, 638378-Rog, 33696, 17-13757, 207690-Record, 391645-Rog špor, 105784, 590267-ogrodje Rog, 4640157, 027424-Prei, 947553-Rog turing, D-30627, Rog standard brez številke 4246015-Rog, 513189, 38952, 149646, 136744-Rog, 59491, 3222, 81098, 1780502, 504798-Rog in dva moška kolesa brez številke.

Ženska kolesa: 108401, 71557, 119987, 364251, 85161, 491510, 14054, 223636, 177110, 426554, 385590, 0749836, 504798-Rod, 504805, 64200053, 1195870, 85076-Rog, 880768-Rekord, 258755-Rog Turing, 190962-Last, 045029, 15762, 69845-Rog Turing, 36591-Rog, 223300-Puch, D-53079, 160283-Rog, 577999-Rog šport, 4133-Rog šport, 576342, 195269-Rog, 108401-Rog Turiz, 199622-Rog šport, 119987-Rog šport, 9590, 55904, 256417-Rog, 505926-Lasta, 199622 ter trije brez številke.

Otroška kolesa: moško otroško 8413, žensko otroško 0712059, otroško Voleta 61158010, otroško niso brez številke, otroško žensko brez številke.

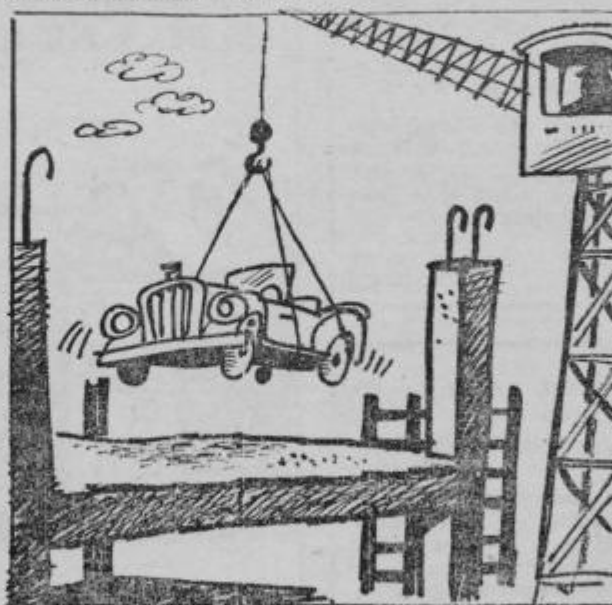
Ogled najdenih koles je možen ob ponedeljskih sredah od 8. do 10. ure pri tukašnjem oddelku splošne zadeve.

Iz pisanja oddelka za splošne zadeve skupščine občine Celje

PARADIŽNIK ZA VOLANO

18. — Nič ni zaleglo obupno zvijanje rok gospe Klare in puljenje brk gospoda Paradižnika. Saj poznate tisto: Povelje — izvršitev! Delavca sta bila nenavadno urna pri svojem poslu. Bližala se je namreč druga ura! — Zvezala sta avto z verigo, in še preden je Paradižnik utegnil kaj učin-

kovitega ukreniti, je njegov lični kabriolet zabingljal pod ogromnim žerjavom! Brez moči sta naša turista s tal opazovala kruto nebovzetje. Avto je pristal v napol zgrajenem štirinajstem nadstropju, natanko tako, kot je velel ukaz. — Paradižnik je zdaj planil v barako. Odpiral je vsa

vrata po vrsti in v zadnji sobi zletel v naš inženirju. Toda še preden mu je utegnil razvso zapletenost položaja, je na gradbišču počil po stari tračnici, kar je pomenilo dela; tudi za žerjavista, seveda!

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.15, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni servis od 4.30 do 8.00.

PETEK, 21. MARCA: 8.08 Glasbena matineja. 8.55 Pionirski koncert. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za goste. 11.30 Kmetijski nasveti. 11.45 Milena Kač: Spomladansko sprejemanje v sadovnjaku. 12.40 Polja in potole. 13.30 Priporočajo vam... 14.05 Majhen koncert glasbe. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.45 Turistična oddaja. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Človek in zdravje. 19.00 Lajko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Ladom Leskovarjem. 20.00 Amaterski sbori tekmujejo. 22.15 Oddaja o morju in pomorščini.

SOBOTA, 22. MARCA: 8.08 Glasbena matineja. 9.25 »Čez travno selene«. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za goste. 12.30 Kmetijski nasveti. 12.40 Tatjana Hliš: Pridelovanje krompirja se selo donosno. 12.40 Domače melodije. 13.30 Priporočajo vam... 14.25 V veseljem ritmu. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.40 Podlistek — J. Goytoso: Več zabave. 17.05 Gremo v kino. 17.30 Vasko soboto »Top«-pops 118. 18.50 S knjižnega trga. 19.00 Lajko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Stok. 20.00 Sobotni mozaič. 20.30 Zabavna radijska igra — dr. Walter Gertels: Vozi! Inšpektorja. 21.30 Iz fonoteke radia Kom. 22.15 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 23. MARCA: 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Dragoslav Malo-

vič: »Vitaminski R faktor«. 8.40 Skladbe za mlade poslušalce. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Se pomnite, tovariši... Matevž Hec: Iz komisarijskih napiskov. (Čas od 10.30—14.00 je rezerviran za prenos amaterskih početov »Planica 69«. Točen čas prenosa bo objavljen v dnevnem časopisu). 10.30 Pesmi borbe in dela. 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 11.50 Pogovor s poslušalci. 13.30 Novi ansambli domačih viš. 14.30 Humoreska tega tedna — M. Marinc: Oče in sin. 15.05 Nedeljsko športno popoldne. 17.30 Radijska igra — Marjan Marinc: »Naslovna strana. 19.00 Lajko noč, otroci! 20.00 »V nedeljo zvečera. 22.15 Serenadni večer.

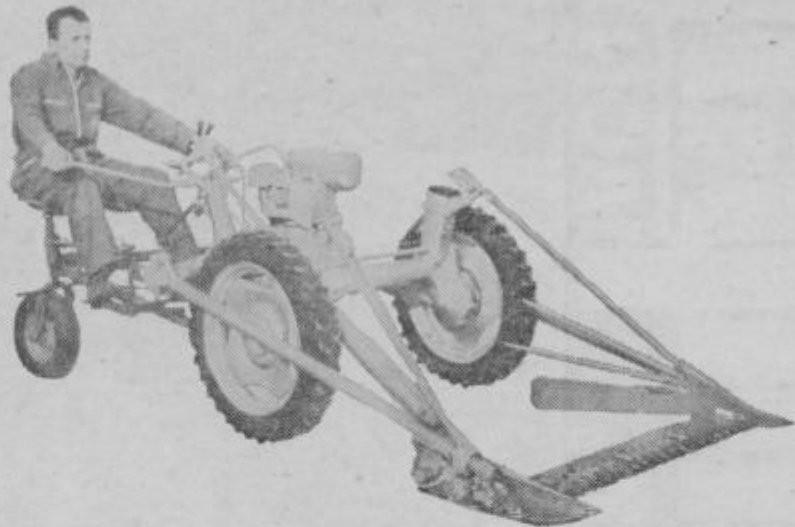
PONEDELJEK, 24. MARCA: 8.08 Glasbena matineja. 9.10 »Cičibanov svet«. 9.25 »Pesnica za najmlajše«. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Marjan Mrhar: Delo in stroji za siliranje krme v stolpnih silosih. 12.40 Majhen koncert pihalnih orkestrrov. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 18.35 Mladinska oddaja. »Interneta 469«. 19.00 Lajko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Jožico Svete. 20.00 Simfonični koncert orkestra Slovenske filharmonije. 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 25. MARCA: 8.08 Opera matineja. 9.25 »Morda vam bo všeč. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Julij Mayer: Pelod in njegovi nedomestki. 12.40 Slovenske narod-

ne pesmi. 13.30 Priporočajo vam... 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.45 Jezikovni pogovori. 16.00 Vsak dan za vas. 18.15 V torek na evidenca! 18.45 Svet tetuzike — Desan Justin: Kako raziskujemo atomsko jedra. 19.00 Lajko noč, otroci! 19.15 Minute s pevcom Edvinom Fliserjem. 20.00 Od premiere do premiere. 21.15 Deset pevcev — deset melodij. 22.15 Skupni program JRT — studio Zagreb.

SREDA, 26. MARCA: 8.08 Glasbena matineja. 8.55 Pisan svet pravice in zgod. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Zvonimir Simšič: KZ Brda skrbi za dvig briškegt vlogradništva. 12.40 Od vas do vas. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.40 Naš podlistek — H. E. Nossak: Srečanje v veži. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Mladina sebi in vam. 18.40 Naš razgovor. 19.00 Lajko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 »Vti in operas. 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 27. MARCA: 8.08 Opera matineja. 9.25 Iz zakladnice resne glasbe. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — France Pirnat: Sodobna nega vrtna in športne trate. 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru. 13.30 Priporočajo vam... 14.05 »Mladina po... 14.40 »Enajsta solas. 15.20 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Četrtekov simfonični koncert. 18.45 Kulturni globus. 19.00 Lajko noč, otroci! 20.00 Četrtekov večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Literarni večer. 21.40 Glasbeni noštorno. 22.15 Komorno-glasbeni večer.

PRODAJNI SEJEM KMETIJSKIH STROJEV AGROTEHNIKE LJUBLJANA

Od 15. marca do 8. aprila 1969

na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani

Velika izbira kmetijskih strojev in naprav za potrebe kmetovalcev!

NOVOST!

Vse kmetijske stroje bo Agrotehnika prodajala

NA KREDIT

POGOJI:

20-30 % vrednosti plača kupec v gotovini, odplačilni rok do največ 30 mesecev, obrestna mera 8 %, polletni obroki

Kredit odobrimo na sejmju, brez porokov.

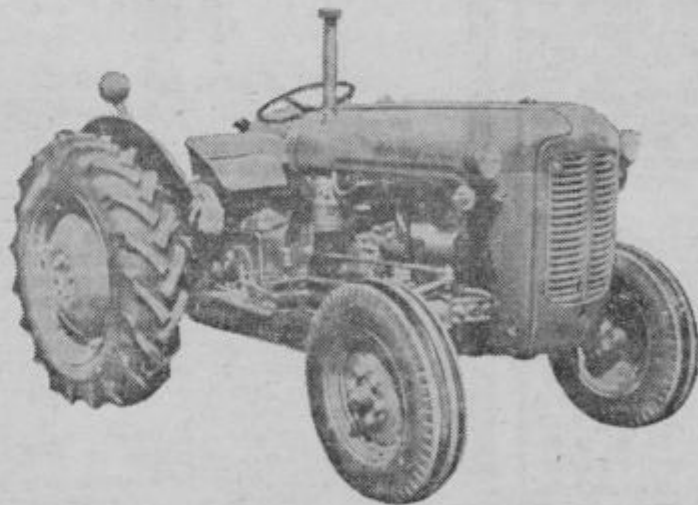
Posojiljemalec predloži samo potrdilo Občinske skupščine o letnem katastrskem dohodku.

Na sejmju lahko kupite nekatere stroje po zelo znižanih cenah!

KMETOVALCI!

Izkoristite ugodno priložnost, obiščite prodajni sejem

AGROTEHNIKE!

TELEVIZIJSKI SPORED

NEDELJA, 23. MARCA

14.45 Kmetijska oddaja v madžarsini (Beograd)
15.15 Pet minut po domače (Ljubljana)
15.35 Kmetijski razgledi (Ljubljana)
16.15 Propagandna oddaja (Ljubljana)
17.15 Trimožev dnevnik: Danes sem svboj (Ljubljana)
17.45 Smučarski skoki v Planici — prenos (Ljubljana)
18.15 Propagandna oddaja — (do 13.10) (Ljubljana)
19.10 TV KAZIPOT (Ljubljana)
19.35 Športno popoldne
19.55 Recital pevke Elizabete Schwarzkopf (Ljubljana)
20.15 Komedijanti — angleški film (Ljubljana)
20.45 Čikcak (Ljubljana)
21.00 TV dnevnik (Beograd)
21.30 3-2-1 (Ljubljana)
21.45 Stockholm: Svetovno hokejsko prvenstvo Srečanje Kanada : ČSSR — prenos — (Evrovizija)
22.15 G. Mišič: Samci — humoreska (Beograd)
22.30 Sportni pregled (JRT)
22.35 TV dnevnik (Beograd)

PONEDELJEK, 24. MARCA

13.35 TV v šoli (Zagreb)
13.50 Ruščina (Zagreb)
14.15 Osnovne splošne izobrazbe —
14.45 TV v šoli — ponovitev —
15.40 Ruščina — ponovitev (Zagreb)
16.10 Angleščina (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (do 17.00) (Beograd)
17.35 Tiktak: Kositrni vojak: švedska otroška oddaja (Ljubljana)
18.00 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.25 Raven narodno-gospodarske dejavnosti in razvoj gospodarstva — ekonomska soča na malih zaslonih (Ljubljana)
18.50 Slager sezona (Sarajevo)
19.20 Ljudje in poklici: Pek (Ljubljana)
19.45 Čikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 Wildman: Aleksander Dubrovski — nemška TV drama — (Ljubljana)
20.50 Svetovno hokejsko prvenstvo v Stockholmu — posnetek tekme Švedska : SZ (Ljubljana)
21.45 Poročila (Ljubljana)

AKVAMIN — umetna mineralna voda v prahu
AKVAMIN — odlična kvaliteta, enostavno pripravljanje
AKVAMIN — zadovoljuje vsak okus

ESKA — brezalkoholni napitek za otroke in odrasle
ESKA — z okusom limone, maline in pomaranče

PROIZVAJA

RADONJA Sisak

TOREK, 25. MARCA

9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.35 Angleščina (Zagreb)
11.00 Osnovne splošne izobrazbe —
14.45 TV v šoli — ponovitev —
15.40 Angleščina — ponovitev (Zagreb)
16.10 Francoščina (do 16.40) — (Beograd)
17.45 Risanka (Ljubljana)
18.00 Mokodejeve pravilice (Ljubljana)
18.20 Obrežje — oddaja za italijansko narod. skulpturo — (Ljubljana)
18.40 Torokov večer iz slovenske glasbene zakladnice — (Ljubljana)
19.05 Reportaža z Galeba — oddaja Od zore do mraka — (Ljubljana)
19.35 Portret ing. arh. Eda Mihevc (Ljubljana)
19.50 Čikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.45 Stockholm: Svetovno hokejsko prvenstvo — II. in III. tret. ZDA : Kanada — prenos (Evrovizija)
22.15 Zgodba molka — angleški film (Ljubljana)
23.05 Poročila (Ljubljana)

SREDA, 26. MARCA

9.35 TV v šoli (Zagreb)
16.00 Stockholm: Svetovno hokejsko prvenstvo — srečanje Finska : SZ — prenos — (Evrovizija)

V VSAK SLOVENSKI DOM KNJIGE PREŠERNOVE DRUŽBE!

16.30 Francoščina po francosko — En français (Ljubljana)
18.45 Poljudno znanstveni film — (Ljubljana)
19.15 Popularna glasba (Beograd)
19.45 TV PROSPEKT (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Rezerviran čas (Ljubljana)
21.35 Človek s kamero: Filmi Berta Hanstra (Ljubljana)
22.30 Poročila (Ljubljana)

ČETRTEK, 27. MARCA

9.35 TV v šoli (Zagreb)
10.30 Nemščina (Zagreb)
11.00 Angleščina (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev —
15.40 Nemščina (Zagreb)
16.10 Osnove splošne izobrazbe — (Beograd)
17.45 Tiktak: O levu, ki je imel rad samo jagode (Ljubljana)
18.00 Risanka (Ljubljana)
18.15 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.45 Mračna jesen — jugoslovanski serijski film (Ljubljana)
19.30 Glasbena oddaja (Ljubljana)
19.45 Čikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Deklica in maček: oddaja iz serije Ko je pomlad (Ljubljana)
21.05 Kulturne diagonale (Ljubljana)
21.45 Wojeck — serijski film — (Ljubljana)
22.35 Svetovno hokejsko prvenstvo v Stockholmu — posnetek tekme Švedska : Kanada — (Ljubljana)
23.45 Poročila (Ljubljana)

PETEK, 28. MARCA

9.35 TV v šoli (Zagreb)
11.00 Francoščina (Beograd)
14.45 TV v šoli — ponovitev — (Zagreb)
16.10 Osnove splošne izobrazbe — (Beograd)
16.45 Madžarski TV pregled (Beograd)
17.55 Nalka — serijski film (Ljubljana)
18.15 George Gerschwin: Rapsodija v modrem (Ljubljana)
19.00 Stockholm: Svetovno hokejsko prvenstvo — srečanje ČSS : SZ — prenos I. tretjine (Evrovizija)
19.40 TV dnevnik (Ljubljana)
19.55 Nadaljevanje hokeja iz Stockholma — prenos II. in III. tretjine (Evrovizija)
21.15 3-2-1 (Ljubljana)
21.30 Oskrbnik — angleški film — (Ljubljana)
23.00 Poročila (Ljubljana)

SOBOTA, 29. MARCA

9.35 TV v šoli (Zagreb)
15.30 Košarka Lokomotiva : Olimpija (Zagreb)
17.00 Veš, vem — posnetek quiza oddaja TV Zagreb — (Ljubljana)
18.15 Mladinska igra (Beograd)
19.15 S kamero po svetu — (Ljubljana)
19.40 Pet minut za boljši jezik — (Ljubljana)
19.45 Čikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 Rezerviran čas (Ljubljana)
21.05 Maščevalci — serijski film — (Ljubljana)
22.00 Madrid: Inbor pesmi evrovizije 69 (Evrovizija)
23.45 Poročila (Ljubljana)

NOVI TRGOVINA

Cetudi so zaradi stare hiše imeli precej težav pri adaptaciji, je »Merkur«, trgovina podjetja Tehnomercator v Gubčevi ulici v Celju, dobila povsem novo obleko. Pa ne samo zunanjo, tudi v izbiri blaga se je marsikaj spremenilo, zlasti pa popestrilo. Del blaga, predvsem pa tistega za gospodinjstvo, prodajajo na samopostrežni način, vse ostalo pa je lepo označeno z vsemi kvaliteta in ceno. Tako se je novi »Merkur« že zdaj pripravil na bodočega soseda, na veleblagovnico istega kolektiva. Dela za veliko Tehnomercatorjevo trgovsko hišo so se že začela. Čeprav so v teku samo pripravljala dela, nam vendarle začetek obeta, da bo Celje dobilo prihodnje leto pravega trgovskega velikanca. — M. B.

Besedo ima:

TONI HERCFELER

Prosto formiranje cen je za tiste, ki cene »delajo«, nekaj čudovitega. Ponudba in povpraševanje in še malce »pametia« zraven ti čez noč navrzajo lepe denarce. Poglejmo primer z jabolki. Le-ta so v teh dneh tako draga kot pomaranče iz Afrike. Pa pomislite, kje je Afrika in kje so slovenske jabolane. Drugovrstno sadje so trgovska podjetja jeseni kupovala po 90 par, ta ista jabolka so sedaj v trgovinah po 4 dinarje. Toliko veljajo tudi pomaranče. Pa recite kaj se bolj »splachau« pridelovati ali trgovati. Socialistična trgovina očitno sme »trgovati« po mili volji na račun potrošnikovega žepa. Kaj bi nek moral mali človek pogruntati, da bi tudi prišel na svoj račun? Rejec malih živali (razen kakšnega kanarčka ali pisane papige kot prst velike), ne sme biti, ker ga v mestu omejuje pri tem poseben odlok. »E, lahko onim zunaj«, potarna mali mestni človek, ki svojih prihrankov še ne vlaga pri MH KB.

Precej ljudi iz raznih krajev me je že ustavilo in so mi rekli, naj kaj zapišem o slabih cestah. Nisem jim mogel nič obljubiti, kajti v teh tednih so ceste pač takšne, da bi mi zmanjkalo prostora, če bi samo našel imena cest. »Delajte takšne ceste, da se ne bodo kvarile,« sem dejal trem »pritožiteljem«. Veste, da imam sedaj mir pred-njimi. Ko se peljem po kakšni slabi cesti, potem krepko stisnem zobe in si mislim ta svoje...

In tako sem pred dnevi s stisnjenimi zobmi »prispele« v Ponikvo, kjer so decembra lani odprli samopostrežno trgovino in bife. Seveda sem zavil skozi tista vrata, kjer piše espresso. Pa sem moral tu še bolj stisniti zobe, da bi mi slučajno ne bi kaj všlo, ko mi je tovarišica v espresso povedala, da že tri mesece čakajo na espresso aparat iz Celja. Svetujem jim, naj ga za božjo voljo ekspres naročijo.

ANITA OTTINI, prikupna češkoslovaška artistka, ki v marcu nastopa v nočnem zabavišču Celje, ni samo čedno in spretno dekle in ne nastopa le v barih in varietejih. Tudi pod konico cirkuškega šotora je kot doma, sicer pa jo pogledjmo na gornji sliki, kako se je popeljala obešena na prečko z glavo navzdol z gondolo čez prepade v Velikih Tatrah. Torej je to, kar počne v celjskem baru, ko se skoraj čisto sleče viseč na zobeh, le spretnostna in za oči prikupna, vendar veliko manj nevarna točka.

RAZOČARANE SMO!

Zivljenje je polno najrazličnejših zgodbic. Veselih, žalostnih, lepih, grdih. Doživljamo to ali ono in se od srca nasmejimo, drugič pa žalostno sklonimo glavo in razmišljamo: zakaj tako? Današnja zgodbi- co o razočaranju večjega števila potnic iz Celja objavljamo po pismu Danice Zupanc iz tovarne Žična Celje, ki nam ga je poslala pred dnevi.

»Danes praznujemo 8. marec, dan žena. Podjetje nam je omogočilo prijeten izlet na Pohorje. Vse smo bile vesele, ko smo se zbrale na železniški postaji v Celju ob 8. uri zjutraj. Naročili smo dva avtobusa pri celjskem Avtoturističnem podjetju Izletnik.

Ura je bila 9.30, naročenih avtobusov pa še ni bilo. Na naročilnici, ki smo jo poslali Izletniku, je točno pisalo: Odhod avtobusov ob 8. uri izpred železniške postaje v Celju.

Po čakanju ure in 50 minut sta prišla po nas dva stara avtobusa s številkami CE 68-70 in CE 75-13. Ropot in škripanje starih avtobusnih karoserij nas vse do Pohorja ni spravilo v dobro voljo. Avtobus

75-13 je pripeljal nezakurjen in poln slabega vonja po pravkar namazan pastri za parket. Razumljivo, da smo to še bolj občutile, ker smo prezeble, medtem ko smo čakale na oba avtobusa.

V Poštarskem domu smo nato imele zajtrk ob 11.10. Hotele smo ustvariti veselo razpoloženje, skušale na vse pozabiti in lepo proslaviti 8. marec. Žal, ko smo ogledovale druge avtobuse, smo ugotovile, da smo samo iz Celja prišli na Pohorje s tako slabima voziloma. Povsod okrog so bili parkirani lepi turistični avtobusi.

Kljub temu, da se je družba po dolgem nezadovoljstvu le razveselila, nikakor ne morem Avtoturističnemu podjetju Izletnik Celje odpustiti takšnega poslovanja, kot smo ga doživele na naš ženski praznik. Če bi vedeli kaj bo, bi naročili avtobuse pri podjetju Kompas, ki nas je že večkrat prevažalo in je bilo vedno vse v redu.

Dovolite da vprašam: Ali se gre Izletnik turizem? Pišem vam s Pohorja, sicer v razburjenem stanju, vendar razočarana. Podatki so popolnoma resnični. Lep pozdrav s Pohorja.»

Radi verjamemo, da vožnja v starih avtobusih ni bila povsem prijetna in da ste si tako vsaj delno pokvarile lepo razpoloženje, ki se je obetalo. Kot vidite, smo pismo o zgodbi s Pohorja objavili, čeprav se je 8. marec že nekoliko odmaknil. Glede na to, da Izletnik razpolaga z modernimi turističnimi avtobusi in številčno zelo močnim voznim parkom, se tudi mi čudimo nad starih avtobusi.

posed posedu

Arsen Dedić in Nataša Košir, ki so ji v lanskem letu »pršeli« naslov najlepšega dekleta v Jugoslaviji, sta bila na prireditvi »POZDRAV POMLADI« največ skupaj. O čem sta se pogovarjala je vsaj zaenkrat še njuna skrivnost. Res pa je to, da sta oba tisti večer pri občinstvu najbolj »užgala«. Dedić s petjem, Koširjeva pa s svojo prikupno postavo in modeli, ki jih je pokazala na modni reviji.

Foto: T. VRABI

TEDNIKOVA PLOŠČA

Objavljamo tri nove dobitnike TEDNIKOVE PLOŠČE: Rado Vasilič, Stanetova 3, Celje; Sonja Kavčič, Creškova Vojnik in Terezija Košir, Kuretno 13, Laško.

Prejeli smo nekaj odgovorov dobitnikov prej-

njih tednov. Torej čestitke v RADIU CELJE na poslušajo: Ivan Zagar - pesem Oma; Slavica Falter - Rezka mala; Jož Flis - Pozdrav domačim Zalika Sušteršič - Lik the Pink; Ljudmila Kré - Ko sem še majhen bil Metka Vnučec - Tam na vrtni gredi; Genovefa Belovič - Zbor sužnjev i Nabucca; Veronika Molnik - Jutro v gozdu; Beka Kregar - Pristan z lja; Marija Rezončnik - Na plujskem gradu.

NOVI TEDNIK - Uredništvo in uprava Celje, Gregoričeva 5, poštni predal 181. Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik BERNARD STRMCNIK, odgovorni urednik JURE KRASOVEC. NOVI TEDNIK izhaja od decembra 1968 kot naslednik CELJSKEGA TEDNIKA, ki je izhajal od 1955 leta NOVI

11

TEDNIK izhaja vsak četrtek, izdaja CP »DELO« - enota informacije propagandna Celje, fisk. št. klisej CP »DELO«. Kopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 60 par (60 SD), letna naročnina 30 novih din (3.000 SD), polletna 15 novih din (1.500 SD). Za tojso enašna naročnina 60 novih din (6.000 SD). Telefonski št. 507-1-1280 TELEFON: uredništvo 23-69, mali oglašilni naročnine ekonomska propaganda 31-05

FRANK HELLER

**BLAGAJNA
VELIKEGA
VOJVODE**

III. DEL

**MED ZAROTNIKI
IN RAZBOJNIKI**

IV. DEL

MOČ, OBLAST IN SIJAJ

ROMAN POKLANJA BRALCEM NOVEGA
TEDNIKA IN SVOJIM STRANKAM
KREDITNA BANKA CELJE

Don Ramon in Filip sta stopila korak nazaj. Gledala sta se in Filip je imel prav isti občutek kakor nekoliko prej, ko je veslal skozi megleno noč. To so sanje, to ni mogoče! Kdo bi naj izrekel te besede: Vi ste torej veliki vojvoda Menorce, čez pol ure boste viseli na najvišjem jamboru? Don Ramon je imel prav zadnji čas precej preizkušenj z obešanjem in zdaj mu zopet obljublajo isto! Toda to vendar ni mogoče, to so le sanje, te besede niso mogle biti v resnici izgovorjene! Prav tako hitro, kakor so se menjavale misli v Filipovih možganih, so ga predramile besede, ki jih je slišal zdaj.

Koraki, ki jih je bil zaslišal nekoliko prej, so se približali. Filip je videl, kako je spet prišel na krov oficir v ruski uniformi, pozdravil je dolgina in mu rekel po francosko, gotovo nalašč, da sta ga mogla razumeti tudi Filip in veliki vojvoda.

»Barinsky, zbudite takoj gospoda Markoviča in mu recite, naj pride v mojo kabino!«

Markovič, Markovič... Filip se je stresel. Markovič!

Dolgin se je spet obrnil k Filipu in Ramonu ter rekel:

»Prosim, pridita z menoj! Opozarjam vaju, da ne zbudjata nobene pozornosti!«

Ni čakal odgovora, pomignil jima je in stopil naprej.

Veliki vojvoda je stal kakor omamljen, ko je slišal iz oficirjevih ust tisto ime. Segel je z roko proti žepu, kjer je nosil samokres. V njegovih očeh se je pojavil izraz obupa in odločnosti. Filip je to opazil in tudi razumel, toda preden je njegova roka prišla do žepa, jo je zagrabil Filip, ki je potegnil velikega vojvodo za oficirjem in mu zašepetal:

»Hitro, hitro, visočanstvo! Tu je moja listnica, dajte mi svojo! Tako! Poslužite se moje listnice, toda šele v skrajni sili! Kar boste potrebovali, boste našli v njej! Vse drugo tajite, a svojo vlogo dobro igrajte!«

Veliki vojvoda je še vedno hotel poiskati svoj žep, v katerem je nosil orožje. Toda ko je čul Filipove besede, je obstal in se začudil. Razumel ni prav nič, a je brez pomisleka storil, kar mu je narekoval Filip. Preden ga je mogel kaj vprašati, se je veliki oficir ustavil in jeno zavpil:

»Kje sta vendar? Kaj se obotavljata? To vama ne bo prav ni pomagalo! Le za menoj!«

Filip je namignil Ramonu, naj molči, sam pa je rekel:

»Saj greva! Menda vendar veste, da je veliki vojvoda na nogi ranjen.«

Dolgin je nekaj zamrmral. Sli so naprej. Čez nekaj trenutkov so stali Filip, veliki vojvoda in dolgi oficir v precej veliki, a zelo skromno opremljeni kabini. Zdaj šele je mogel Filip videti obraz tega čudnega oficirja. Ko ga je zagledal, se je stresel in prav debelo po Švedsko zaklel. Kajti...

Pređen je mogel Filip končati misel, ki se je porodila tisti trenutek v njegovi glavi, so se odprla vrata in v kabino je prihitel debel, plečat možakar. Bil je od razburjenja rdeč v lica, videlo se je, da se je v naglici oblekel. Njegove ustnice so se premikale iz razburjenja in zadovoljstva. Za njim je prišel oficir, ki ga je Filip videl nekoliko prej na krovu.

Veliki vojvoda je pogledal možakarja, ki je pravkar vstopil, in prebledel.

Možakar je začel delati živahne kretnje in kričati v čudnem jeziku. Beseda je padla za besedo, stavek za stavkom, vse pomešano. Tedaj je namignil veliki oficir in dejal:

»Tiho, Markovič, tudi vi pridete na vrsto!«

Potem se je obrnil k Ramonu in na kratko vprašal:

»Ali poznate tega moža?«

Skrivaj je pogledal Ramon Filipa, ki je odkimal.

Don Ramon se je zavedel položaja, vrnila se mu je prirojena hladnokrvnost. Kratko in dostojanstveno je odgovoril:

»Ne, še nikoli ga nisem videl! Sicer pa prosim, da mi najprej poveste, kaj naj pravzaprav pomeni to zasliševanje!«

»To boste takoj izvedeli!« je precej osorno odgovoril dolgin. »Pređen nadaljujem, ponavljam vprašanje: Ali še vedno trdite da ne poznate tega človeka? Vi ste veliki vojvoda Menorce?«

»Da, to sem! Nisem pa navajen, da bi me zasliševal tuj oficir v moji državi.«

»Motite se, če mislite, da ste v svoji državi. Vi ste zdaj v Rusiji, ker ste na krovu ruske carske oklopnice, kjer poveljujem jaz. Tega moža torej ne poznate?«

Don Ramon je zaničljivo pogledal gospoda Markoviča, potem pa dostojanstveno odgovoril:

»Ne! Še nikoli ga nisem videl!«

»Tako! Še nikoli me ni videl! Ne pozna me! O sveti, pravični Bog! O Jeruzalem! To je imenitno! In mojih tristo tisoč pezet, tudi teh ne pozna, o pravični Bog? Tudi teh ni nikoli videl!«

»Molčite, Markovič!« je zaklical ruski oficir. »Čakajte, tudi vi pridete na vrsto! Rekel sem vam že to in pazite se, če me ne boste poslušali! Markovič, zapomnite si, da niste v Palestini, temveč v Rusiji!«

Mali možakar je takoj utihnil in pogledal z očmi, ki so razodevale podedovani strah starih rodov. Štrena zmršenih las mu je padla čez čelo.

Poveljnik ladje ga je nekaj časa ostro opazoval, potem pa se je obrnil k Ramonu in mu rekel:

»Ta možakar je prišel na krov naše ladje, ko sem prevzel poveljstvo, in prosil za sprejem pri meni. Seveda ga nisem maral sprejeti, toda potem je mojemu pomočniku pripovedoval zgodbo, ki je tako strašna, da je sploh verjeti nisem mogel. Toda glede na čast ruske vladarske hiše sem se moral prepričati, kaj je na stvari. Neka ruska velika kneginja se je nekako pred dvema letoma nameravala zaročiti z vladarjem Menorce. Toda do zaroke ni prišlo, ker se je taki zvezi upiral njen oče. Kneginja, ki je bila tako neumno zaljubljena v velikega vojvodo, čeprav ga ni niti videla niti poznala, je imela precej romantične navade in bila včasih nekoliko prenapeta. Nekoč mu je skrivaj napisala pismo, ki je bilo precej nerodno in polno izrazov in namigovanj, kakršna so navadna pri dekletih v takem duševnem razpoloženju. Njegova dolžnost bi bila, da ji pismo vrne, tega pa ni storil. Njegov gospodarski položaj, ki je bil neugoden že takrat, ko je nastopil vlado, je bil v tistem času naravnost obupen. No, zdaj se začanja Markovičeva povest. Kakor sem že rekel, je bil njegov gospodarski položaj takrat skrajno obupen. Po nekem posredovalcu se je obrnil do tega Markoviča, ne vem, kje je dobil njegov naslov, in zastavil pismo velike kneginje pri Markoviču, ki se peča s takimi kupčijami. Zastavil ga je za tristo pezet, rok pa je zapadel te dni. Zdaj pa je izbruhnila na Menorci revolucija. Vse brzozjavne zveze so bile pretrgane in Markovič ni mogel zvedeti, kaj se je zgodilo z vojvodo. Takoj je sumil, da je vsa ta revolucija le prevara, s katero hoče veliki vojvoda ogoljufal svoje upnike. Bal se je, da bi izgubil svojih tristo tisočakov. Po naključju je bil tedaj v Marseillu, kjer je zamenjal možnost, da bi prišel na Menorco. Tedaj pa je zvedel, da sem tudi jaz v Marseillu. Poiskal me je in mi pojasnil vso zadevo. Glede na čast ruske vladarske hiše sem ga vzel na krov in odpulili smo na Menorco. Zdaj pa nas je po čudnem naključju takoj obiskal sam veliki vojvoda, ki trdi, da je pravkar zadušil revolucijo. Ali sem govoril dovolj jasno? Prosim, kaj mi lahko na to odgovorite?«

Don Ramon je na videz skrajno prostodušno poslušal besede ruskega oficirja. Ko je ta končal, je spet skrivaj pogledal Filipa. Ta je razumel strah, ki je prevzel Ramona, zato mu je namignil, da bi ga opogumil. Ramon je hladno odgovoril:

»Preden odgovorim na vaše vprašanje, dovolite, da vas tudi jaz nekaj vprašam! Ali je navada, da ruski carski oficir verjame vsaki zgodbi, ki se je znebi človek take vrste, kakršne je tale čedni gospod?«

Poveljnik ladje je ob tem vprašanju nehote zardel in nekoliko vljudneje rekel:

»Visočanstvo, bodite prepričani, da to ni naša navada! Ko bi mi bil Markovič pripovedoval tako povest in bi mi ne bil predložil dokazov zanjo, verjemite mi, da bi ga dal na mestu obesiti ali pa ustreliti!«

»Toda Markovič ne govori brez dokazov!« je začel kričati mali možakar. »On nikoli ne govori brez dokazov! Markovič ne laže, nikoli ne laže! Visočanstvo, vi tajite?« (Pri teh besedah se je zaničljivo priklonil.) »Visočanstvo, vi tajite, da me ne poznate! Ali hoče vaše visočanstvo tudi utajiti, da pozna tole?«

Hitro je potegnil iz žepa nekaj papirjev, ki jih je imel lepo zložene. Razgrnil jih je in pomolil Ramonu pod nos. V prvem hipu se je don Ramonu vse zavrtelo pred očmi. Zaman je iskal s svojimi očmi Filipa Collina. Potem je pogledal papirje, ki mu jih je molil Markovič. Tedaj pa se je predramil kakor iz sanj. Kaj naj pomeni vse to? Ta pisma, pisma, pa saj niso nič drugega kakor zelo nerodno ponarejena! Ni bilo sledu podobnosti z njegovim rokopisom niti z rokopisom velike kneginje. Hotel se je prepričati, ali bedi ali sanja. Z očmi je še enkrat poiskal Filipa. Videl je, da tudi on napejša svoje oči, potem pa so se začele premikati njegove ustnice. V premikanju njegovih ustnic je Ramon bral besedo, ki jo je tudi takoj razumel: L-i-s-t-n-i-ca.

Ramon je z vso naglico vzel iz žepa Collinovo listnico, ki jo je bil nekaj trenutkov prej zamenjal za svojo. Odprl jo je. Kar je zagledal v njej, ga je presenetilo, da bi najraje zakričal. V listnici je bilo njegovo in njeno pismo! Tisto malo, nežno pismo, ki ga je težilo od prvega trenutka, ko se je zavedel svojega nečastnega dejanja, kakor granitna skala na srcu. Ali je mogoče? Ne, to so le sanje, lepe kratke sanje! Za hip je zaprl oči, ta hip se mu je zdel neskočno dolg, potem pa jih spet odprl, vzel pismo iz listnice, porinil Markoviča vstran in stopil z jasnimi očmi pred poveljnika ladje:

»Bodite tako prijazni in mi povejte, kaj je tole!«

Doigi oficir je vzel pismo, ki mu ga je izročil don Ramon, in ga pogledal.

»Hm, hm,« je zamrmral. »Morda je to pismo moje... tiste kneginje! Toda tudi Markovič ima pismo z njenim rokopisom. Ima tudi pisma z rokopisom velikega vojvode.«

»Markovič! Vi torej navsezadnje bolj verjamete nesramnemu oderuhu kakor velikemu vojvodi? Res, oficir...«

»Nič se ne razburjajte! Jaz spoštujem in cenim Markoviča prav tako, kakor ga cenite vi. Toda vse to se mi je zdelo neverjetno in nerazumljivo. Kako naj si vendar mislim, da si je vse to le izmislil? Bilo bi nezaslišano! Sicer pa...«

Zadnjega stavka ni dokončal, temveč le začudeno pogledal Markoviča. Ta je prebledel kakor mrlič, ko je videl v Ramonovih rokah kneginjino pismo. Ko pa je izrekel dolgi oficir zadnje besede, se je začel tresti kakor šiba na vodi. Iz ust so se mu usipale besede:

»Zagotavljam vas... to je nezaslišano! On se laže vašemu visočanstvu, pravični Bog! Moje pismo je pravo, samo moje pismo je pravo, njegovo je ponarejeno! Ponarejeno! Hoče goljufati, prav nesramno goljufati.«

Njegov glas se je spremenil v kričanje. Tedaj je dolgi oficir, ki ga je Markovič klical »vaše visočanstvo«, pomignil z roko in Markovič je utihnil. Kajti kretnja, ki jo je naredil dolgin, ni bila prav nič prijazna. Pokazal je s kretnjo na vrat.

»Markovič, molčite! Pomnite, da ste na krovu ruske oklopnice, ne pa v kaki starinski beznici! Če so vaše besede resnične, bo pravica vaša. Če pa lažete, tedaj mi je samo žal za vas, pravzaprav niti ne!«

Markovič je umolknil, ustnice pa so mu drhtele od strahu. Dolgin je zategnil obrvi in s prodirnim pogledom opazoval zdaj Markoviča, zdaj velikega vojvodo. Nazadnje se je obrnil k zadnjemu:

»Visočanstvo, oprostite, da še vedno ne vem, kaj naj verjamem! Ne poznam niti vas niti Markoviča, zato sem lahko nepristranski. Vzrok, da se vam nisem takoj opravičil, da sem sploh verjel Markoviču, je le v tem, da je Markovič vso stvar prikazal tako, da je zelo verjetna. Saj vendar dobro ve, kaj tvega, če ni resnična!«

Praden je dolgin končal svoj stavek, je začuden zaslišal, kako je nekdo spregovoril:

»Če se hoče vaše visočanstvo o stvari takoj natančno prepričati, če hočete res zvedeti, kaj je resnica, potem lahko vašemu visočanstvu takoj pomagam.«

Dolgin se je takoj obrnil, da bi videl, kdo je rekel te besede. Začudil se je, ko je videl prijatelja velikega vojvode, tako imenovanega profesorja. Zamisljeno ga je opazoval, profesor pa je mirno nadaljeval:

»Ničesar ne moremo laže dokazati kakor to, katero obeh pisem je pravo. Oseba, ki je pisala pismo, je na krovu.«

»Oseba, ki je pisala pismo, je na krovu! Kaj vendar govorite?« je zavpil dolgi oficir.

»Zagotavljam vam, da je ženska, ki je prišla na krov z menoj in velikim vojvodo in ki je pri njej prav zdaj vaš zdravnik, prav tista,

ki je pisala pismo, o katerem zdaj že toliko časa po nepotrebnem razpravljate. Z drugimi besedami . . . »

»Z drugimi besedami? Govorite vendar jasno!«

»Z drugimi besedami, velika kneginja Olga Nikolajevna . . . »

Bilo je, kakor da je padla bomba v kabino, v kateri so bili Markovič, Filip in oba ruska oficirja, tak učinek so imele Filipove besede.

Oficirja sta poskočila in prijela za ročaje sabelj, da bi na mestu pobila predrznega gospoda Collina za njegovo nesramnost. Markovič pa je stal blede in odrevenel kakor mrlič in gledal Filipa.

Končno so se vsi zavedeli. Dolgin je s strašnim pogledom ošinil Filipa in glasno tovarišu nekaj ukazal. Ta je takoj odšel. Sledil je molk, ki je bil zgovornejši kakor dolgi pogovori. Dolgi oficir je neprenehoma gledal Collina, kakor da bi se bal, da bi mu pobegnil zaradi nesramnosti, ki jo je bil pravkar izustil.

Trajalo je kakih deset minut. Filip se je ves čas umikal pogledom velikega vojvode.

Zaslišali so korake in vrata v kabino so se odprla . . .

VIII. POGLAVJE

NAJLEPŠA SVATBA, KI JO JE KDAJ DOŽIVEL COLLIN

Vrata v kabino so se naglo odprla. Neka oseba je stekla čez prag. Ni se obotavljala, ni pogledala ne na levo ne na desno, pohitela je k velikemu oficirju, in ga objela in poljubovala. Hitela je govoriti, govorila je rusko, in ga ogovarjala z razburjenimi besedami.

Ta oseba je bila gospa Pejetard, ki je kaj hitro prišla k zavesti. Za njo je stopil v kabino oficir, ki je nekoliko prej odšel ponjo. Zaprl je vrata za seboj in stopil na stran v položaj »mirno«.

Težko je bilo dognati, čigav obraz je ta trenutek izražal večje presenečenje, začudenje in pobitost. Gotovo pa ni bil to obraz Filipa Collina. Ta je še vedno stal tam, kjer je nenadoma izrekel tiste besede. Grizel je svoje male črne brke, zadovoljno se je smejal, iz oči pa mu je žarelo veselje in zadovoljstvo. Collin je bil gotovo prav zadovoljen s svojim današnjim uspehom. Čutil se je kot moderni Odisej, kot prvi glasnik novega razodetja na Balearskih otokih. Zdelo se mu je, da se bo ta pustolovščina zdaj kmalu in hitro končala. Imela bo

srečen konec za vse, le za gospoda Semjona Markoviča ni bilo pričakovati dobrega izida. Gledal in opazoval je vse navzoče in njegovo zadovoljstvo je raslo. Tu je stal Semjon Markovič z napetim licem, ki pa je bilo zdaj belo kot apno. Njegovi pogledi so kar naprej romali k pismom, ki so ležala na mizi pred dolgim oficirjem. Pogledal je dolgega ruskega oficirja, ki je dvigal svoje obrvi in živčno vihal svoje dolge brke ter ljubkoval »gospo Pelotardovo«, ki se je še vedno privijala k njemu.

Tu je stal tudi veliki vojvoda don Ramon XX., veliki vojvoda Menorce in grof betlehanski, ki je pravkar ušel vešalom, na katera ga je hotelo spraviti njegovo dobro in zvesto ljudstvo. Zdaj pa je spet imel smolo, da mu je dolgi oficir obetal enako usodo. Opazoval je moža, ki se mu je bil nekoliko prej predstavil kot krvnik, opazoval je mlado žensko, ki ga je objemala. Na obrazu velikega vojvode je bilo brati le en izraz: Prav nič vsega tega ne razumem!

Nazadnje se Filip Collin ni mogel več zadrževati, da se ne bi zasmel. Don Ramon ga je slišal in ga pogledal z očitaajočim pogledom. Filip pa se je sklonil k njemu in rekel:

»Ali je mogoče, da vaše visočanstvo res ne ve, kdo je dolgi oficir, ki mu moja bivša žena« izkazuje tako ljubezen?«

Don Ramon je samo odkimal z glavo in še naprej z očitaajoče gledal Filipa.

»Ce res ne veste, potem ne smem vašemu visočanstvu dlje prikrivati resnice. Vaši ljubosumni pogledi so nepotrebni in čisto odveč. Čujte, ta gospod je Mihajlo Nikolajevič in je ruski veliki knez, ženska pa, ki ga tako nežno objema, je njegova sestra!«

»Njegova sestra... njen brat... vi vse to veste?« je rekel veliki vojvoda. Preden pa je mogel staviti novo vprašanje, je dolgin zaklical:

»Stojta! Nobenih pogovorov in pojasnil, dokler stvar ni urejena! Do zdaj je dokazano le to, da je tale gospod,« pokazal je s prstom na Filipa, »govoril resnico. O njegovi zadevi bomo razpravljali pozneje. Zdaj bomo obravnavali zadevo velikega vojvode Menorce. Rešiti moramo najprej vprašanje, kdo bi visel: on ali Semjon Markovič?«

Ko je slišal Markovič te besede, se mu je spet razvozlal jezik in začel je vpiti:

»Obesiti? Kdo bo visel? Jaz? Jaz sem poštenjak, čujte, velik poštenjak! On vas vara, prav on, vse, vse! Njega obesite, visočanstvo ne mene temveč njega!«

Veliki knez Mihajlo je zacepetal z nogo in zaklical:

majsko žrebanje vezanih vlog

KREDITNA BANKA CELJE

NAGRADE:

Avto Zastava 750,
20 potovanj v Holandijo
in še 130 praktičnih dobitkov

VLOGE SPREJEMAJO:

Kreditna banka Celje —
Osrednja enota

PODRUŽNICE:

Celjska mestna hranilnica
Celje, Slovenj Gradec,
Velenje in Slovenska
Bistrica

EKSPOZITURE:

Žalec
Mozirje
Šoštanj
Dravograd
Prevalje
Radlje ob Dravi
Šentjur pri Celju
Brežice

Laško
Ravne na Koroškem
Slovenske Konjice
Rogaška Slatina
Šmarje pri Jelšah
Mežica
Sevnica

in vse pošte na območju
Kreditne banke Celje

KREDITNA BANKA CELJE

»Markovič, molčite, sicer bo nesreča! Odloča naj samo resnica in pravica, nič drugega! Če ste govorili resnico, je pravica vaša, če ste lagali...«

Tedaj se je odigral prav čuden prizor.

Sele zdaj je opazila velika kneginja don Ramona. Odprla je modre oči, njen pogled je krožil od Markoviča do Ramona, od Filipa do brata. Novica, ki ji jo je javil oficir po nalogu brata, je najbrž nanjo delovala tako, da je pozabila vse dogodke zadnje noči. Zdaj se ji je začel počasi vračati spomin. Kaj naj pomeni vsa ta stvar? Kdo je ta mali debeli možakar? Ta vprašanja v njenih očeh so bila glasnejša, kakor da bi jih kričala na glas. Toda preden je mogla spregovoriti, jo je prehitel brat, ki je ukazal oficirju, naj pazi na vso trojico, sam pa je začel govoriti rusko s sestro. Čeprav niti vojvoda niti Filip nista razumela besede in nista razumela začudenih vzklikov, s katerimi je kneginja Olga prekinjala brata, sta si vendarle lahko predstavljala vsebino pogovora med bratom in sestro.

Najprej je govoril veliki knez in pokazal na Semjona Markoviča. Potem je s spremenjenim glasom pokazal na pisma, ki so ležala na mizi. Pri tem je velika kneginja zardela. Potem je knez spet začel živahneje govoriti, pokazal zdaj na Ramona, zdaj Markoviča. Njene vedno bolj odprte oči so blestele v čudnem sijaju.

Nenadoma je prekinila njegovo spraševanje in razlaganje ter zaklicala po fancosko:

»Dovolj! Ničesar nočem več slišati! Kako strašna in neokusna je ta zgodba! Kako, kako sploh moreš verjeti temu človeku?«

Prezirljivo in zaničljivo je na kratko pogledala Markoviča, a ta pogled je zadostoval, da je Semjon vztrepetal kakor tretpetlika.

Veliki knez je samo skomizgnil z rameni.

»Moral sem, moral sem se prepričati o resničnosti njegovih besed. Zdaj bodi tako dobra in mi povej, katero teh dveh pisem je pravo! Potem bomo prav na hitro opravili tako z zadevo kakor s krivcem.«

Pogledala ga je, a ta pogled je bil skoraj zaničljiv. Vzela je obe pismi z mize. V sobi je nekaj trenutkov zaviada mrtvaška tišina. Vse oči so bile uprte vanjo, le don Ramon je gledal v tla. Vendar napetost ni dolgo trajala.

»Katero pismo je pravo?« je rekla še vedno s tistim zaničljivim glasom. »Ali potrebujete mojo izjavo? Ali ne vidite takoj, da je to pismo ponarejeno, in sicer skrajno nerodno ponarejeno? Kdo drug bi mogel zakriviti tako nesramnost, če ne tale človek!«

Pogledala je Markoviča z izrazom skrajnega prezira, vrgla ponarejeno pismo proč, pravo pa je pritisnila na srce in se z ljubezni polnim pogledom ozrla na Ramona.

Ubogi don Ramon!

Gotovo je misljal, da je zanj to trenutek zmagoslavja! Toda on je trpel peklenške muke in skoraj bi v zadnjem trenutku pozabil igrati svojo vlogo. To bi se bil najbrž tudi zgodilo, da se ni v tistem trenutku pripetilo nekaj nepričakovanega.

Semjon Markovič je po jasni izjavi veliko kneginje Olge stal trenutek okamenel kakor kip. Le njegove oči so se svetile in se vrtele, bile so podobne ognjeniku. Roke so se mu tresle, pesti so se odpirale in zapirale. Nečadoma se je izvilo iz njegovega grla hripavo grgranje divjega besa. V naslednjem trenutku se je pognal kot stekel pes proti veliki kneginji, v njegovi desnici se je zabliskal nož. Roka se je dvignila in zaslišati je bilo tri vzkliske groze. Ramonov, velikega kneza in drugega oficirja. Nož se je zablisknil proti Olgi Nikolajevni, a ni se zadril v prsi, kamor je bil namenjen. Še preden so se vsi zavedeli groznega trenutka, še preden se je izgubil odmev prestrašenih vzklikov, je počil strel. Obraz Semjona Markoviča se je hipoma spremenil, mišice so se napele, da so se pokazali zobje in že je njegovo truplo zaropotalo in padlo veliki kneginji in njenemu bratu pod noge. Nož, ki ga je še vedno držal v roki, se je zadril v pod.

»Moja zadnja kroga!« je popolnoma mirno rekel Filip Collin. »Sreča, da sem si jo prihranil.«

Za trenutek je bilo vse tiho, vsi so strmeli v Filipa, ki je mirno in tiho stal ob strani. Šele čez nekaj trenutkov je veliki knez prekinil tišino:

»Srečna zadnja kroga! Rešili ste moji sestri življenje.«

Filip se je priklonil:

»Nihče ni srečnejši od mene! Samo nekaj bi mi moglo še povečati mojo srečo!«

»Kaj?«

»Da bi mogel še enkrat rešiti življenje njenemu bratu!«

»Še enkrat! Kako to mislite? Vi ste mi že rešili življenje? Vi me poznate?«

»Vaše visočanstvo, ne smete me napačno razumeti! Dobil sem kraljevsko nagrado za tisto, kar sem storil. Toda ker sem se zdaj nekoliko zarekel, prisegam, da proti svoji volji, priznam poznam vaše visočanstvo.«

»Od kod vendar? Kje ste mi rešili življenje?«

Veliki knez ni prav nič prijazno gledal.

»Pred letom in dvema meseca! Ali se vaše visočanstvo morda spominja neke januarske noči v Hamburgu, ko sta obiskala neki gospod Woerz in neki profesor Pelotard pivnico nekega Shiemanna?«

Filip je prenehal, ker ni mogel dokončati stavka. Obraz velikega kneza se je začel na glas smejati.

»Vi? Kaj vi? Vi ste tisti človek, ki se vedno pojavlja tam, kjer človek najmanj sluti? Kaj vruga ste vendar počeli ves ta čas, kar sva se razstala v Hamburgu?«

»Najrazličnejše stvari, visočanstvo!« je odgovoril skrajno vljudno Filip. »Imel sem razne večje in manjše prigode, kakor je to pri meni že navadno. Toda z vašim visočanstvom se nisva videla zadnjič prav v Hamburgu!«

»Tako? Kje pa, sto hudičev?!

»Pred petimi dnevi na lyonskem kolodvoru v Parizu. Vi ste, visočanstvo, stali ob vходу v čakalnico in opazovali večerni ekspres za Marseille. Niste me spoznali, jaz pa tudi nisem imel prilike, da bi opozoril vaše visočanstvo nase. Imel sem namreč prav takrat precej dela, da bi srečno odpeljal sestro vašega visočanstva.«

Gospod Collin ni mogel nadaljevati, kajti veliki knez je zavpil:

»Kaj, vi ste, vi ste bili? In zdaj si še upate...«

Filip je počasi in mirno odgovoril:

»Visočanstvo, vse kar sem naredil, sem napravil samo zato, ker nisem poznal velike kneginje. To vam popolnoma odkriscrčno priznam! Toda lahko mi verjamate, da se vsega tega ne kesam!«

»Kaj, vi se ne kesate? Vi, vi, no... No, le počakajte, dragi prijatelj Pelotard to ne bo dolgo trajalo!«

Se mirneje je nadaljeval Filip:

»Kesal bi se le v primeru, ko bi bilo tega žal tudi veliki kneginji. Kar vprašajte jo, visočanstvo!«

Velika kneginja, ki je po neuspelem Markovičevem atentatu molče poslušala pogovor med bratom in Filipom, se je predramila. Strah je zginil z njenega obraza, njene oči so sijale, še vedno je pritiskala Ramonovo pismo na srce. Vzkliknila je:

»Meni ni prav nič žal!« Njen pogled se je srečal z bratovim. Pogledala mu je odločno in naravnost v oči. Potem pa se je zazrla v don Ramona, ki je še vedno nepremično stal. Nisem se mogel znajti v vseh teh prigodah, ki so se odigravale v zadnjem času z njim in okoli njega.

Velika kneginja je še enkrat poudarila:

»Prav nič mi ni žal za tisto, kar sem storila! Videla in spoznala sem dva moža!«

Gledala je nekaj trenutkov Filipa Collina, potem pa spet Ramona.

Filip se je nasmehnil, pogledal je velikega kneza, ki je stal tam, kakor da bi padel izpod neba.

Nazadnje pa je don Ramon vendarle prišel k sapi in rekel je s precej negotovim glasom:

»Kneginja, zdi se mi, da ste preveč prepričani o tej stvari! Vem, videli in spoznali ste enega moža,« pomembno je pogledal Filipa. »toda dveh...«

Naprej ni mogel govoriti, premagalo ga je čustvo, obraz se mu je popolnoma spremenil. Velika kneginja ga je začudeno gledala. Tudi ona ni mogla ničesar reči. Neprijeten položaj je pretrgal njen brat, ki je oba opazoval. Njegovo vprašanje je bilo kratko:

»Koliko časa si potovala s tem gospodom?«

Zdaj pa je bila v zadregi ona.

»Pet. Da, pet dni. Z velikim vojvodo pa tri!«

Veliki knez je molčal in jo opazoval. Potem pa se je obrnil k oficirju, ki je še vedno nepremično stal pri vratih.

»Barinsky,« mu je rekel po francosko, »bodite tako dobri in zbudite očeta Sergeja! Ukažite, da pripravijo kapelico, namestite tja častno stražo! Naj prižgo svetilke! Čez četrto ure naj zagrme topovi v carski pozdrav!«

Oficir je pozdravil in se po vojaško obrnil, ko je veliki knez še enkrat zaklical:

»Opozorite očeta Sergeja, da bo poroka!«

Poroka? Filip se je skoraj na glas zasmel, kajti ta beseda je pomenila zanj popolno zmago. Res, veliki knez Mihaško ne pozna ovinkov! Kratak ukaz in že je tu poroka dveh članov vladarskih družin! Nje in njega niti ne vpraša. Pokličite očeta Sergeja, recite naj oddajo čez četrto ure carski pozdrav! Ugovora ne trpi. To mora biti res lepo, živeti v taki državi! A kaj bo rekel na vse to don Ramon? Tako čudno se drži...

»Ali je to šala? Pokličite nazaj oficirja! To ne gre, vse to je čudno!« Veliki knez je skomizgnil z rameni:

»Dragi moj prijatelj, to ni prav nič čudno! Dve dolgi leti ste nosili pismo moje sestre, čeprav je bila vaša dolžnost, da pismo vrnete, ker se je poroka takrat razbila.«

Veliki vojvoda je prebledel.

»Potovali ste tri dni skupaj z njo. Tudi sicer so zelo čudne okoliščine, ko jo je ta vaš prijatelj tako skrivnostno odpeljal.«

Ramon je hotel ugovarjati:

»Toda mi nismo o tem ničesar vedeli!«

»To prav nič ne de! Nazadnje jo sredi noči v naročju prinesete na krov ruske oklopnice! Če ste plemeniti, potem morate vedeti, da je mogoč le en način, da vse to popravite.«

»Dva sta,« je rekel mirno Ramon. »Imam pri sebi samokres.«

»Torej se hočete s smrtjo umakniti moji sestri?«

Veliki knez ni mogel končati stavka. Bleda ko mrlič je poskočila velika kneginja in zavpila:

»Mihajlo, molči! Nimaš pravice, da siliš moža, ki me ne ljubi, ki me sovraži, saj hoče rajši umreti!«

Umolknila je in si zakrila obraz z rokami. Njene besede pa so imele učinek, da si ni mogla želeti boljšega.

Z vzklikom hrepenenja, ljubezni in premagane bolečine je stopil don Ramon h kneginji, pokleknil pred njo, dvignil k njej svoje oči in šepetal:

»Kneginja Olga, poslušajte me! Mislite si o meni tisto, kar ste si mislili, ko me še niste poznali! Jaz vas ljubim, obožujem vas! Ničesar na svetu si ne želim bolj, kakor da postanete moja žena, za vedno moja. Toda . . .«

Prebledela je:

»Toda? Govorite!«

»Ta poroka, saj vas ni nihče vprašal!«

Pogledala ga je z modrimi očmi, ki so izražale toliko sladkih očitkov sreče, da je bil njegov odpor takoj pri kraju. Vstal je. Filip in veliki knez sta se obrnila vstran, da ne bi motila para, ki se je pravkar našel.

Filip je zašepetal velikemu knezu:

»Kaj pa poreče k vsej tej stvari car?«

Veliki knez se je zasmejal široko in veselo kot nekdanj. Filip je takoj prepoznal gospoda Woerza iz Altone, prijatelja tiste januarске noči v Hamburgu.

»Njegovo veličanstvo car,« je rekel veliki knez, »mi dovoli vse, odkar sem se zresnil. Kakor vidite, sem postal celo pomorščak. Ko mi je umrl oče, sem stopil v mornarico in postal nov človek. Moja sestra pa vendarle zasluži, da jo osrečimo! Ali ne verjamete, da bo srečna z vašim prijateljem don Ramonom?«

»Prav gotovo!« je rekel Filip. »Veliki vojvoda je doživel hude preizkušnje in ta šola ga je veliko naučila. Zelo bo srečna in . . .«

»In?«

»On bo živel ponižno pod copato.«

Veliki knez se je široko zasmejal.

»Vražji človek ste, dragi profesor! Mislim, da imate popolnoma prav. Zdaj pa se moramo pripraviti za poroko! Ali ste že videli tako poroko vi, ki ste doživeli že vse na svetu?«

»Ne, prav gotovo ne,« je rekel Filip in pogledal na uro. »Pa tudi ob tako pozni uri še nisem doživel proke.«

Ko so bili kakšne pol ure pozneje opravljeni ruski cerkveni obredi, je stal Filip Collin v veselem krogu ruskih mornariških oficirjev, ki so imeli očino samo eno željo, da ga pošteno upijanijo s šampanjcem. Novica o nočnih dogodkih se je z bliskovito naglico razširila po vsej ladji. Veliki knez je izdal kratko dnevno povelje:

»Nocoj lahko klepetate! Kdor pa bo jutri še klepetal o teh dogodkih, bo visel na prvem jamboru!«

V veliki oficirski obednici so vsevprek govorili, zamaški steklenic šampanjca so spremljali pozdrav topov, ki so grmeli v temno noč. Filip Collin je bil junak noči. Nprenehoma je moral znova pripovedovati prigode nocojsnje noči, tako da za šampanjec skoraj ni našel časa. Klepetali so, govorili po rusko in francosko, trkali s čašami in klicali hura.

Nenadoma se je prikazal v družbi človek mogočne postave z mo-drooko ženo. Vesela družba ga je v svojem razpoloženju komaj zapa-zila. Ko pa so ga spoznali, so vsi umolknili in mu dali prostor.

Veliki vojvoda in njegova mlada žena sta stopila pred Filipa. Njemu so blestele oči. Trčila sta s Filipom:

»Vidite, gospod profesor, da sem imel prav! Morali boste zapustiti Menorco brez svoje že . . . sami!«

Velika vojvodinja je zardela ko roža. Vsi so to opazili, zato je Filip hitro rekel:

»Vse preveč hitite, visočanstvo! Ne nameravam še zapustiti Me-norce! Tu imam jutri še precej opravlja.«

Veliki vojvoda se je zadovoljno nasmejal in namignil strežaju, da napolni čaše. Potem se je obrnil k oficirjem in rekel:

»Gospodje, jaz ne znam vašega jezika, vi ne poznate mene. Mojo ženo pa dobro poznate! Slišali ste tudi nocojsnje prigode. Možu, ki sedi tu v naši sredi, se moramo vsi zahvaliti! Njegova zasluga je, da so se stvari končale tako srečno, kakor so se. Temu sem sam priča. Rešil nama je življenje, ne le enkrat, večkrat! Prosim vas, gospodje, da dvig-nete z menoj čaše in nazdravite z menoj mojemu najpogumnejšemu prijatelju, ki sem ga do zdaj imel: Živio, profesor Pelotard!«

Vsi so se z velikim navdušenjem odzvali njegovemu klicu, nazdrav-ljali so Filipu, šampanjec je tekel v potokih, Filip se je komaj ubranil, da ga niso dvignili na ramena.

Cez pol ure sta se veliki vojvoda in vojvodinja Olga poslovila od vesele družbe. Še enkrat sta stopila k Filipu. Veliki vojvoda ga je molče opazoval, potem pa je rekel:

»Vi ste vedeli, kdo sem. Vedeli ste, kdo je velika kneginja, kdo je njen brat. Tudi njemu ste rešili življenje v Hamburgu. Vi ste držali v rokah niti naših usod. Povejte mi le nekaj, dobri duh in urejevalec potov usode, ali morda tudi veste, kdo je tisti, ki je napravil borzno špekulacijo z menorčanskimi državnimi obveznicami! Pravkar sem govoril z ženo o tej stvari.«

Gospod Filip Collin se je vijudno nasmejal in prav zadovoljno rekel:

»Prosim, visočanstvo, tudi to vam lahko povem, saj sem bil to jaz!«

Konec tretjega dela

IV. DEL

MOČ, OBLAST IN SIJAJ

PRVO IN ZADNJE POGLAVJE

GOSPOD COLLIN DOBRE VOLJE ZAPUSTI MENORCO

Ura je bila devet zjutraj, ko se je zbudil gospod Collin v kabini, v kateri se ni takoj znašel. Zunaj so grmeli zamolkli strelji, ki so ga prebudili, obenem pa mu pojasnili, kje pravzaprav je.

Zbudil se je na krovu ruske oklopnice Car Aleksander, na ladji, na kateri so včeraj praznovali sijajno poroko, na kateri je bil osebni gost ruskega velikega kneza Mihajla Nikolajeviča.

Zažvižgal si je veselo pesem, skočil je iz postelje, se z največjo naglico oblekel. Niti ni dobro pogledal svoje športne obleke, ki ni bila prav primerna za velike svečanosti, a kaj zato?